

Tirsdag den 19. marts 2013 (D)

1

71. møde

Tirsdag den 19. marts 2013 kl. 13.00

Dagsorden

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 121:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Kommunalbestyrelsens tilrettelæggelse af borgernes frie valg af leverandør af hjemmehjælp og fritvalgsbevis).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 24.01.2013. 1. behandling 05.02.2013. Betænkning 28.02.2013. 2. behandling 14.03.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år og lov om forbud mod tobaksreklame m.v. (Krav om billedlegitimation og skiltning herom samt forbud mod reklame for tobaksvarer på internettet for specialbutikker).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).

(Fremsættelse 10.01.2013. 1. behandling 18.01.2013. Betænkning 26.02.2013. 2. behandling 14.03.2013).

3) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 34:

Forslag til folketingsbeslutning om større ledelsesbeføjelser til skoleledelserne.

Af Merete Riisager (LA) m.fl.

(Fremsættelse 29.11.2012. 1. behandling 07.02.2013. Betænkning 12.03.2013).

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 115:

Forslag til lov om ændring af regionsloven og lov om kommunernes styrelse. (Bemyndigelse til at fastsætte regler om adgang til at budgettere med generelle reserver).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsættelse 10.01.2013. 1. behandling 25.01.2013. Betænkning 14.03.2013).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 178:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Ændret anvendelse af ikke indløst pant, som kan indtægtsføres af et selskab m.v., der har eneret til at drive en pant- og returordning, og sikkerhedsstillelse for pant og gebyrer).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 12.03.2013).

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 164:

Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love. (Styrket indsats over for økonomisk kriminalitet).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 28.02.2013).

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 165:

Forslag til lov om Offerfonden.

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 28.02.2013).

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 166:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser. (Udvidelse af ordning om underretning af forurettede og styrkelse af rammerne for behandling af ansøgninger om offererstatning).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 28.02.2013).

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 183:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Tempo 100-busser på motorvej og civile prøvesagkyndige i politiet).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 13.03.2013).

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 180:

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, straffeloven og retsplejeloven. (Gennemførelse af bestemmelser i forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosnergimarkedene (REMIT-forordningen) om beføjelser, sanktioner og offentliggørelse samt udrulning af fjernaflæste elmålere m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 13.03.2013).

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 163:

Forslag til lov om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE).

Af forsvarsministeren (Nick Hækkerup).

(Fremsættelse 27.02.2013).

Kl. 13:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 121:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Kommunalbestyrelsens tilrettelæggelse af borgernes frie valg af leverandør af hjemmehjælp og fritvalgsbevis).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 24.01.2013. 1. behandling 05.02.2013. Betænkning 28.02.2013. 2. behandling 14.03.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:00

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:00

Afstemning

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen er sluttet.

[For stemte 63 (S, RV, SF og EL), imod stemte 44 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 5 (LA).]

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 34:

Forslag til folketingsbeslutning om større ledelsesbeføjelser til skoleledelserne.

Af Merete Riisager (LA) m.fl.

(Fremsættelse 29.11.2012. 1. behandling 07.02.2013. Betænkning 12.03.2013).

Kl. 13:02

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig? Fru Karen Ellemann.

Kl. 13:03

(Ordfører)

Karen Ellemann (V):

Om et lille øjeblik skal vi trykke på knapperne i forbindelse med det her beslutningsforslag, som Liberal Alliance har fremsat, og som handler om større ledelsesbeføjelser til skolelederne i den danske folkeskole. Det er et beslutningsforslag, som vi har tænkt os at støtte.

Vi synes, at der er lige præcis det vigtige element i det, der handler om frihed til skoleledelserne. Jeg synes i virkeligheden også, at det meget er det, der gennemstrømmer regeringens udspil til en reform af folkeskolen, og derfor vil det undre mig utrolig meget, hvis vi om lidt – og jeg siger jo hvis, for vi har ikke set afstemningsresultatet endnu – kommer til at opleve, at det her forslag bliver stemt ned. For hele elementet i forhold til at kunne skabe en bedre folkeskole, hvor danske skoleelever bliver løftet fagligt i en grad, så de kan gennemføre en ungdomsuddannelse, kræver altså, at der er fleksibilitet ude på den enkelte folkeskole. Det kræver, at der er et ledelsesrum for skoleledelserne til at kunne lave den bedste folkeskole.

Så jeg håber meget, at vi kommer til at opleve den fulde grønne plade i forbindelse med det her forslag, fordi det i virkeligheden flugter rigtig fint med det, vi sidder og forhandler om i forhold til folkeskolereformen.

Kl. 13:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:04

Afstemning

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse.

Afstemningen er sluttet.

For stemte 49 (V, DF, LA og KF), imod stemte 61 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år og lov om forbud mod tobaksreklame m.v. (Krav om billedlegitimation og skiltning herom samt forbud mod reklame for tobaksvarer på internettet for specialbutikker).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).

(Fremsættelse 10.01.2013. 1. behandling 18.01.2013. Betænkning 26.02.2013. 2. behandling 14.03.2013).

Kl. 13:01

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er heller ikke her stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:01

Afstemning

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen er sluttet.

For stemte 105 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), imod stemte 5 (LA), hverken for eller imod stemte 0.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 115:

Forslag til lov om ændring af regionsloven og lov om kommunernes styrelse. (Bemyndigelse til at fastsætte regler om adgang til at budgettere med generelle reserver).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsættelse 10.01.2013. 1. behandling 25.01.2013. Betænkning 14.03.2013).

Kl. 13:05

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Inden vi så går videre til næste punkt på dagsordenen, skal jeg nok bede om lidt mere ro.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 178:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Ændret anvendelse af ikke indløst pant, som kan indtægtsføres af et selskab m.v., der har eneret til at drive en pant- og returordning, og sikkerhedsstillelse for pant og gebyrer).

Af miljøministeren (Ida Auken).

(Fremsættelse 12.03.2013).

Kl. 13:06

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er hr. Henrik Høegh, Venstre. Værsgo.

Kl. 13:06

(Ordfører)

Henrik Høegh (V):

Tak for det. Med regeringens lovforslag bliver der nu lanceret en ny model for det danske pantsystem, som skal sikre staten en øget indtjening på omkring 240 mio. kr. over en 5-årig periode. Formålet med forslaget er vel først og fremmest at tolde det danske pantsystem for nogle penge til finansloven efter aftale mellem regeringen og Enhedslisten.

Finansieringen af den nye model skal ske ad to veje: Halvdelen af de 240 mio. kr. skal indbetales direkte af Dansk Retursystem A/S, og den anden halvdel af betalingen forudsætter, at der indgås en aftale om et dansk-tysk grænsepantsystem.

Sluttelig indeholder lovforslaget en ny bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte diverse krav og regler for betaling af pant og gebyrer for varer.

Når man ser på forløbet af det her lovforslag, er det selvfølgelig glædeligt at se, at ministeren gennem forhandlinger med Dansk Retursystem A/S har halveret den af Enhedslisten og regeringen plan-

lagte toldning af midler i pantsystemet, men hermed må vi også sige, at glæden stopper, for listen med kritiske punkter er lang.

Når staten inddrager en del af indtægterne i den indsamlingsordning, men så i øvrigt efterlader hele udgiften og den økonomiske risiko til de private virksomheder, der driver indsamlingen, ja, så sender det et særdeles uheldigt signal til erhvervslivet vedrørende producentansvar. Man kan spørge sig selv: Hvem vil dog gå i dialog om øget indsamling og ressourceeffektivitet og derved påføre sig selv en ny afgift?

Ligeledes er det bekymrende, at regeringen forlader sig på en endnu ikke defineret eller fastsat aftale med Tyskland om et grænsepantsystem. Det skaber usikkerhed for, hvad Dansk Retursystem A/S skal betale, hvis aftalen med Tyskland igen falder til jorden. Desuden undrer det mig, at indførelsen af den nye afgift harmonerer med regeringens planer om at øge virksomhedernes konkurrenceevne ved at lette dem for økonomiske såvel som administrative byrder. Det er jo det fuldstændig modsatte, der sker med det her lovforslag.

Helt grundlæggende er Venstre på linje med bryggerbranchen: Indtægterne fra et indsamlingssystem skal bruges til at medfinansiere udgifterne til at indsamle emballagerne og generelt set til at modernisere pantsystemet. Det skal ikke være en ny skatteskrue.

Vi hverken kan eller vil være med til at bakke op om et lovforslag, der pålægger erhvervslivet usikkerhed, pådutter Dansk Retursystem A/S at betale yderligere til staten i stedet for at bruge pengene til en modernisering af pantsystemet, og som i øvrigt er imod Venstres byrdestop. Derfor er Venstre imod dette lovforslag.

Kl. 13:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Den næste ordfører er hr. Torben Hansen, Socialdemokratiet, værsgo.

Kl. 13:10

(Ordfører)

Torben Hansen (S):

Danmark har et velfungerende pantsystem for emballage til drikkevarer. Det er et pantsystem, der både sikrer indsamling og genanvendelse, og det er et pantsystem, som Socialdemokratiet meget gerne ser udvidet til pant på tysk emballage, også kaldet grænsehandelspant. Grænsehandelspanten indgår da også både direkte og indirekte i det her lovforslag, da halvdelen af det beløb, som Dansk Retursystem skal betale til staten, er afhængigt af, om der kan laves en aftale med Tyskland om grænsehandelspanten.

Det er også vigtigt og væsentligt at understrege, at loven fortsat sikrer et økonomisk og miljømæssigt velfungerende pantsystem de kommende år. Alene det, at Dansk Retursystems eneret forlænges med 3 år, giver en solid bund under de investeringer, der sikrer og forbedrer den i forvejen høje indsamlingsprocent.

Vi er også vældig imponeret af Dansk Retursystems fortsatte indsats med at sikre effektivitet og miljø. Seneste skud på stammen er forsøget med pantstationer, hvoraf der indtil videre er to. Med aftalen med Dansk Retursystem sikres det også, at gebyrerne samlet set holdes under et.

Socialdemokratiet er også tilfreds med, at lovforslaget giver hjemmel til sikkerhedsstillelse. Der har desværre været eksempler på importører og producenter, der har påført Dansk Retursystem relativt store tab – 20 mio. kr. i perioden 2009-2012. Det skal selvfølgelig forhindres, og med reglerne om sikkerhedsstillelse skulle vi også gerne kunne sikre det. Hvis man eksempelvis ser på Dansk Retursystems hjemmeside, så ser man, at der adskillige gange sidste år blev lukket for pant på visse flasker, simpelt hen fordi importøren eller producenten ikke overholdt deres forpligtelser.

Med de bemærkninger støtter Socialdemokratiet lovforslaget, og jeg skulle hilse og sige fra SF's ordfører, at SF også tilslutter sig lovforslaget.

Kl. 13:12

Kl. 13:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er en bemærkning fra hr. Henrik Høegh, Venstre, værsgo.

Kl. 13:12

Henrik Høegh (V):

Jeg vil gerne stille et spørgsmål til ordføreren: Mener ordføreren, at det med det her lovforslag bliver nemmere for det lille bryggeri at komme med i pantsystemet?

Kl. 13:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:12

Torben Hansen (S):

Jeg ved ikke, hvad hr. Henrik Høegh mener med et lille bryggeri og med, hvordan det bliver nemmere. Jeg tror, at samlet set har alle en interesse i, at gebyrerne for det første forbliver uændrede, og at der for det andet er sikkerhedsstillelse for de små, så der er sikkerhed for, at vi ikke har nogle af alle de sager, som hr. Henrik Høegh kan gå ind på Dansk Retursystems hjemmeside og se rent faktisk har kostet 20 mio. kr. hen over årene, fordi man ikke kan svare enhver sit. Så jeg tror, at det med det her system og med den her ændring, så vi nu forhåbentlig også får grænsehandelspanten med, bliver nemmere for de små og seriøse bryggerier.

Kl. 13:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Henrik Høegh.

Kl. 13:13

Henrik Høegh (V):

Problemet er jo med de her sikkerhedsstillelseskra, at den lille brygger, det lille bryggeri nu skal stille en temmelig stor garanti for at komme med i pantsystemet. Der kan jo være en frygt for, at man så fravælger at være med i pantsystemet og lever længere, inden man kommer med i pantsystemet. Er det ikke en ulempe?

Kl. 13:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 13:13

Torben Hansen (S):

Jeg tror ikke, Venstres ordfører behøver at have den frygt. Det er en væsentlig forudsætning, også for et bryggeri, både at man rent faktisk er med i pantsystemet, og at forbrugerne også køber pantbelagte produkter. Så jeg ser ikke det her som nogen hindring for små bryggerier. I og med det her medfører, at der nu både skal være nogle forbedringer af, om man vil, hele bureaukratiet og administrationen af det her, at gebyrerne forbliver uændret og at man har en eneret frem til 2019, tror jeg tværtimod, at det rent faktisk bliver nemmere og mere tilgængeligt for de seriøse af de små bryggerier og importører frem til 2019.

Kl. 13:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jørn Dohrmann, Dansk Folkeparti. Værsgo.

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

Tak for det. Fra Dansk Folkepartis side må vi sige, at det her igen er en rød skat, og vi er bekymret for den her røde skat, der bliver lagt på. Og det er jo ikke kun et lille gebyr. Fra 2015 til 2019 taler vi altså om 240 mio. kr., som man lægger op til at hente ud af pantsystemet. Det betyder, at vi måske får et dårligt system til at håndtere panten. Hvem vil stå for systemet efterfølgende? Vi er bekymret for, at man udvander det på den her måde.

Det er også blevet sagt, at der skal arbejdes for at få de tyske dåser ind i pantsystemet. Der må vi bare sige, at det jo ikke er lykkedes indtil nu, og derfor ville det måske være bedre, at man ligesom tænkte på, om pantniveauet på dåserne kunne sænkes, og lavede et mere enkelt system, så folk kunne aflevere de her flasker og dåser mere samlet. Vi har set det nye inden for Dansk Retursystem, som hele tiden prøver at udvikle sig; det er, at man kan aflevere i poser på en gang, så man ikke får beskidte fingre, og så får man sat pengene ind på kontoen. Det ville være rigtig godt at give Dansk Retursystem A/S mulighed for at kunne videreudvikle det system.

Vi er altså bekymret over, at man igen prøver på at hente penge op af borgernes lommer på flere forskellige måder. En af dem blev nævnt før: gebyret for at være en del af systemet. En anden er, at der jo også betales afgifter, uanset om det er glas, eller om det er metaldåser. Der skal betales afgifter til staten, og det her er så endnu en gang en snabel, man kan stikke ned i forbrugernes lommer.

Man kan se, at retursystemet nu får 3 år ekstra og altså kommer op på en 6-årsgaranti på driften. Det betyder også, at retursystemet er sikret fremadrettet, men vi er lidt bekymret for, om man kan blive ved med at opretholde det her engagement fra Dansk Retursystem A/S' side i at levere det bedste arbejde, når de kan konstatere, at de får en ekstra skat pålagt den her gang. Vi tror godt, det kunne være, at Enhedslisten så prøvede at presse citronen endnu en gang ved de næste finanslovsforhandlinger. Så bliver det måske enden på Dansk Retursystem.

Endelig er der også det, at vi kan se, at grænsehandelen igen får et skub. Hvis der var lige vilkår mellem de danske og de tyske dåser til øl og læskedrikke, så ville der måske ikke være et incitament for folk til at køre over grænsen for at handle dernede, og i stedet for ville man lægge moms og skattebetalinger i Danmark.

Vi synes, det her trækker i den forkerte retning, fordi man pålægger flere afgifter og ikke løser den problemstilling, der er med at få de tyske dåser ind i pantsystemet, i stedet for.

Vi er bekymrede, så vi støtter ikke det her lovforslag, og vi synes, at ministeren burde komme på bedre tanker. Vi er også bekymret for, om indsamlingsprocenten måske bliver lavere, når der ikke bliver lavet de her kampagner, som vi har set fra Dansk Retursystem A/S' side sammen med f.eks. Hold Danmark Rent. Man har jo givet penge til de her kampagner, og det ville være utrolig ærgerligt, hvis det nedprioriteres, fordi man ikke har penge til det. Så i det hele taget ser vi det her som et rigtig dårligt forslag.

Kl. 13:18

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Lone Loklindt, Radikale Venstre.

Kl. 13:18

(Ordfører)

Lone Loklindt (RV):

Hvis man tager til udendørs koncert i det danske sommerland, får man et godt billede af, hvor effektivt det danske pantsystem virker. Man har dårlig nok drukket sin sodavand eller øl, inden der kommer en driftig person og spørger, om hun må få flasken, den har nemlig

en værdi. Vi kender alle pantautomaten i supermarkedet, og der eksperimenteres jo også nu med pantstationer på genbrugspladser. Dansk Retursystem løser virkelig en vigtig samfundsopgave.

Det danske pantsystem er ikke bare effektivt til at holde strande, skove og andre naturområder fri for dåser og flasker af både glas og plast, det er også velfungerende til at indsamle og sortere alle dåser og flasker, altså også mange af dem uden pant. Det betyder, at Dansk Retursystem med sin eneret på pant- og returordningen faktisk driver en velsmurt organisation, som gør det muligt at genanvende al returemballage enten som metal, plast eller flasker, eller som det oprindeligt var tiltænkt, nemlig til genbrug ved genpåfyldning på bryggerierne og sodavandsfabrikkerne.

Det er meget rene ressourcer, Dansk Retursystem kan sælge videre til stadig stigende priser. Plastflaskerne sælges til bearbejdning i Tyskland med garanti for, at den rene fødevareegnede plast anvendes til fødevareemballage. Markedet for at genanvende ressourcerne er stærkt stigende, og det er et forbilledligt system. I Det Radikale Venstre kan vi godt forestille os, at det kan kopieres i andre sammenhænge, f.eks. til mobiltelefoner og andre produkter, hvor indsamlingen kunne blive langt mere effektiv.

Det system, som Dansk Retursystem har opbygget, baserer sig på producenters og importørers indbetaling af pant og gebyrer for de produkter, de markedsfører, og den pant, der ikke indløses, kan Dansk Retursystem indtægtsføre og bruge til udvikling og andre formål.

Det lovforslag, vi så behandler i dag, drejer sig om forskellige justeringer i den aftale, der ligger til grund for det, og det er en forudsætning for aftalen med Dansk Retursystem, at serviceniveauet forbliver uændret. Først og fremmest fastsættes et beløb, som Dansk Retursystem skal betale tilbage til staten af den indtægtsførte pant i årene fra 2015 til 2019. Det drejer sig om i alt 242 mio. kr. Til gengæld får Dansk Retursystem forlænget sin eneaftele frem til 2019, hvor den nu kun gælder til udgangen af 2016.

For at imødegå tab, som Dansk Retursystem har på importørers og producenters manglende indbetaling, får miljøministeren nu bekræftelse til at fastsætte regler for sikkerhedsstillelse, og det er aftalt, at den udmøntning skal være proportional og ikke må hindre markedsadgangen. Det er jo sådan set også et svar på hr. Henrik Høeghs spørgsmål tidligere: Det skal være proportionalt.

Sidst, men ikke mindst, forudsætter aftalen, at der indgås en aftale med Tyskland om et dansk-tysk grænsepantsystem med Dansk Retursystem som operatør. Etablering af et dansk-tysk pantsystem vil være med til at skabe mere lige konkurrencevilkår ved grænsen og vil være en optimal løsning. Og det kan kun gå for langsomt. Med aftalen vil Dansk Retursystem kunne etablere en pantordning for grænsehandelen og indsamle emballagen i Danmark med ret til at indtægtsføre den pant, der ikke indløses. Hvis det ikke sker, nedsættes den årlige betaling til staten med 50 pct.

Modellen er altså skruet sådan sammen, at den sikrer staten øgede indtægter, uden at gebyrerne hæves og dermed påvirker grænsehandelen negativt, og uden at det velfungerende pant- og retursystem, som vi alle kender, kommer i fare. Det Radikale Venstre kan derfor støtte forslaget.

Kl. 13:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning fra hr. Henrik Høegh, Venstre. Værsgo.

Kl. 13:22

Henrik Høegh (V):

Tak. Jeg er enig med ordføreren i, at Dansk Retursystem er en succes, det går sådan set godt, det viser pæne resultater, og jeg er sådan set også enig i, at det godt kunne være et forbillede for andre brancher. Men tror ordføreren, at det motiverer andre brancher, at når

man gør sit arbejde godt, når man har succes, så kommer staten og tolder i ens overskud? Er det en motivationsfaktor for andre brancher til at gå i gang med et retursystem?

Kl. 13:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:23

Lone Loklindt (RV):

Nu er det jo sådan, at den aftale, der er lavet med Dansk Retursystem, er specifik for den aftale her, netop at det er en eneaftele, og at der er en koncessionsperiode, som så nu er blevet forlænget til 2019. I hvert enkelt tilfælde, hvis der måtte være andre brancher, der ønsker at lave noget, kan man jo spørge, om staten overhovedet skal indgå og derfor kan have den slags aftaler. Her har vi en aftale mellem staten og Dansk Retursystem, i forhold til at de har en eneaftele, og det er ligesom én type aftale. Med hensyn til hvad der ellers måtte blive lavet med samme, hvad skal man sige, forbillede, behøver det jo ikke at følge et skema, hvor staten nødvendigvis skulle involveres.

Kl. 13:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Jørn Dohrmann, Dansk Folkeparti, for en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 13:23

Jørn Dohrmann (DF):

Tak. Vi har jo et svar fra Skatteministeriet, der siger, at hvis man hæver afgiften, vil det medføre mere grænsehandel. Så vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvis vi nu forestiller os, at man brugte pengene på at sænke pantafgiften, ville det så medføre mere grænsehandel eller mindre grænsehandel? Hvis ordføreren svarer, at det vil medføre mindre grænsehandel, kan jeg bare ikke forstå, hvorfor ordføreren ikke hellere vil være med til at sænke panten og så få mindre grænsehandel.

Eller betyder grænsehandel overhovedet ikke noget i ordførerens vurdering af den her sag? Tak.

Kl. 13:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:24

Lone Loklindt (RV):

Altså, for det første synes jeg lige, at vi skal slå helt fast, at den her lov ikke kommer til at ændre gebyret og dermed heller ikke til at forhøje prisen på det, der skal indbetales af producenter og importører. Så i forhold til det er det neutralt.

Når hr. Jørn Dohrmann så spørger sådan helt hen i fantasiverden – det vil jeg tillade mig at kalde det – om man kunne sænke afgifterne, ja, så kan man sige, at det jo er en politisk prioritering, om man tror, at grænsehandelen er Danmarks største problem, eller man ikke tror det, og om man tror, at grænsehandelen primært er drevet af priser på øl og sodavand. Der var, så vidt jeg ved, en konference i går, som i hvert fald ikke entydigt sagde, at det var prisen på øl og sodavand, der lagde grunden til grænsehandelen.

Kl. 13:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 13:25

Jørn Dohrmann (DF):

Man kan godt sige, at jeg dagdrømmer med hensyn til det der med at sænke afgifter, for det er åbenbart ikke det, den her regering gerne

vil. Men vi har jo et svar fra Skatteministeriet, som siger, at hvis man forhøjede afgiften, ville der komme mere grænsehandel.

Derfor spørger jeg bare ordføreren en gang til – hvis det er, at man ikke forstod spørgsmålet: Hvis man nu brugte det her provenu, 240 mio. kr., til at sænke pantafgiften, ville det så betyde mere eller mindre grænsehandel? I min verden ville det betyde mindre grænsehandel. Så er det bare, at jeg spørger: Hvorfor vil regeringen ikke være med til det, altså til ligesom at sænke afgiften, sænke pantafgiften, og så få mindre grænsehandel? Det er bare det spørgsmål.

Kl. 13:26

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 13:26

Lone Lokindt (RV):

Hvis man skulle sænke pantafgiften med det formål at mindske grænsehandelen, ville det jo give den sideeffekt, at man ville stille pantsystemet ringere, for der ville jo blive færre penge til at drive pantsystemet for. Jeg tror da ikke, det lige er det, der ligger først for, når vi nu har sagt, at vi her har en aftale, hvor man afleverer noget af den uindløste pant mod så at få forlænget sin koncession og i øvrigt få stillet i udsigt, at man kan få en tysk-dansk grænsehandelsaftale.

Så derfor vil jeg sige, at det er et hypotetisk spørgsmål, om lige præcis pantafgiften skulle sænkes, eftersom det drives i et lukket kredsløb.

Kl. 13:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Vivi Kier, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:27

Vivi Kier (KF):

Jamen det, der lige fik mig op af stolen, var det sidste svar, som ordføreren gav, hvor der blev sagt: Skulle vi sænke afgiften, ville det give færre penge til at drive pantsystemet, som vi kender det i dag.

Så er det bare, jeg spørger: Er det forslag, vi står med her, ikke lige netop med til at give færre penge til pantsystemet?

Kl. 13:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, ordføreren.

Kl. 13:27

Lone Lokindt (RV):

Jo, det er det. Men det er så ud fra en – hvad skal man sige? – kalkuleret aftale om de penge, om den uindløste pant. Det betyder jo, at de kun skal betales, hvis den pant er der i forhold til de effektiviseringer, der skal laves, og i forhold til den ekstraindtægt, man vil få fra den tyske pant.

Kl. 13:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er der ikke flere bemærkninger til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Per Clausen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 13:28

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Et par år før jeg kom i Folketinget, havde jeg ansættelse i Enhedslistens folketingssekretariat, og en af mine opgaver var at finde det, man kalder hår i suppen, hvilket skulle føre til, at man med kraftfulde argumenter kunne tale imod regeringens forslag – særlig når der ikke rigtig var nogen gode argumenter for det. Og jeg kan høre, at enten har man den slags i Venstres og Dansk Folkepartis folketingssekretariater, eller også er hr. Jørn Dohrmann og hr. Henrik Høegh

strålende eksempler på, at det talent findes på tværs af de politiske skel.

For hvad er pointen i det her lovforslag? Det er, at vi siger, at vi bevarer et velfungerende pantsystem uden at påføre erhvervslivet øgede udgifter, og at vi beholder den pris, man i dag betaler i pant, og som vi jo ikke har opfundet, fordi den skulle give en indtægt, men som vi har lagt os fast på, fordi det er den, man vurderer giver en stor sandsynlighed for, at de dåser osv., som det handler om, bliver samlet ind. Og det er jo indlysende, at der er grænser for, hvor langt man kan sætte panten ned, hvis det skal have den effekt, at dåserne bliver samlet ind. Og derfor har vi altså lagt os på det niveau.

I den diskussion har det jo ofte været diskuteret, hvilket hr. Jørn Dohrmann også har været inde på i dag, om man ikke skulle øge panten. Og lur mig, om ikke Enhedslisten også har fremsat den slags forslag. Og der er vi blevet mødt med det argument, at der er grænser for, hvor høj panten kan være, hvis det ikke skal have yderligere negativ effekt i forhold til grænsehandelen. Til gengæld har vi i alle årene godt vidst, at det afgørende i den sammenhæng jo ville være at sikre, at der også blev betalt pant af de dåser med øl og sodavand, som blev købt i Tyskland – ikke bare fordi det så blev en lille smule dyrere, men også fordi vi så faktisk kunne sikre os, at også de dåser blev indsamlet, så de ikke forurenedes den danske natur eller for den sags skyld forurenedes de effektive danske affaldsafføringsanlæg indefra.

Så det er jo den løsning, der skitseres i det her lovforslag, og man er faktisk kommet ganske langt med at lave en aftale med Tyskland. Og det tror jeg da sådan set at vi alle sammen er enige om er rigtig godt at man er kommet langt med.

Så har der jo været flere forskellige ting i spil her, for det er faktisk rigtigt, at vi i finansloven 2012 oprindeligt aftalte at tage betydelig flere penge ud af det her system, fordi det så ud, som om der faktisk blev genereret en ret stor værdi, som kunne bruges mere fornuftigt andre steder i samfundet end i pantsystemet. Og det er jo ikke at genere nogen virksomheder, for der er ingen virksomheder, der kan trække penge ud af det, så på den måde generer det jo ikke nogen. Det er jo noget så usædvanligt som en nonprofitvirksomhed, og det lyder smukt og godt, i hvert fald i mine ører.

Så var det sådan, at vi havde diskussioner med Dansk Retursystem, vi havde diskussioner med Bryggerforeningen, som alle sammen beskrev for os i malende vendinger, hvilke ulyksalige konsekvenser det ville få, hvis vi ikke ændrede i den aftale, vi havde lavet, og som er et mønstereksempel på, hvordan man altid, hvis det er sådan, at man laver aftaler med Enhedslisten og bagefter finder ud af, at aftalen måske ikke var helt perfekt, så kan ændre og korrigere aftalen. Så ændrede vi i forbindelse med finanslovsaftalen i år på det her, sådan at vi faktisk reducerede statens indtægter ganske væsentligt, men til gengæld fik vi sikkerhed for, at det var muligt at bevare det velfungerende og udmærkede pantsystem, som vi har i dag. Og det synes jeg faktisk er rigtig godt.

Så i virkeligheden synes jeg, selv om det her jo ikke er nogen stor sag, at det sådan set er et eksempel på, at vi siger, at det altså handler om at bruge de ressourcer og de midler, der er i det danske samfund, mest hensigtsmæssigt og mest effektivt, at det gælder om at bevare et velfungerende pantsystem, og at det gælder om, at man ikke af den grund påfører forbrugere eller virksomheder øgede udgifter. Altså, når man kan opnå det, synes jeg faktisk ikke man kan komme meget længere i den retning.

Det sidste element i lovforslaget er så det, der handler om sikkerhedsstillelse. Jeg er sådan set enig med dem, der har sagt, at man skal være meget omhyggelig med, når man indfører sådan en sikkerhedsstillelse, at man ikke laver nogle økonomiske og bureaukratiske barrierer for mindre bryggerier, som så får svært ved at komme ind her. Derfor kan jeg forsikre for, at vi vil være meget omhyggelige og meget opmærksomme, når den bemyndigelse, som ministeren får,

bliver ført ud i livet, for at sikre, at der bliver proportionalitet i tingene, sådan at det ikke blokerer for små nye bryggerier. Der findes jo sådan set i systemet en mulighed for helt at undgå den her sikkerhedsstillelse, og det betyder bare, at man betaler forud i stedet for bagud. Den mulighed eksisterer. Men vi er meget opmærksomme på, at det kommer til at blive gennemført på en fornuftig måde, som gør, at det ikke blokerer.

Jeg kan forsikre alle, der måtte høre om det her, at jeg sætter meget pris på, at der med jævne mellemrum kommer nogle nye øl frem fra mindre bryggerier, og derfor vil jeg selvfølgelig være særlig opmærksom på, at der ikke blokeres for det i det arbejde, der skal laves fremadrettet. For jeg er sådan set enig i, at der godt kunne opstå nogle problemer, og man kunne jo godt mistænke nogle store bryggerier for at have en interesse i, at det skulle være svært for de små, og det har jo også været en diskussion i Dansk Retursystems historie, som har stået mellem de store bryggerier og de små bryggerier. Og jeg vil i hvert fald sige, at det vil jeg være meget opmærksom på i det videre lovgivningsarbejde, og også når man skal implementere det i praksis.

Kl. 13:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Villum Christensen, Liberal Alliance, værsgo.

Kl. 13:33

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Tak for det. Hvis man har det udgangspunkt, at vejen frem for det danske samfund ikke knytter sig til øgede skatter og afgifter på konkurrenceudsatte erhverv, mener vi ikke, at man kan tilslutte sig dette forslag. Uanset hvor mange mellemregninger, man laver, kan man ikke komme uden om, at man de facto opkræver nye afgifter, da Dansk Retursystem afkræves en årlig indbetaling til staten.

Vi forstår derfor heller ikke bemærkningerne til lovforslaget, hvor man skriver, at det ikke har økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Det må det jo logisk set have, når disse midler ikke kan tilføres returordningen og ikke kan bruges til glæde for forbrugerne, som det var forudsat i 2002 og 2003, da ordningen blev etableret.

Enhver virksomhed har jo brug for at udvikle sig og investere i fremtiden for at kunne overleve, og det er en af de muligheder, man nu besværliggør for Dansk Retursystem. Skal der findes penge til sådanne aktiviteter, kan de jo kun findes hos forbrugerne, hvilket til syvende og sidst vil forværre konkurrencesituationen og animere til større grænsehandel.

Vi mener også, at der med det her lovforslag vil ske en forskydning af fordelingen mellem de pantbelagte og de ikkepantbelagte emballager, hvilket alt andet lige må betyde, at der vil blive indsamlet og genbrugt mindre emballage. Og det er vel ikke meningen. Jeg synes, at man skal huske på, at denne branche i virkeligheden har de højeste retur- og genanvendelsesprocenter, som vi kender til, og de får altså nu nye byrder, mens andre slipper helt. Der er altså en diskrepans i det her.

Dansk Retursystem er privat – det har allerede været nævnt – og fungerer på nonprofitbasis og ud fra et hvile i sig selv-princip, hvor udgifterne efterlades til dem, der finansierer ordningen. Det bør staten holde fingrene fra. Bespareser fra et privat foretagende bør ikke tilfalde staten, men naturligvis dem, der har påtaget sig investeringen og den økonomiske risiko. Det er disse meget centrale principper, lovforslaget nu piller ved, og det er på ingen måde værdiskabende for det danske samfund.

Kl. 13:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Vivi Kier, Det Konservative Folkeparti, værsgo.

Kl. 13:36

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Tak, formand. Formålet står jo lysende klart i det her forslag, nemlig at gennemføre aftalen i finansloven 2012 mellem Enhedslisten og regeringen om at påføre en ekstra afgift for Dansk Retursystem på 240 mio. kr., et beløb, som ikke må lægges ud som gebyrer, altså en direkte afgift ned i statskassen. Vi får ikke mere miljø for pengene, vi får ikke et bedre retursystem for pengene. Vi pålægger kort sagt med det her forslag en afgift til statskassen, en afgift, som først lød på 500 mio. kr., men som det er lykkedes parterne bag Dansk Retursystem at få forhandlet ned til de nuværende 240 mio. kr. Halvdelen af det her beløb er det så forudsat skal betales af en ny aftale mellem Tyskland og Danmark om et dansk-tysk pantsystem.

Det kan virkelig undre, at man med den ene hånd indfører en afgift på emballage i sektoren for pantsystemer, mens man med den anden hånd i de nuværende forhandlinger om at skabe vækst og bedre muligheder for det private erhvervsliv arbejder for at nedsætte afgiften på emballage for øvrige virksomheder. Hvor er logikken? Det eneste positive i det her lovforslag er, at ministeren har lyttet og vist vilje til at gå på kompromis med det oprindelige udspil.

Men jeg spørger blot: Hvorfor skal denne branche pålægges en ekstra afgift for emballage set i lyset af forhandlingerne om en nedsat afgift for øvrig emballage? Og hvad med aftalen om en tysk-dansk grænsepant? Hvis der ikke opnås en aftale, vil man så alligevel pålægge de resterende 120 mio. kr. på Dansk Retursystem? Og man kan jo spørge sig selv, for det her forslag handler om ikkeindløst pant, om det næste forslag så bliver, om staten nu også vil gå på rov hos alle os, der til jul og fødselsdag får gavekort fra forskellige butikker, og tage ikkeindløste gavekort, så man kan få nogle flere penge i statskassen. Alt i alt må jeg sige, at vi fra konservativ side ikke kan støtte det her lovforslag.

Kl. 13:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det miljøministeren. Værsgo.

Kl. 13:38

Miljøministeren (Ida Auken):

Jeg vil gerne begynde med at takke ordførerne for indlæggene. Det er jo ganske rigtigt, at Danmark i årtier har haft pant på de kendte glasflasker til øl og sodavand. I de sidste 10 år har vi udvidet pantsystemet til også at omfatte dåser og engangsflasker, og nu er der så også pant på flasker med kildevand og iste. Pantsystemet er en vigtig brik, når vi vil forebygge affald og genanvende værdifulde ressourcer. De mange tomme dåser og flasker, som forbrugerne returnerer, bliver enten genbrugt eller smeltet om til nye dåser og flasker.

Dansk Retursystem har en meget stor del af æren for, at vi i dag har et velfungerende pantsystem. Systemet bliver drevet professionelt med fokus på udvikling og effektivisering til gavn for alle interessenter fra miljøet og forbrugerne til bryggerier, importører og butikker. For finansloven 2012 har regeringen sammen med Enhedslisten besluttet at indføre en ny model for, hvordan den ikkeindløste pant, som Dansk Retursystem kan indtægtsføre, kan bruges. Indtægten stammer fra pant for dåser og flasker, som ikke bliver leveret tilbage. Den nye model skal sikre staten, man kan sige fællesskabet, en del af indtægterne, og samtidig skal det økonomisk og miljømæssigt velfungerende pantsystem opretholdes. Det er vi heldigvis enige med Dansk Retursystem om.

Lovforslaget, som vi behandler i dag, fastsætter de årlige beløb, som Dansk Retursystem skal betale til staten. Halvdelen af betalingen forudsætter, at Dansk Retursystem får eneret til også at stå for en ordning med pant på emballage fra de tyske grænsebutikker, og dermed svarer jeg så på fru Vivi Kiers spørgsmål, altså at det forudsætter en aftale, så det kommer ikke, hvis ikke aftalen er der.

Det er afgørende, at Dansk Retursystem kan fortsætte sit arbejde med at videreudvikle og effektivisere pantsystemet, selv om selskabet skal betale et årligt beløb til fællesskabet. Beløbene er fastsat, så de gebyrer, som bryggerier og importører betaler til Dansk Retursystem, kan holdes i ro. Til Dansk Folkepartis ordfører vil jeg sige, at det jo lige præcis betyder, at det ikke påvirker grænsehandelen, fordi gebyrerne bliver holdt i ro.

Jeg kan fortælle, at der er en positiv udvikling i drøftelserne med Tyskland om en fælles løsning med pant på dåser og flasker fra tyske grænsebutikker. Hvis vi finder en løsning, vil det betyde, at danske forbrugere kan aflevere tomme dåser og flasker købt i de tyske grænsebutikker og få panten tilbage i Danmark. Pant på emballage fra grænsehandel vil give en miljøgevinst, når de mange tomme dåser og flasker fra grænsehandelen bliver indsamlet i Danmark og genanvendt.

I dag opkræver de tyske grænsebutikker ikke pant ved salg af drikkevarer til danskere. Det betyder, at kun en begrænset del af de tomme dåser og flasker bliver samlet ind og genanvendt. Det gælder især en stor mængde aluminiumsdåser, som i dag går til spilde i danske forbrændingsanlæg sammen med det almindelige husholdningsaffald, og mange dåser ender som henkastet affald i naturen. Så snart Tyskland og Danmark er blevet enige om detaljerne, vil jeg fremsætte et lovforslag, som skal udvide det eksisterende danske pantsystem med en ordning for dåser og flasker fra tyske grænsebutikker.

Vi er enige med Dansk Retursystem om, at det økonomisk og miljømæssigt velfungerende pantsystem skal opretholdes, og derfor vil jeg også ud over lovforslaget her udstede en ny bekendtgørelse, som giver Dansk Retursystem et økonomisk råderum, og som giver administrative lettelser for både Dansk Retursystem og de berørte dele af erhvervslivet. Jeg vil også ændre den gældende pantbekendtgørelse, så Dansk Retursystems eneret forlænges fra udgangen af 2016 til udgangen af 2019. Med en længere eneretsperiode kan Dansk Retursystem bedre effektivisere og udvikle pantsystemet, og en længere tidshorisont giver også Dansk Retursystem mulighed for at holde de årlige driftsomkostninger nede.

Det andet formål med lovforslaget er at sikre Dansk Retursystem bedre mod tab. Dansk Retursystem har lidt et tab på 20 mio. kr. i perioden 2009-2012, fordi visse producenter og importører ikke har indbetalt skyldig pant og gebyrer. Derfor foreslår vi også, at loven skal indeholde mulighed for at fastsætte regler om, at bryggerier og importører skal stille sikkerhed for betaling af pant og gebyrer. Når Dansk Retursystem taber mindre på pant og gebyrer, kan vi i stedet bruge pengene på at forbedre pantsystemet til gavn for både miljøet, erhvervslivet og forbrugerne. Samtidig vil forslaget forbedre konkurrencevilkårene for de producenter og importører, som rent faktisk betaler pant og gebyrer til Dansk Retursystem.

Erhvervslivet har været bekymret for, om et krav om sikkerhedsstillelse vil ramme skævt og hindre adgangen til markedet for især mindre bryggerier, og derfor vil jeg udstede en bekendtgørelse, som sikrer, at Dansk Retursystem administrerer ordningen med sikkerhedsstillelse på lige og objektive vilkår for alle berørte bryggerier og importører, og som samtidig sikrer Dansk Retursystem mod tab. Reglerne i bekendtgørelsen vil blive udarbejdet efter drøftelser med Dansk Retursystem og de berørte dele af erhvervslivet.

Samlet set skal lovforslaget sikre et fortsat miljømæssigt og økonomisk velfungerende pantsystem.

Med disse ord vil jeg ønske en god videre behandling af forslaget i udvalget.

Kl. 13:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Der er en kort bemærkning fra hr. Henrik Høegh, Venstre, værsgo.

Kl. 13:44

Henrik Høegh (V):

Tak for det. Jeg fik ikke noget særlig dybtgående svar fra De Radikales ordfører, så derfor vil jeg godt spørge ministeren: Når det nu går godt i et retursystem, man begynder at have overskud, man begynder at have nogle ideer til, hvor der skal reinvesteres, hvilken ny teknologi man kunne investere i, så oplever man, at staten kommer med nogle ønsker, bl.a. ønsket om at skaffe nogle penge til finansloven. Det skinner jo igennem her. Hvordan motiverer det f.eks. batteribranchen til at gå i gang? Jeg synes, det er demotiverende, det må jeg sige.

Kl. 13:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:44

Miljøministeren (Ida Auken):

Der er jo tale om at tage af overskuddet fra noget, der er velfungerende og drevet velfungerende. Her er spørgsmålet, hvem de pantmidler, som ikke bliver indløst, altså alle de flasker, som ender andre steder end i pantsystemet, og som nogle har betalt for, kommer til gode. Vi synes, de skal komme det danske fællesskab, det danske samfund til gode frem for en privat aktør.

Vi siger, at de her penge kan bruges rigtig godt på samfundet, på sundhed, på uddannelse og velfærd frem for at lade dem blive i et privat nonprofitsystem. Samtidig skal vi give dem nogle gode vilkår, f.eks. give dem en lidt længere periode til at have eneret og drive deres system og sikre, at de kan få penge i kassen fra dem, de rent faktisk hjælper, frem for at de skal lide tab som de 20 mio. kr., de har tabt de sidste år. Det er derfor, vi har lavet den her aftale i et tæt parløb med Dansk Retursystem, nemlig for at sikre en balance, der giver penge til ny velfærd, for det er til fællesskabet, det her, det er jo ikke til en eller anden stor og ond institution, der hedder staten. Det er til dit og mit og alle dagens tilhøreres gode liv her i Danmark, at vi bruger de her penge.

Kl. 13:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Henrik Høegh.

Kl. 13:45

Henrik Høegh (V):

Ligger der i den her aftale, at hvis der nu kommer noget ny teknologi, som kræver store investeringer – det kunne f.eks. være noget, der sørger for, at genbrug hurtigt bliver samlet op fra dem, der suser ud fra en rasteplads – som man med fornuft kunne have behov for i retursystemet, så er det muligt i 2015, når de her betalinger begynder, at lave en aftale om, at man investerer i det i stedet for at levere penge til finansloven?

Kl. 13:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:46

Miljøministeren (Ida Auken):

Flere af de forhold, bl.a. at vi har givet en længere eneret, giver jo netop mulighed for de her investeringer. Hvis de tyske dåser også kommer ind i det danske system, vil det være en ganske betragtelig

omsætning, der kommer. Det er lige præcis de her ting sammen med sikkerhedsstillelsen for dem, der rent faktisk benytter sig af ydelsen, som skal sikre, at der kan investeres i pantsystemet fremover. Så jeg synes, det er en rigtig fin balance. Vi siger, at pengene for de pantflasker, som vi alle sammen går og betaler for, men som nogle måske glemmer at aflevere, går til fællesskabet, at de går til velfærd, går til uddannelse, sundhed, alt det, vi finansierer med finansloven. Så er der stadig væk ordnede forhold, så Dansk Retursystem kan fungere, så de ikke behøver at hæve gebyrerne og samtidig har mulighed for at udvikle deres virksomhed.

Kl. 13:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. En kort bemærkning til fru Vivi Kier, Konservative.

Kl. 13:47

Vivi Kier (KF):

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvordan ministeren synes at det hænger sammen, at vi med det her forslag nu indfører en afgift på emballage, som ikke giver os mere miljø eller forbedringer af det danske retursystem, samtidig med at der forhandles om en ny vækstplan, i forbindelse med hvilken vi ved at det private erhvervsliv har efterspurgt, at man generelt nedsætter afgiften for anden emballage, som ikke genbruges. Synes ministeren, at der er en logik i det her?

Kl. 13:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:47

Miljøministeren (Ida Auken):

Jamen det er fru Vivi Kier, der vil have noget til at hænge sammen, som ikke skal kobles sammen.

Det ene handler om, at vi har en temmelig bureaukratisk regulering for emballage i øjeblikket, hvor der for omkring 10 pct. af emballagen er noget, der hedder vægtbaseret emballageafgift, hvor man som virksomhed skal veje et låg og et glas og alt mulig andet for at kunne betale den rigtige afgift, noget, som vi ikke engang er helt overbeviste om hvilken miljømæssig gavn har. Og der har vi sagt, at vi gerne vil lette virksomhederne for alt det bureaukrati.

Det her lovforslag handler om, at når danskerne betaler pant for deres flasker, men ikke får dem afleveret, så er der pant til overs, ikke indtægtsført pant. De penge synes vi simpelt hen skal komme fællesskabet, skal komme danskerne, til gode, skal komme vores velfærd, vores skolesystem osv. til gode. For vi har brug for at få nogle penge til at få Danmark til at køre og for at gøre det mest effektivt og mest fornuftigt. Og det troede jeg egentlig også at De Konservative var interesseret i.

Kl. 13:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 13:48

Jørn Dohrmann (DF):

Tak for det. Jeg vil bare følge lidt op på det, som hr. Henrik Høegh sagde om geninvestering. Kan man forestille sig, at man vil geninvestere de her penge, f.eks. i ny teknologi, hvis det viser sig, at Dansk Retursystem A/S siger, at de egentlig godt kunne tænke sig at investere i, at der bliver brugt færre materialer og den slags ting, altså for at få et mere effektivt system? Der hører jeg ikke at ministeren lige som er åben overhovedet. Er det, fordi ministeren bare har lagt sig fast på, at det her er en finansieringskilde til den røde finanslov, og at man derfor bare skal ud at hente flere penge hos det her firma?

Vi kan vel sige, at uanset om det er ny teknologi, om det er sygehusene, eller om det er andet, ministeren tænker på, så er det sådan, at alt også kommer samfundet til gode, når man investerer i ny teknologi. Men er det bare, fordi ministeren ikke vil være med til det?

Kl. 13:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:49

Miljøministeren (Ida Auken):

Jeg synes, at jeg adskillige gange har redegjort for, at lige præcis den måde, vi har skruet aftalen med Dansk Retursystem A/S sammen på, den måde, vi har forlænget deres eneret med 3 år på, og den måde, hvorpå vi nu sikrer, at de får en betaling ind fra de bryggerier, der er med i ordningen, giver dem muligheden for at investere og giver dem muligheden for at udvikle deres system. Får vi så også de tyske pantdåser ind i systemet, vil der blive endnu mere omsætning, og så vil Dansk Retursystem A/S få endnu bedre mulighed for at udvikle sine velfungerende ordninger.

Kl. 13:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 13:50

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen så må jeg jo bare forstå det sådan, at ministeren ikke ønsker at sige: Ja, det er i orden, at I bruger nogle af de her penge, som I har sparet sammen, til at udvikle ny teknologi. I stedet siger man: Nej, som regering tænker vi kun på at få flest mulige penge i statskassen, og så må vi tage det andet på den lange bane. I må sørge for, at der bliver endnu flere, der glemmer at få indløst deres pant, så I har pengene til udvikling.

Er det den måde, ministeren nu vil føre politik på? Vil man bare sige: Vi skal have hevet så mange penge ud af selskabet som overhovedet muligt her og nu, og så må de tjene pengene, ved at folk ikke indløser panten på den lange bane? Er det det, ministeren har lagt op til her?

Kl. 13:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:50

Miljøministeren (Ida Auken):

Nu kunne man jo også spørge hr. Jørn Dohrmann, der lige har stået og talt for, at panten skulle sættes ned for at undgå grænsehandel, hvordan han havde tænkt sig at effektivisere og udvikle det danske pantsystem. Men det er måske for meget for langt.

Så jeg vil bare svare, at vi har lavet en aftale med Dansk Retursystem A/S, der lige præcis balancerer, går på to ben. Med den ene hånd sørger vi for, at de penge, danskerne har betalt ind til pant, men ikke indløst, går til fællesskabet, går til at udvikle alle de ting, der er på vores finanslov, altså vores skoler, vores sundhedsvæsen, vores ældrepleje – alt det, der er fællesskabet i Danmark. Med den anden hånd sikrer vi, at selskabet har eneret, at de får de tyske dåser ind i systemet med en større omsætning til følge, og at der er en sikkerhedsstillelse for dem, der er med i systemet, altså lige præcis de ting, der skal til, for at Dansk Retursystem A/S har en mulighed for at udvikle sin forretning på sigt.

Kl. 13:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljøudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 164:

Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love. (Styrket indsats over for økonomisk kriminalitet).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 28.02.2013).

Kl. 13:51

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Karsten Lauritzen, Venstre, værsgo.

Kl. 13:52

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Mange tak. Lovforslaget, som vi behandler her i dag, giver jo en række bedre muligheder for at forfølge økonomisk kriminalitet, økonomiske transaktioner og en række andre ting – nu skal jeg lige have styr på mine papirer her – herunder en række forhøjelser af strafniveauet i sager om f.eks. bestikkelse, bestikkelse i private forretningsforhold, bestikkelse af voldgiftsdommere osv. I sager om kursmanipulation og insiderhandel foreslår man at lave en strafforhøjelse fra 4 års fængsel til 6 års fængsel. Man gør det også muligt for politiet at kunne nøjes med kun at anmode om én retskendelse ved editionspålæg ved transaktioner mellem flere konti, f.eks. via flere banker, altså »kendelse på transaktion«, som det populært hedder. Man udvider muligheden for hemmelige ransagninger til også at anvendes ved efterforskning af alvorlig økonomisk kriminalitet, typisk organiseret kriminalitet. Man giver også mulighed for kortvarig spærring af et kontoindestående, hvis der er grund til at antage, at beløbet har tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Man justerer også på forældelsesfristen i nogle af de her sager.

Det er jo en lang række forslag, som er en del af den aftale, regeringen lavede med Enhedslisten i forbindelse med finansloven – det, der populært sagt vistnok blev kaldt indsatsen mod banditter i habitater.

Vi synes, der er en række positive ting i det her lovforslag, men vi synes også, at der er en række problemer. Og jeg vil godt understrege, at Venstres holdning til økonomisk kriminalitet er klar: at betrage sig på andres bekostning er utilstadeligt, uanset om gerningsmanden kravler gennem nattens mulm og mørke eller gemmer sig bag en computerskærm, på en dyr adresse eller i et skattely. Vi har selv været med til at skærpe indsatsen og lovgivningen på det område, og det er med vores stemmer, at politiet og anklagemyndigheden har fået adgang til at anvende de redskaber, som regeringen nu ønsker at tage i brug i kampen mod økonomisk kriminalitet, men dengang var de designet til bl.a. indsatsen mod alvorlig personfarlig kriminalitet, terrorisme og andet.

Økonomisk kriminalitet er en hån mod det flertal, der følger loven. Det forstyrrer vores økonomi og undergraver tilliden til aftaler, produkter og virksomheder, og der er ingen tvivl om, at et samfund uden økonomisk kriminalitet ville være et bedre samfund. Men berettiger det til, at vi tager redskaber i anvendelse, som i dag bruges i kampen mod terror og opklaring af grov personfarlig kriminalitet?

Jeg er ærlig talt en smule skeptisk over for nogle af de ting, der ligger i det her lovforslag, og det samme er en række af høringssvarene. Vi er ikke så meget skeptiske over for strafskærperne – vi undrer os lidt over, at regeringen ikke har anvist finansiering til det, da det jo er noget, de går meget op i, i forhold til strafskærper, men det er der ikke så meget fokus på på det her område – men vi er oprigtigt bekymrede for de muligheder, som lovforslaget giver for at anvende hemmelige ransagninger i en lang række sager om økonomisk kriminalitet.

Hemmelige ransagninger udgør et meget stort indgreb i den private frihed og den enkeltes adgang til et privatliv. Skal vi give politiet adgang til at ransage et hjem eller en virksomhed uden ejerens vidende, blot fordi vedkommende er under mistanke for at have begået økonomisk kriminalitet? Det er det spørgsmål, der rejser sig med det her lovforslag.

Spærring af indestående på bankkonti i 1 dag eller 1 uge uden rimelig mistanke er også et stort indgreb og kan få store konsekvenser, hvis pengene var afsat til en legitim transaktion. I så fald kan det medføre yderligere omkostninger, eller en handel kan gå i vasken. Og derfor er det som fremhævet i flere af høringssvarene nødvendigt, at spærring anvendes varsomt.

Selv om vi er enige med regeringen om målet, er vi nødt til at tage hensyn til retssikkerheden – ikke blot for den enkelte, men også for den enkelte virksomhedsejer og den enkelte virksomhed. Det er jo ikke ulovligt at tjene penge, og at skabe arbejdspladser er ikke en forbrydelse. Det er tværtimod en forudsætning for, at vi har råd til skoler, hospitaler og omsorg for vores svageste.

Derfor skal vi hverken skyde med spredehagl eller bruge det store trawl. Indsatsen skal målrettes, så den ikke generer dem, der bygger vores økonomi op, men alene dem, der undergraver den. Jeg vil imidlertid gerne kvittere for, at regeringen agerer og sætter fokus på den økonomiske kriminalitet. Det er et område, hvor bagmændene desværre bliver mere kyniske og udspekulerede, og som lovgivere er vi nødt til at svare igen.

Højere straf for kursmanipulation, insiderhandel og bestikkelse sender et klart signal til de kriminelle og personer, der måske kunne forfalde til urent trav eller lade sig friste af en hurtig gevinst. Højere strafferamme for insiderhandel og kursmanipulation giver samtidig adgang til telefonaflytning i efterforskning af de sager, hvor der er tale om særlig skærpende omstændigheder, og denne mulighed bør også anvendes med respekt for retssikkerheden.

Samlet set er vi i Venstre bekymrede for nogle af de ting, der ligger i lovforslaget, og vi vil i udvalgsbehandlingen se nærmere på, i hvilket omfang man har tænkt sig at benytte det, under hvilke vilkår man har tænkt sig at benytte det, og jeg kan derfor ikke give tilsagn om, at Venstre støtter lovforslaget, på det foreliggende grundlag.

Kl. 13:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er par korte bemærkninger. Først er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt fra Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:57

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes altså, det er bemærkelsesværdigt, at hver gang det handler om kriminalitet begået af samfundets top eller folk med gode uddannelser, så træder Venstre på bremsen, så skal der ikke ske noget. Kan Venstre ikke bekræfte, at politiet ikke får et nyt redskab, at de får et eksisterende redskab, men at området udvides, og at det faktisk var sådan, at vi i den borgerlige regerings periode udvidede hemmelige ransagninger f.eks. i forbindelse med narkokriminalitet, så man kunne finde ud af, om et stof var narko, og så man kunne føre en sag videre? Hvorfor er det, at Venstre har så store problemer med, at man kan lave hemmelige ransagninger i forbindelse med økonomisk

kriminalitet? Synes Venstre ikke, at det er en alvorlig sag at bedrage samfundet og tage fra fællesskabets kasse?

Kl. 13:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:58

Karsten Lauritzen (V):

Det sidste kan jeg svare klart ja til, men det er jo altid en afvejning, vi må gøre os som politikere, hvilke redskaber vi skal tage i brug. Altså, vi kunne også sige, at hemmelig ransagning skulle gælde al form for kriminalitet, at det var sådan et generelt redskab. Hvorfor har man så valgt at begrænse det, og hvorfor har man begrænset det under en borgerlig regering, hvor man har haft præcis den samme diskussion? Det er jo, fordi der også er noget, der hedder retssikkerhed, og det var egentlig mit indtryk, at det var noget, som SF også var optaget af, men det gælder åbenbart kun i forbindelse med privatpersoner. Det gælder så ikke i forbindelse med virksomheder, og det synes jeg ærlig talt er en smule skuffende.

Vi ønsker at gå efter bagmændene, men man må også spørge sig selv, hvor lige behovet for det her er, og om det her er et redskab, der gør, at man kan fange mange flere og få dem dømt for økonomisk kriminalitet. Det må man spørge sig selv om. Vi vil gerne se på nye redskaber. Der ligger også en del heri, i og med at man udvider strafferammen til 6 år for nogle af forseelserne, men i overensstemmelse med en del af høringsssvarene synes vi, at det her lige er at gå et skridt for vidt.

Kl. 13:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt, værsgo.

Kl. 13:59

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes egentlig ikke, at jeg blev ret meget klogere, og man kan jo se, at der er et behov for det her, for i sidste uge faldt der dom i to sager vedrørende kursmanipulation, og det handlede faktisk om to bankdirektører, men det er en helt anden side af sagen.

Jo, vi er optaget af retssikkerhed i SF. Det er vi også i forbindelse med hemmelige ransagninger, og det var vi, sidste gang vi lavede en udvidelse. Det er jo sådan, at det her lige præcis foregår efter en kendelse, og når det handler om økonomisk kriminalitet, er det også sådan, at det skal være en forbrydelse af et vist omfang. Det skal handle om de større sager.

Men jeg blev simpelt hen ikke klar over, hvad det er, der er Venstres sondering. Altså, man var med til at udvide i forbindelse med narko. Det synes man i Venstre var fint. Men man vil ikke være med til at udvide for dem, der laver økonomisk kriminalitet, som er bedrestillede mennesker, som er mennesker med uddannelse, med indsigt, og som nøjagtig ved, hvad de gør, fordi de har foretaget en nøjagtig kalkule af, om det her kan betale sig. Hvordan er det, Venstre lægger snittet? Hvorfor er det, økonomisk kriminalitet ikke skal være omfattet, og hvad er forskellen på det og narko?

Kl. 14:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:00

Karsten Lauritzen (V):

SF's ordfører fremstiller det, som om alle, over for hvilke det her redskab kunne tænkes at blive taget i brug, er økonomiske forbrydere. Pointen her er jo netop, at der er tale om forhold, hvor man er under mistanke. Det er jo ikke sikkert, at man bliver dømt, og det er

derfor, vi skal være lidt varsomme med, hvilke redskaber vi tager i brug. Det er vi optaget af i Venstre, og i øjeblikket synes vi sådan set, at med hensyn til mulighederne for hemmelige ransagninger ligger snittet udmærket, og jeg formoder, at det er derfor, man har lagt det der, dengang vi sad i regering, og at man ikke har udvidet det, som det foreslås her.

Vi kan jo i udvalgsbehandlingen finde ud af, hvorfor man lige mener, at det i det her tilfælde skulle være så effektivt. Jeg tror sådan set, at det er et større problem, at en del sager ligger i ret lang tid, end at der mangler redskaber. Jeg tror sådan set, at det er nogle procesmæssige ting, som man skal se på, hvis man skal sætte hårdere ind over for økonomisk kriminalitet, i stedet for at give langt flere redskaber i den her forbindelse, og derfor er vi i Venstre skeptiske.

Kl. 14:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Ole Hækkerup, en kort bemærkning.

Kl. 14:01

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Jeg skal lige være sikker på, hvor jeg har hr. Karsten Lauritzen. Altså, man må forestille sig, at Venstre kommer med et ændringsforslag til det foreliggende lovforslag, sådan at muligheden for hemmelige ransagninger bliver mindre end den, der ligger i regeringens udspil. Men man har ikke gjort sin stilling op, afhængig af om det ændringsforslag så bliver vedtaget eller ej, med hensyn til hvorvidt man så kan stemme for det samlede lovforslag eller ej. Er det korrekt forstået?

Jeg vil jo selvfølgelig være ked af det, hvis det er den konklusion, hr. Karsten Lauritzen og Venstre når frem til, fordi jeg synes, at der er så mange rigtig, rigtig gode ting i det her. Jeg tror, at noget af det her med hemmelige ransagninger bl.a. også betyder, at man kan få fat i nogle, som ikke umiddelbart indgår i politiets efterforskning, men som f.eks. er stråmænd, som man ikke engang kender i dag. Jeg tror simpelt hen, at vi kan få fat i nogle forbrydere, som man ellers ikke ville få fat i, hvis man fulgte Venstres holdning. Det vil jeg være frygtelig ked af.

Men lad mig i første række, inden vi kommer til konsekvenserne af Venstres holdning, for opklaringens skyld bare begynde med først at forstå, præcis hvor det er, Venstre ligger politisk.

Kl. 14:02

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:02

Karsten Lauritzen (V):

Jamen hr. Ole Hækkerup er jo en kvik fyr, og det er fuldstændig rigtigt, at vi har tænkt os at stille en række ændringsforslag til det her, hvor en af delene vil handle om det her med hemmelige ransagninger. Det vil vi, fordi vi er noget skeptiske over for, hvorvidt det er et redskab, der skal bruges i den her forbindelse. Vi har også tænkt os at stille en række spørgsmål til det i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Hvis justitsministeren havde kaldt Venstre over til snak, inden det her lovforslag blev fremsat, tror jeg da, at vi havde kunnet løse det her. Men nu ligger det i Folketingssalen, og jeg synes, at vi har en forpligtelse til at tage hensyn til, at der også er sådan en ting som retssikkerhed for virksomhedsejere og for virksomheder og ikke blot for privatpersoner.

En af de ting, som vi også vil dykke lidt ned i i udvalgsbehandlingen, handler om det forslag, Dansk Industri har om at lave en revisionsbestemmelse i lovforslaget med henblik på at se på de her nye beføjelser, for de bliver nok vedtaget. Det ser ud, som om der er et flertal her i Folketingssalen for dem, qua at det er en aftale om fi-

nansloven, som regeringen har lavet med Enhedslisten. Men så kunne man så måske enes om en revisionsklause.

Kl. 14:05

Kl. 14:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 14:03

Ole Hækkerup (S):

Tak. Jeg vil spørge hr. Karsten Lauritzen: Hvis vi så nu undervejs i udvalgsarbejdet når frem til, hvis man følger Venstres forslag, at der vil være en række tilfælde, hvor politiets efterforskningsmuligheder vil være forringede, hvilket så vil betyde, at der vil være en række tilfælde, som man kender til, og som er her fra perioden under finanskrisen, hvor det så ikke vil være muligt at fange nogle, som åbenlyst er skyldige, vil det så på nogen måde påvirke Venstres holdning?

Kl. 14:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:04

Karsten Lauritzen (V):

For at være helt ærlig vil jeg altså sige, at jeg tror, at de, der har snydt og svindlet i forbindelse med finanskrisen, for lang tid siden har makuleret beviserne. Politiet har også haft en lang efterforskning i gang. Så jeg tror ikke, at det her kommer til at gøre den afgørende forskel på kriminalitet, der ligger bagudrettet.

Men ja, det er selvfølgelig rigtig, at hvis man ikke skal bruge hemmelige ransagninger til alt – og det synes vi ikke man skal – bliver det sværere at opklare nogle forbrydelser. Men der er jo den der balance mellem retssikkerheden for den enkelte – det faktum, at man ikke er dømt, men blot er under mistanke – og hvor effektive redskaber vi skal give politiet.

Der er bare i et demokratisk land som Danmark trods alt også en grænse. Mit indtryk er, at både Det Radikale Venstre og SF og også Enhedslisten var optaget af nogle af de her ting. Og mit indtryk er også, at Socialdemokratiet ikke er det og bare vil køre derudad. Det er fint nok, men der hopper vi altså ikke sådan umiddelbart med på vognen fra Venstres side; det bliver jeg nødt til at sige til hr. Ole Hækkerup.

Kl. 14:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Jeppe Mikkelsen, Radikale Venstre, for en kort bemærkning.

Kl. 14:05

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak. Vi i Radikale Venstre er særdeles optaget af retssikkerhed, så skal vi ikke bare lige få præciseret, hvad det er, den hemmelige ransagning må bruges til. Altså, i dag må man bruge hemmelig ransagning til f.eks. de afgrænsede sager, vi snakker om, om grov narkokriminalitet, manddab og lignende. Og det, vi så udvider det til, er jo ikke, at vi kan gå ned og tage hver eneste person, der måtte have et cvr-nummer, og begynde at lave hemmelig ransagning hos vedkommende. Det er jo ikke det, det drejer sig om, vil jeg sige til hr. Karsten Lauritzen. Det drejer sig om f.eks. menneskehandel og tyveri af særlig grov beskaffenhed, og det er vel ikke, at man udvider hemmelig ransagning til hvad som helst, som ordføreren lige sagde i sit forrige indlæg.

Kl. 14:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Karsten Lauritzen (V):

Nej, men det var et forsøg på at forklare, hvorfor vi valgte at lægge snittet der, hvor vi gjorde det, da vi sad i regering. Hr. Jeppe Mikkelsen siger, at Det Radikale Venstre er optaget af retssikkerhed, men man kan ikke se det på nogle af de lovforslag, der kommer fra Justitsministeriet. Der er det jo justitsministeren og Socialdemokratiet, der sætter dagsordenen, og så ser det ud, som om der ikke er blevet lyttet ret meget til de røster i Det Radikale Venstre, der snakker om retssikkerhed.

Jeg tror, man kan finde tidligere folketingsdebatter, hvor medlemmer af Det Radikale Venstre – ja, nogle er måske ikke medlemmer af partiet længere, men var det i hvert fald engang – udviste en skepsis over for sådan en udvidelse her. Det er jo en diskussion, vi løbende har haft i forhold til nogle af de her redskaber, som kan være en voldsom indgriben både for en privat person i forhold til hemmelig ransagning og for en virksomhed og en virksomhedsejer. Og der er vi bare i Venstre skeptiske, ligesom en del af høringssvarene er. Vi synes, man skal lytte til erhvervslivet, og det har vi tænkt os at gøre i den her sag.

Kl. 14:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jeppe Mikkelsen.

Kl. 14:07

Jeppe Mikkelsen (RV):

Ja, ja, og Venstre stod vist også bag et par terrorpakker og andre gode ting og sager. Vi kan godt begynde at tale om fortiden, men lad os nu holde os til det forslag, der ligger her. Kan hr. Karsten Lauritzen ikke bare bekræfte, at der jo ikke er tale om, at den enkelte tømrer, der måske ikke har fået lavet sit momsregnskab helt korrekt eller noget i den stil, skal frygte, at PET pludselig kommer rendende med hemmelige ransagninger? Altså, der er tale om, at vi udvider det til menneskehandel og tyveri af særlig grov beskaffenhed. Kan hr. Karsten Lauritzen ikke bare bekræfte det?

Kl. 14:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:07

Karsten Lauritzen (V):

Altså, jeg kan jo bekræfte det, der står i lovforslaget. Jeg kunne godt finde afsnittet og læse op, men det tror jeg ikke jeg vil bruge de sidste 53 sekunder af min svarid på.

Jeg kan sige, at vi er skeptiske over for det, ligesom en række af høringssvarene er. Jeg tror, at både Advokatsamfundet og som sagt Dansk Industri peger på de her ting. Jeg synes, vi skylder danske virksomheder at tage den skepsis seriøst, og derfor vil vi stille en række spørgsmål under udvalgsbehandlingen. Så vil vores udgangspunkt altså være, at den del synes vi skal udgå af lovforslaget, og så må vi på det grundlag, der ligger, se, om vi kan støtte det samlede lovforslag.

Som sagt bakker vi op om en mere forstærket indsats over for økonomisk kriminalitet, men der skal være sammenhæng mellem de redskaber, der bliver brugt, og resultatet og i sidste ende den retssikkerhed, der er for den enkelte, der er under mistanke for en forbrydelse, også selv om det er en alvorlig forbrydelse.

Kl. 14:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Ole Hækkerup fra Socialdemokratiet som ny ordfører. Værsgo.

Kl. 14:08

over for at gøre det, som Dansk Industri lægger op til, nemlig at indsatte en revisionsklausul i lovforslaget?

Kl. 14:11

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak, fru formand. Som det måske allerede er fremgået af debatten, kan Socialdemokraterne støtte det her lovforslag. Og som det også allerede er fremgået under den forrige ordførers ordførerindlæg, skyldes det jo en aftale, vi har truffet med Enhedslisten. Som det er blevet nævnt, strammer forslaget op på en række forhold: Bestikelse af personer i offentlig tjeneste eller i private forretningsforhold, og så er der en skærpelse af straffen for insiderhandel og kursmanipulation. Hemmelig ransagning har været nævnt, og så er der længe forældelsesfrister og kendelse på transaktion. Det sidste betyder, som jeg også tror hr. Karsten Lauritzen kort nævnte, at én retskendelse er nok til at følge en transaktion, også selv om den går igennem flere banker. Det vil øge risikoen for at blive opdaget og dermed hjælpe med opklaringen og i øvrigt også virke afskrækkende.

Alt i alt kan man sige, hvis man kigger på lovforslaget samlet set, at det stiller politi og anklagemyndighed stærkere, når det gælder om at efterforske og opklare kriminalitet, og når det gælder om at give de skyldige en dom. Det er vigtigt, for vi både har et hensyn til retsfølelsen og et hensyn til det at afskrække fra at lave den slags forbrydelser i fremtiden.

Så har der været en ordveksling om det her med hemmelige ransagninger. Jeg tror i den forbindelse, det er vigtigt at holde sig for øje, at en hemmelig ransagning foretages, når det er nødvendigt for at hemmeligholde en efterforskning, der er i gang, hvor man ikke ønsker, at dem, man efterforsker, opdager, at man er på sporet af dem. Samtidig er en af de gevinster, der kan opnås ved en hemmelig ransagning, at man kan få fat i medgerningsmænd, som man i øjeblikket ikke kender.

Så skal jeg måske sige, at det jo ikke er sådan, at man kan lave en hemmelig ransagning, når man lige har lyst. Som det gælder for en hvilken som helst anden ransagning, skal det selvfølgelig ind omkring en dommer, det vil sige, at der skal være en væsentlig grund til det, for på den måde fungerer retsstaten jo i Danmark. Men for mig at se er det rigtigt, at vi får det værktøj og særlig, når vi får brug for at bruge det værktøj i forhold til nogle af dem, der begår økonomisk kriminalitet i Danmark. For vi ved, at de er meget avancerede, og vi ved, at lige præcis den her type forbrydelser er noget, der er tænkt rigtig meget over af nogle af dem, der har fået de allerlængste uddannelser i samfundet, som så sidder og gør alt, hvad de overhovedet kan, for i god tid at planlægge og undersøge det, og som så bedrager samfundet og alle os andre og i virkeligheden også det store flertal i dansk erhvervsliv, der opfører sig ordentligt og følger reglerne.

Det er lige præcis derfor, at vi skal være så konsekvente og komme efter dem, der laver den økonomiske kriminalitet. For det er dybest set dem, der overholder reglerne, der bliver ramt af den økonomiske kriminalitet. Og det er lige præcis dem, der overholder reglerne, vi som Socialdemokrater først som sidst bekymrer os om.

Kl. 14:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er nogle korte bemærkninger. Hr. Karsten Lauritzen, Venstre, værsgo.

Kl. 14:11

Karsten Lauritzen (V):

Jeg skal høre hr. Ole Hækkerup, om hr. Ole Hækkerup først og fremmest godt kan se, at der kan være nogle retssikkerhedsmæssige problemer. Hr. Ole Hækkerup og jeg er så uenige om det med hemmelige ransagninger, men kan hr. Ole Hækkerup se, at det er en principiel problemstilling? Og hvis hr. Ole Hækkerup kan se, at der kan være en principiel problemstilling, vil ordføreren så være åben

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:11

Ole Hækkerup (S):

Tak. Er der et problem, eller hvad kan man sige, et tradeoff, tror jeg man vil kalde det, mellem retssikkerhedshensyn, og hvor indgribende foranstaltninger samfundet kan foretage? Er der det principielt? Ja, selvfølgelig er der det.

Jeg synes imidlertid, det er vigtigt at sige – det prøvede jeg også at sige i min ordførertale, og det ved hr. Karsten Lauritzen selvfølgelig udmærket – det der med, at man skal omkring en dommer og alt det her. Men der ligger jo også i høringssvarene og særlig i Justitsministeriets kommentarer til høringssvarene, og det synes jeg også er væsentligt at sige her, en afgrænsning af, hvor det så er man kan bruge de hemmelige ransagninger – og jeg finder det lige her med det samme.

Der står, at Justitsministeriet er enig med Rigsadvokaten i, at adgangen til hemmelig ransagning bør udvides til også at omfatte efterforskning af alle overtrædelser under særlig skærpende omstændigheder: Våbenlovgivningen, efterforskning og røveri, menneskehandel, menneskesmugling, overtrædelse af særlig grov karakter af skatte-, told- og afgifts- eller tilskudslovgivning og tyveri af særlig grov beskaffenhed.

Jeg synes sådan set, hvis man har det afsnit i baghovedet, at det lige præcis er den grove beskaffenhed, som i virkeligheden er det, der går igen.

Men jeg tror ikke, man skal forestille sig, at det er sådan, at man nu kommer til at rulle hemmelige ransagninger ud. Jeg tror i stedet for, at der sker det, at man i nogle meget specifikke tilfælde vil gå til en dommer og sige, at man her har brug for hemmelig ransagning, fordi det er velbegrundet, fordi man tror, at hvis den, man vil ransage, bliver opmærksom på det, vil det forringe efterforskningen og muligheden for at bringe vedkommende til dom.

Kl. 14:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:13

Karsten Lauritzen (V):

Jo, der er vi så bare i Socialdemokratiet og Venstre uenige om, hvor snittet ligger, og hvor højt man skal vægte retssikkerheden for den enkelte virksomhed. Altså, politiet og andre myndigheder gør jo det, at de, når de får et redskab, bruger det, i det omfang vi som lovgivere har stillet det til rådighed. Der er vi bare lidt betænkelige ved, om den ramme er for stor, om de begrænsninger, der er sat ind, er restriktive nok.

Men det, jeg egentlig ville have ordføreren holdning til, var ikke den uenighed – den har vi konstateret – men det var spørgsmålet om, hvorvidt man ikke, når man laver sådan noget her, sådan en udvidelse, skulle gøre det, man har gjort i andre tilfælde, hvor man har givet nye redskaber til politiet og i øvrigt også til Politiets Efterretningstjeneste bl.a. i forbindelse med terrorloven, og altså lave en revisionsklausul. Så kan vi jo om nogle år finde ud af, hvem der havde ret: hr. Ole Hækkerup, der siger, at det her kun har været brugt i få tilfælde, eller nogle af os andre, der er lidt bekymrede over, hvad det her kan føre til. Og så kan man jo på den baggrund – og der er nok flertal for den del af forslaget – om et par år vurdere det. Hvorfor synes hr. Ole Hækkerup ikke, at det kunne være en god idé at indføje i det her lovforslag?

Kl. 14:14

Kl. 14:16

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:14

Ole Hækkerup (S):

Først vil jeg til det her med, at når man giver en myndighed, eksempelvis politiet, nye beføjelser, vil de bruge dem, sige: Ja, forstået på den måde, at politiet vil søge om at bruge dem. Men politiet kan ikke vælge, om de vil bruge dem. Altså, man skal omkring en dommer, før man kan få lov at bruge de nye muligheder. Det er så politiets opgave at gå til dommeren og sige: Vi vil gerne bruge den her mulighed. Men det er så sandelig domstolenes opgave at sige, hvor meget de synes man skal bruge den nye mulighed. På den måde synes jeg sådan set at magtens tredeling fungerer med hensyn til at den dømmende magt kan begrænse, hvordan de nye muligheder anvendes af politiet. Men ja, jeg ønsker selvfølgelig at give politiet de nye muligheder, fordi jeg da også håber, at det kan føre til nogle sager, hvor en dommer vil sige: Ja, det er velbegrundet at kunne lave en hemmelig ransagning, fordi det vil forbedre vores efterforskning og øge chancen for opklaring.

Synes jeg så, det er en god idé, hvis vi indlægger en revisionsklausul, der betyder, at vi skal kigge på, lad os sige de tilfælde, hvor man er ude at skulle have en dommerkendelse – altså, om lovgivningen er rigtig der, hvor man siger, at der nu skal gives en dommerkendelse? Jeg tror, det ville blive alt for omfattende, hvis vi sagde det. Og jeg vil ikke finde et specifikt punkt, hvor vi har sagt at man skal have en dommerkendelse, inden man kan gå i gang, og så sige: Det skal vi særlig undersøge. Og tager vi den brede anvendelse, hvor man skal have en dommerkendelse, synes jeg, det bliver alt for omfattende.

Kl. 14:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Tom Behnke, Det Konservative Folkeparti, værsgo.

Kl. 14:15

Tom Behnke (KF):

Jeg kan forstå på hr. Ole Hækkerup, at lovforslaget her er kommet til verden som et resultat af en aftale med Enhedslisten, og så vil jeg gerne høre: Hvad er det for indrømmelser, Enhedslisten har fået i forhold til det her lovforslag?

Kl. 14:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 14:15

Ole Hækkerup (S):

Jeg vil meget, meget nødig gå ind i sådan en diskussion, hvor jeg skal til at kommentere, hvor jeg har De Radikale henne, hvor jeg har SF henne, hvor jeg har Enhedslisten henne. Det må de partier svare på for sig selv. Jeg kan sige, hvad der er socialdemokratisk politik. Jeg vil gerne udlægge andre partiers politik, men jeg er helt sikker på, at de alle, også Det Konservative Folkeparti, ville betakke sig for at få udlagt deres politik af mig. Jeg synes, at det et godt spørgsmål, men jeg synes ikke, at du skal spørge mig om det – undskyld, fru formand – men jeg synes ikke, at det ærede medlem skal spørge mig om det.

Kl. 14:16

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så siger jeg tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti, værsgo.

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Med hensyn til det her lovforslag vil jeg så allerførst sige, at vi ikke er så forskrækkede som Venstre, og vi er heller ikke så forskrækkede som De Konservative. Vi tager sådan set udgangspunkt i lovforslagets indhold. Vi har jo også hørt gramfonopladden fra Enhedslisten om, at når de kom til magten, skulle de komme efter banditter i habitter. Derfor var jeg også fuld af spænding, da jeg skulle læse, hvad det så var, der var indholdet i det her lovforslag. Der må man jo så endnu en gang kunne konstatere, at det i hvert fald ikke er Enhedslistens jagt på hæderlige erhvervsfolk, der er indeholdt i det her lovforslag.

I Dansk Folkeparti anerkender vi, at det er en stor udfordring med den grænseoverskridende kriminalitet. Det er større og større og mere komplekse sager. Det er it-professionelle kriminelle, som forstår at udnytte de muligheder, der er ved at begå kriminalitet på kryds og tværs af landegrænser.

I Dansk Folkeparti er vi sådan set glade for, at det her lovforslag gør op med mange af de ting og de udfordringer, der har været en mangelvare netop set i forhold til, at man har kunnet efterlyse nogle bedre værktøjer i forbindelse med sanktioner og sager imod de her kriminelle typer. Kursmanipulation, insiderhandel og bestikkelse, som også er emner i det her lovforslag, er selvfølgelig også nogle af de områder, hvor vi siger, at det da er fint, at vi får en højere straffesamme, som de her personer, som begår den her form for forsætlig kriminalitet, kan straffes efter.

Men der skal også være lidt kritik af justitsministeren – og nu blev ministeren jo så glad lige før, da jeg sagde, at vi støttede lovforslaget – for det undrer os jo lidt, at man vælger at holde det her omkring destruktion af bevismateriale, makulering osv., ude af det her lovforslag. Hvorfor får man dog ikke det med ind? Når man kan bevise, at folk forsætligt eller culpøst har valgt at fjerne bevismateriale, som kunne bruges i en eventuel retssag, så er det jo en skærpende omstændighed, og vi synes, at justitsministeren skal få det med ind i det her lovforslag. Når vi nu alligevel er i gang, synes vi, at det vil være en god idé. Det er også noget, som Dansk Folkeparti jo gentagne gange har foreslået her i Folketinget.

Men generelt synes vi, at det er fornuftige ting, som der er i det her lovforslag, og vi anerkender også, at det er værktøjer, som vil blive brugt, måske ikke alle sammen i så høj en grad, men de vil blive brugt, og det vil være nogle muligheder, man har i forhold til at komme efter de mennesker, som ikke vil overholde landets love og regler.

Det er jo også sådan, at det er et af de indsatsområder, som ligger hos politi og klagemyndighed, altså netop det her med, at den økonomiske kriminalitet skulle være et parameter, som vi skulle fokusere ekstra meget på rent lovgivningsmæssigt.

Så vi er faktisk glade for det her forslag, men vi synes jo så også, at justitsministeren måske kunne gøre det mere transparent, når det gælder de bandekriminelle, så de også kunne få et lignende serviceeftersyn her i Folketinget. Det her er jo et serviceeftersyn, er der blevet sagt, af de retslige præmisser, der ligger for bl.a. økonomisk kriminalitet og deres ageren i Danmark, men der vil vi også gerne endnu en gang – det har vi gjort ofte her i Folketinget – have præciseret, at det altså også må være på sin plads, at vi snart får et serviceeftersyn af hele problematikken, den eskalerende problematik, der er med hensyn til bandekriminalitet Danmark.

Men med de ord vil vi kvittere for forslaget. Vi er ikke forskrækkede. Vi støtter forslaget.

Kl. 14:20

Kl. 14:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Tak til ordføreren. Så er det hr. Jeppe Mikkelsen, Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 14:20

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak for ordet, fru formand. Økonomisk kriminalitet er et stort problem, som vi radikale gerne vil være med til at bekæmpe. Derfor kan vi bakke op om dette lovforslag, der gør det sværere at være økonomisk kriminel. Særlig i krisetider kan det være fristende at begå økonomisk kriminalitet. Det afspejler sig også i en markant stigning i antallet af sigtelser for økonomisk kriminalitet de seneste år.

Derfor er det rigtig fornuftigt, at regeringen tidligere har sat ekstra midler af til bekæmpelse af økonomisk kriminalitet, og det bliver nu fulgt op af dette lovforslag, som går hånd i hånd med det tidligere fokus. Lovforslaget indeholder en lang række ændringer, som er blevet præsenteret fint af de tidligere ordførere, men lidt firkantet sagt kan man jo sige, at det gennemfører to ting:

For det første skærper det straffene på en række områder, f.eks. straffene for kursmanipulation og insiderhandel samt straffen for bestikkelse af personer i offentlig tjeneste. For det andet giver vi nu anklagemyndigheden og politiet mulighed for at bekæmpe økonomisk kriminalitet endnu bedre. F.eks. bliver det nemmere at følge suspekte transaktioner mellem pengeinstitutter, når blot én kendelse er indhentet; hvidvasklovens kontantforbud sænkes til 50.000 kr., og det udvides til at gælde alle erhverv. Frem for alt bliver forældelsesfristen for en række forbrydelser forlænget.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi i fællesskab følger udviklingen nøje. Økonomisk kriminalitet er ikke statisk, men er noget, der hele tiden ændrer sig, og derfor må vi hele tiden se til, om der opstår nye økonomisk kriminalitets-mønstre. Det er vi fra radikal side glade for at være med til med dette lovforslag, som alt i alt indeholder en række gode tiltag. Derfor kan vi samlet set fra radikal side bakke op om dette forslag.

Kl. 14:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er en kort bemærkning fra hr. Karsten Lauritzen, Venstre, værsgo.

Kl. 14:22

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Det er jo sådan, at Det Radikale Venstre tidligere har været varm fortalende for at lave revisionsklausuler, når man giver politi og andre myndigheder, også SKAT for den sags skyld, nye beføjelser. Vi kan jo have en diskussion, og jeg kan allerede nu forudse, at vi ikke bliver enige, om, hvorvidt man skal lave de her udvidelser eller ej. Men man kunne så have et håb om, at Det Radikale Venstre, som jeg nu kan forstå har opgivet dele af deres retssikkerhedspolitik, i hvert fald den del, der handler om virksomheder, står fast på muligheden for eventuelt at lave en revisionsklausul, så vi f.eks., som Dansk Industri skriver, om et par år kan se, om der er en sammenhæng mellem effektiviteten i den her udvidelse, det her redskab, og de retssikkerhedsmæssige perspektiver. Om 1 eller 2 år eller en periode, som hr. Jeppe Mikkelsen selv kan være med til at bestemme, kan det vurderes, om det har været berettiget at lave den her udvidelse eller ej.

Kl. 14:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Ordføreren.

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak for spørgsmålet. Først og fremmest kan jeg forsikre hr. Karsten Lauritzen om, at vi fortsat vægter retssikkerhed særdeles højt. Det er også derfor, jeg under ordførerens eget indlæg for Venstre forsøgte at få præciseret nogle ting og sager i udtalelserne.

Hvad angår en revisionsklausul, må jeg ærligt sige, at jeg ikke har drøftet det med min gruppe, så jeg må være hr. Karsten Lauritzen svar skyldig. Uanset om vi er med på en revisionsklausul eller ej, er det altid velkomment at få evalueret lovgivningen. Det synes jeg sådan set man skylder dem, som lovgivningen vedrører. I det her tilfælde er det jo bl.a. virksomhederne. Det kan jo også være, at det kommer til at vedrøre nogle, der er ganske lovlydige.

Kl. 14:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:24

Karsten Lauritzen (V):

Jamen så vil jeg da godt kvittere for det tilsagn, nemlig at hr. Jeppe Mikkelsen i hvert fald ikke udelukker det. Ordføreren for Socialdemokratiet, som tidligere har været på talerstolen, spurgte jeg to gange, men ordføreren svarede ikke på spørgsmålet, så man kan heller ikke udelukke, at Socialdemokratiet vil være med til det. Jeg tror, det kunne være en fin måde til at sikre, at der kunne komme et bredt flertal bag det her lovforslag.

Jeg vil så stille et spørgsmål til hr. Jeppe Mikkelsen. Når ordføreren selv nævner, at man i Det Radikale Venstre fortsat går op i retssikkerhed, hvilke retssikkerhedsmæssige indrømmelser har Det Radikale Venstre så fået i forbindelse med lovforslag, der foreligger? Har man populært sagt bare ædt det, som ministeren har præsenteret for ordføreren, for jeg formoder, der har været et ordførermøde inden, hvor man har diskuteret og ændret nogle ting? Sådan var det i hvert fald under den tidligere regering, som holdt møde med regeringsordførerne. Hvor kan vi se Det Radikale Venstre i det lovforslag, som ligger her?

Kl. 14:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:25

Jeppe Mikkelsen (RV):

Uha, du skulle have set lovforslaget, hvis det ikke havde været for mig, hr. Karsten Lauritzen... Nej, jeg kan selvfølgelig ikke sidde og fortælle, hvilke forslag der er røget hen over bordet i et forhandlingslokale. Det ville være at udstille de øvrige partier og processen i allerhøjeste grad. Men jeg synes f.eks., at hr. Karsten Lauritzen fik meget godt svar på det, da han før forsøgte at fremstille det, som om de her hemmelige ransagninger nærmest gælder hver eneste person, der driver en privat virksomhed. Det er jo ikke sandt. Det er jo kun i særlig grove tilfælde, at det gælder, heldigvis.

Kl. 14:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Man skal lige huske, at man ikke må bruge direkte tale. (*Jeppe Mikkelsen* (RV): Det skal jeg huske). Det er godt.

Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt, Socialistisk Folkeparti, værsgo.

Kl. 14:26

Kl. 14:29

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Tak for ordet. Økonomisk kriminalitet er jo en alvorlig sag. Vi er grundlæggende nødt til at kunne have tillid til de økonomiske strukturer i vores samfund. Det gælder, hvad enten vi taler om den lille småsparers penge eller den store erhvervsvirksomheds. Med det her lovforslag bliver strafferammen for insiderhandel og kursmanipulation hævet fra 4 til 6 år. Jeg synes, at lige præcis her giver det mening at lave en straffeskærpelse. Til forskel fra mange andre forbrydelser er der her tale om en meget høj grad af planlægning og en afvejning af risiko. Så muligheden for en præventiv effekt er helt sikkert til stede her, fordi det er noget, der indgår i beregningerne, når man laver noget af den her slags.

Vi må også bare sige, at vi har set nogle sager, for nylig endda, hvor der er foregået noget lignende. Nu skal man jo passe på med at udtale sig, når det er ankesager, der kører, men i sidste uge faldt der faktisk dom i et par sager om grov kursmanipulation. Det mest opsigtsvækkende var, at de dømte var bankdirektører. Det er jo afgørende, at vi sikrer, at sådan noget ikke finder sted i fremtiden.

Samtidig får politiet nogle fornyede og forbedrede redskaber i forbindelse med efterforskningen. Jeg synes f.eks., at det er værd at nævne, at det er vigtigt, at man på en bedre måde kan følge transaktioner gennem banker. Det er faktisk vigtigt, for i disse elektroniske tider risikerer vi, at svimlende summer forsvinder for næsen af os. Det er vigtigt at kunne gøre noget rigtig hurtigt.

Hvad angår ransagninger, de hemmelige ransagninger, som vi også har drøftet en del i salen i dag, giver det her mulighed for at kunne sikre en kopi eller en backup af f.eks. en computer og kan være det, der gør, at man får hul på en sag om økonomisk kriminalitet. Jeg er ganske tryk ved, at der skal en kendelse til at sætte det her i værk, og at det kun handler om de grovere forbrydelser. Det synes jeg er en velovervejede balance. Jeg har virkelig svært ved at forstå Venstres tilgang til lige præcis det her forslag. Det virker, som om man er meget uvillig til at sætte foden ned over for dem, der har de gode uddannelser og nøje og kynisk kalkulerer og planlægger økonomisk kriminalitet.

Det her forslag giver mening, og derfor stemmer vi i SF for.

Kl. 14:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Karsten Lauritzen, Venstre, en kort bemærkning.

Kl. 14:28

Karsten Lauritzen (V):

Jeg skal bare høre, om det slet ikke gør indtryk på SF, der jo nogle gange går op i retssikkerheden, når den handler om borgere, men som, så vidt jeg kan forstå, slet ikke har det aspekt med, når der handler om virksomheder. Det er jo et lidt forældet syn at have på det samfund, vi lever i, men fair nok, det er så SF's holdning.

Jeg skal bare høre SF's ordfører, om det ikke gør indtryk, når Advokatrådet og Advokatsamfundet skriver om det her med hemmelige ransagninger, at det retssikkerhedsmæssigt er uhyre – uhyre – betænkeligt. Gør det slet ikke indtryk på SF's ordfører?

I øvrigt kan jeg sige, at de i forhold til det andet kritikpunkt, jeg nævnte, om muligheden for at indefryse kontoindeståender netop peger på, at det kun er indikationer – altså igen nogle retssikkerhedsmæssige overvejelser. Gør det slet ikke indtryk på SF?

Kl. 14:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg kan sige til Venstres ordfører, at i SF er vi rigtig optaget af de stakkels mange mennesker og virksomheder, som har tabt svimlende summer, fordi der sidder folk, som kynisk planlægger, hvordan de for egen vindings skyld kan skære en sag, så de overtræder lovgivningen og bringer andre menneskers penge i fare. Derfor gør det selvfølgelig indtryk at læse høringsvarene, men jeg mener faktisk, at vi har en rigtig fin balance her i forhold til de hemmelige ransagninger. Det sker kun med en kendelse, og det sker kun i de grove sager.

Jeg synes faktisk, at det er vigtigt, at politiet også i de her sager har mulighed for f.eks. at tage en backup af en computer og få gang i de her sager. Men jeg må bare konstatere, at Venstre ikke vil sætte foden ned over for økonomisk kriminelle, som åbenlyst kommer fra et andet samfundslag, og som planlægger kriminaliteten godt og grundigt. Det er vi bare uenige i.

Kl. 14:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Karsten Lauritzen.

Kl. 14:30

Karsten Lauritzen (V):

Det ved SF's ordfører jo godt ikke er rigtigt. Ordføreren bliver ved med at påstå, at Venstre ikke vil gå efter økonomisk kriminelle. Altså, når man siger noget, der er usandt, mange gange, bliver det måske til sidst sandt for en selv, men det bliver det ikke objektivt set. Men lad det nu hvile.

Vi kan så ikke blive enige om det her med muligheden for udvide hemmelige ransagninger, men jeg vil så spørge SF's ordfører om det, for det er et synspunkt, SF tidligere har haft.

Nu ved jeg godt, at SF ikke mener det, de mente før valget, nu hvor de er i regering og alt det der, men det kunne godt være, at de stadig væk havde den principielle holdning, at det, når der er tale om nye beføjelser af vidtgående karakter som at udvide det her område med hemmelige ransager, kunne være en idé at lave en revisionsklausul, sådan som Dansk Industri foreslår.

Er det et spørgsmål, som SF er åben over for at diskutere? Så kan vi jo som sagt få at se, hvem der har fået ret, om det var SF's ordfører eller mig, om nogle år, når man evaluerer lovgivningen, og hvis jeg har taget fejl, skal jeg hjertens gerne indrømme det.

Kl. 14:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:31

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes sådan set, at lovforslaget har de elementer, som det skal have, og derfor vil svaret være et nej her.

Jeg har stadig væk heller ikke forstået, hvad det er, der er Venstres anke. Sammen med SF stemte Venstre for en udvidelse i forhold til narkokriminalitet, og jeg har ikke forstået, hvad det principielt forkerte er ved nu også at udvide det samme redskab til at omfatte et nyt område, bare økonomisk kriminalitet.

For mig ser det virkelig ud, som om man i Venstre forsøger at holde hånden over mennesker, som laver økonomisk kriminalitet – mennesker, som har de gode uddannelser, de gode hjerner, og som bevidst bruger det til at planlægge, hvordan de kan snyde og bedrage helt almindelige virksomheder og mennesker. Jeg forstår det ikke.

Kl. 14:32

Kl. 14:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:32

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg synes, at retorikken bliver sådan lidt vidtløftig. Skal vi til at have højere straffe til folk med bedre hjerner og bedre uddannelse? Det bliver et meget interessant straffesystem, SF vil til at indføre. Jeg ved ikke, om det sådan skal indføres bredt, eller om det kun lige er i det her tilfælde.

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt sagde noget andet, som jeg synes er interessant. Det er det her med, at nu havde Venstre været med til at indføre et nyt redskab på et område, og så må man da ellers bare give los. Det er da en helt ny tankegang. Det vil sige, at hvis man mener, at noget er så alvorligt, at der skal være nogle særlige efterforskningsredskaber eller særlig hårde straffe, er man også forpligtet til at gå videre i systemet og indføre de her ting. Det er jo den måde, retssikkerheden forsvinder på.

Kl. 14:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:33

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes jo, at det her forslag er velfbalanceret. Det er jo sådan, at den nye virtuelle verden hele tiden udvikler sig, og dermed udvikler kriminalitetsformerne sig også. Og vi skal hele tiden sikre, at politiet også kan være med på den galejs, så de kan få det her efterforsket og retsforfulgt dem. Jeg er sikker på, at det her stammer fra et ønske fra politiet selv, som har behov for det her redskab, og som ønsker bedre muligheder for at bekæmpe økonomisk kriminalitet.

Vi må jo også bare sige, at gennem de senere år, under de borgerliges regeringsførelse, havde vi bare et problem med at knække sager om økonomisk kriminalitet. Vi lå hele tiden bagefter i forhold til de måltal, der var på det her område. Det synes jeg da er beklageligt.

Nu får politiet faktisk nogle bedre redskaber, og jeg har en klar forventning om, at det betyder, at vi får hul på mere af den her meget samfundsskadelige økonomiske kriminalitet.

Kl. 14:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:34

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu er det jo faktisk sådan, at hvis man ser på de glade pressemeddelelser, der f.eks. strømmer ud fra Justitsministeriet, kan man se, at der har været en massiv stigning i antallet, der bliver sigtet og dømt for økonomisk kriminalitet, bare fra 2009 til 2011, altså før det her initiativ er kommet. Så det er jo noget pjat at sige, at der er et problem. Tværtimod glider det i olie. Der er ingen som helst grund til at tage det her initiativ.

Så siger fru Karina Lorentzen Dehnhardt, at det er et meget afbalanceret forslag. Altså, er forslaget om udvidet adgang til hemmelige ransagninger et afbalanceret forslag? Det er da et retssikkerhedsmæssigt interessant spørgsmål, som jeg synes, at SF skulle være mere optaget af.

Men jeg kan forstå på ordføreren, at det er noget, politiet selv ønsker, og jeg går ud fra, at det så vil være et fremtidigt argument, som vi kan bruge imod SF, når vi diskuterer retspolitik: Hvis politiet ønsker det, er SF bare med. Det tror jeg faktisk ikke på kommer til at blive sådan i virkeligheden.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:35

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes jo altid, at man skal være opmærksom på den udvikling, der er i samfundet. Jeg synes, at det er lige præcis det, vi er her for. Der findes ganske avanceret økonomisk kriminalitet, og der er bare behov for nogle ekstra redskaber. Det er sådan set den afvejning, vi har lavet i SF.

Vi har en gang tidligere været med til at udvide det her område. Det gjorde vi i forhold til narkokriminalitet, fordi vi faktisk også der synes, at der er et behov for at gøre noget mere i forhold til at sikre, at vi får mindre narko og færre misbrugere i Danmark.

Vi synes sådan set også, at der er god ræson i at gøre noget ved økonomisk kriminalitet. Vi mener faktisk af et ærligt hjerte, at der er behov for at føre flere sager til doms. Det kan vi gøre med de her redskaber. Så den afvejning synes jeg er foretaget. Det er klart, at der bliver lavet en politisk afvejning fra sag til sag, men her giver det lige præcis god mening for SF. Det burde det sådan set også for Liberal Alliance.

Kl. 14:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Nu taler fru Pernille Skipper fra Enhedslisten.

Kl. 14:36

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Enhedslisten har indgået en finanslovaftale med regeringen. Den tror jeg ikke nogen herinde eller andre steder er i tvivl om vi ikke på alle områder er synderlig stolte af, men den indebar bl.a. også en styrket indsats mod økonomisk kriminalitet, og det er et rigtig vigtigt element. Systematisk og organiseret økonomisk kriminalitet er et kæmpe problem for sammenhængskraften i vores samfund. Det er ikke kun krænkende for vores alle sammens retsfølelse at se økonomisk kriminelle slippe af sted uden straf, fordi de har råd til dyre forsvarsadvokater og har begået en kriminalitet, som er meget kompliceret og svær at opklare, nej, det er også dyrt for vores fælles samfund, for statskassen og i nogle tilfælde for ganske almindelige mennesker, som kommer i klemme.

Når regeringen og Enhedslisten bl.a. aftalte at skærpe straffen for insiderhandel og kursmanipulation, gjorde vi det, fordi disse ting kan have enorme konsekvenser. Sådan nogle lovovertrædelser kan føre til bobler, finansbobler, og i sidste ende og samlet set en økonomisk krise, som vi stadig mærker i dag. Vi gjorde det også, fordi forebyggelse af den her form for meget beregnende, kalkulerende kriminalitet rent faktisk kan ske igennem tilstrækkelig høje strafferammer, fordi det har en afskrækkende effekt, i modsætning til f.eks. højere strafferammer for den mere tilfældige og uigennemtænkte kriminalitet.

Derudover aftalte regeringen og Enhedslisten, at vi også skulle indføre muligheden for såkaldt kendelse på transaktion. Det lyder kringlet, men det betyder, at det, man i daglig tale kalder bagmandspolitiet, har mulighed for at følge en pengestrøm igennem flere pengeinstitutter med kun en enkelt retskendelse fra domstolene i hånden, og det er et vigtigt redskab imod kædesvig – en form for økonomisk kriminalitet, der ikke kun bliver begået af fine herrer i dyre habitter, men også af rockere med rygmærker på lædervesten, og det er et kæmpe problem for vores samfund.

Ud over de elementer, som indgår i Enhedslisten og regeringens aftale om finansloven for 2013, er der også nogle yderligere elementer i lovforslaget; det gælder bl.a. justeringen af forældelsesfrister,

og bl.a. at man kan afbryde forældelsesfristen ved konfiskationskrav. Det betyder i folkemunde eller i lægmandstermer, at man ikke kan få lov til at beholde de penge, man har tjent på at begå økonomisk kriminalitet, hvis man bare gemmer dem tilstrækkelig længe og tilstrækkelig godt. Det er selvfølgelig også et element, som Enhedslisten er rigtig positiv over for.

Der er også nogle elementer i lovforslaget, som vi vil stille nogle spørgsmål til i løbet af udvalgsbehandlingen, men overordnet set er vi positive.

Kl. 14:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Tom Behnke.

Kl. 14:39

Tom Behnke (KF):

Det er, fordi hr. Ole Hækkerup tidligere i debatten opfordrede mig til at stille et spørgsmål til fru Pernille Skipper: Når nu man har fået lavet den her aftale, hvilke indrømmelser er det så, Enhedslisten har fået?

Kl. 14:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:39

Pernille Skipper (EL):

Det hele. Nej, det er en fælles aftale mellem regeringen og Enhedslisten om en styrket indsats mod økonomisk kriminalitet. Det er en højere strafferamme for insiderhandel og kursmanipulation. Det var bl.a. også et stort ønske fra Enhedslistens side, at vi fik indført muligheden for konkurskarantæne. Det er ikke en del af det her lovforslag, men et lovforslag, vi ellers har behandlet. Det er et område, hvor Enhedslisten og regeringen har haft et af de mere gnidningsfri forhandlingsforløb, hvis man kan sige det sådan.

Kl. 14:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tom Behnke.

Kl. 14:40

Tom Behnke (KF):

Så kan det være, jeg ikke helt hørte, præcis hvad der blev sagt tidligere, for jeg syntes, fru Pernille Skipper talte om en aftale, Enhedslisten ikke var voldsomt stolt af. Så tænkte jeg bare, at det må have været i en anden sammenhæng så, at det må være noget, jeg har misforstået, for jeg tænkte bare, at så må der da være et eller andet, man har fået for at gå med i det her.

Men det er jo fint nok, hvis Enhedslisten på bundlinjen siger: Alt det, der står i lovforslaget her, ligger lige til højrebænet for Enhedslisten. Så er det det, der er svaret, og så har jeg misforstået det med, at man ikke var voldsomt stolt af det. Det beklager jeg.

Kl. 14:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:40

Pernille Skipper (EL):

Jeg kan bekræfte, at hr. Tom Behnke må have misforstået det, men der er ingen grund til at beklage. Jeg omtalte den samlede finanslovs-aftale, som jeg tror det er velkendt for enhver at Enhedslisten ikke har været voldsomt stolt af. Jeg ville gerne berette om, hvad vi havde ønsket der skulle ske for de mange tusinde mennesker, der falder ud af dagpengesystemet i de her måneder som følge af en aftale, som bl.a. Konservatives ordfører har indgået, og som efterlader menne-

sker uden forsørgelsesgrundlag, fordi de ufrivilligt har mistet deres arbejde, men nu er det jo ikke det, vi taler om i dag. Men det var det, jeg hentydede til, da jeg omtalte finansloven som en aftale, vi ikke var voldsomt stolte af.

Lige præcis det her element i finanslovaftalen, altså de delelementer i lovforslaget, som er en del af Enhedslisten og regeringens aftale om en styrket indsats mod økonomisk kriminalitet, er vi voldsomt stolte af, og det har været et af de mere gnidningsfri forhandlingsforløb, må man nok sige.

Kl. 14:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll, der taler for Liberal Alliance.

Kl. 14:42

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Enhedslisten har fået regeringen til at fremsætte lovforslag nr. L 164, som handler om en styrket indsats over for økonomisk kriminalitet. Det er selvfølgelig altid godt, at man vil gøre noget ved kriminaliteten, og at man vil styrke kriminalitetsbekæmpelsen, men det er sådan set lidt spøjst, at man netop vælger at gøre det, når det gælder den økonomiske kriminalitet. Det er faktisk sådan, at hvad angår antallet af sigtelser i perioden 2009-2011, så er det steget ret markant. Det er faktisk steget fra 10.417 sigtelser i 2009 til nær ved det dobbelte, 19.969, i 2011. Antallet af tiltaler er steget med 85 pct. Det går altså rigtig godt med at få gjort noget ved det her område.

Men da Enhedslisten var gået til valg på at gøre noget ved området, selv om problemerne faktisk allerede var løst, er man nødt til at foretage yderligere lovgivningsmæssige initiativer. En af de ting, man gør, er at øge strafmaksimum fra 4 til 6 års fængsel. Det er vi ikke særlig positive over for i Liberal Alliance. Det er ikke, fordi vi ikke mener, at man nogle gange skal hæve straffene. Det mener vi man bør gøre i forhold til vigtige kriminalitetsområder som mord, vold, voldtægt, børnemishandling og trusler, men andre steder har vi svært ved at se, hvad det skulle gavne.

Er der nogen, der forestiller sig, at der er megen af den kriminalitet, vi ser, der ikke ville foregå, hvis vi gik fra 4 til 6 års fængsel på det her område? Og er der egentlig nogle af de mennesker, det handler om, som er så farlige, at vi ikke kan have dem gående ude på gaden efter 4 års fængselsophold, hvor de forhåbentlig har lært en lektie?

En anden ting er udvidelsen af retsplejelovens muligheder for at anvende hemmelige ransagninger – ikke et klassisk synspunkt for retssikkerhedsbejstrede partier, men det må de jo selv redegøre for. Det må have gjort ondt i Det Radikale Venstre og SF, da Enhedslisten øjensynlig tvang disse partier til at gøre op med almindelige retssikkerhedsprincipper. I Liberal Alliance kan vi i hvert fald ikke støtte den øgede adgang til disse hemmelige ransagninger, som vi generelt er stærkt skeptiske over for.

Endelig indføres der en bestemmelse i retsplejeloven om kortvarig spærring af kontoindeståender, hvor der ikke nødvendigvis skal være de almindelige krav om mistanke med rimelig grund, og det kan man i hvert fald også godt være skeptisk over for. Måske er der en pointe, vi vil i hvert fald spørge ind til den del af lovforslaget i udvalgsbehandlingen.

Alt i alt er vi skeptiske, for ikke at sige negative over for det her lovforslag. Man kan sige, at med den bandekonflikt, vi har om os i øjeblikket, med projektiler flyvende om ørerne på folk må man gå ud fra, at regeringen virkelig vil slå til på *det* område. For her er der tale om et område, hvor man har stor succes, hvor man har løst problemerne, hvor der intet er at komme efter, og der skal der strammes op. Hvad så med de områder, hvor regeringen ikke har leveret? Der må der virkelig skulle tages nogle initiativer, så vi glæder os i Libe-

ral Alliance til at se de straffe, som bandemedlemmerne vil blive stillet over for fremadrettet.

Men måske er det sådan, at vi har en regering og også en Enhedsliste, som er mere optaget af at straffe bankdirektører end af at straffe bandemedlemmer.

Kl. 14:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger, først fra fru Pernille Skipper.

Kl. 14:46

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Jeg kan jo starte med at bekræfte over for Liberal Alliances ordfører, at Enhedslisten er stærkt optaget af at komme efter de mennesker, som godt nok har et jakkesæt, der måske er lige så dyrt, som hr. Simon Emil Ammitzbølls er, men som altså har været med til at starte den økonomiske krise.

Jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Simon Emil Ammitzbøll om noget. For det blev sagt fra talerstolen, at Liberal Alliance gerne ville hæve straffen, for så vidt angår mord, voldtægt og vold, tror jeg der blev sagt, men ikke for så vidt angår økonomisk kriminalitet. Er det ikke korrekt, at netop når det angår organiseret økonomisk kriminalitet, som man sætter sig ned og planlægger og nøje beregner, så har straf faktisk en præventiv effekt i modsætning til ved langt de fleste af de øvrige forbrydelser, hr. Simon Emil Ammitzbøll nævnte, såsom mord og vold, som netop foregår uden at være gennemtænkt?

Kl. 14:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:47

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kan glæde fru Pernille Skipper med at sige, at når vi ønsker at hæve strafferammen for de pågældende kriminalitetstyper, så er det ikke kun med et kriminalpræventivt sigte for øje. For en lang række af de personer, der begår den form for kriminalitet, herunder især bandemedlemmer, har vi sådan set det formål for øje, at de mennesker skal være i fængsel i stedet for at være på gaden. Det er sådan set det, der er hensigten.

I forhold til det med strafferammen for det her ved jeg ikke, om der kommer til at blive så stor forskel på omfanget af kriminaliteten, på grund af at man går fra 4 til 6 års fængsel. Jeg tror, at hvis det endelig skulle have en afskrækkende effekt, og det er ikke noget, vi vil være med til, så skulle man være langt mere ambitiøs i forhold til strafferammerne.

Endelig vil jeg sige, at fru Pernille Skipper begår en fejl, når fru Pernille Skipper mener, at det er det her, der har startet finanskrisen. Finanskrisen har vi, fordi vi har haft en masse politikere, især i Europa, som har brugt for mange penge i forhold til, hvor mange de har. Det er det, man ser i Spanien; det er det, man ser i Grækenland; det er det, man ser i Portugal; det er det, man ser i Italien. Politikerne skal sætte tæring efter næring, og jeg ved, at det er noget, Enhedslisten ikke støtter.

Kl. 14:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Pernille Skipper.

Kl. 14:48

Pernille Skipper (EL):

Det er interessant. Det er, som om hr. Simon Emil Ammitzbøll har sådan en særlig puppe, som han lever indeni, og hvor finansspekulanter, mennesker, som har spekuleret i boligpriser og har pumpet boligboblen op for at tjene til egen lomme, overhovedet ikke har no-

get som helst med den økonomiske krise at gøre. Det er bare et spørgsmål om at skære mest muligt ned i kontanthjælpen og velfærdssystemerne rundtomkring i Europa, og så vil sådan noget aldrig ske igen. Det lyder som en fantastisk verden. Den må jeg besøge en dag.

Jeg kunne godt tænke mig at holde fast i det, der er emnet her, og det, jeg prøvede at spørge til til at starte med, nemlig hvornår straf har en præventiv effekt. Det lød lidt, som om hr. Simon Emil Ammitzbøll gav mig og alle de forskere, der har forsket i det her i mange, mange år, ret i, at netop når det kommer til de former for kriminalitet, som hr. Simon Emil Ammitzbøll oplister, såsom mord, vold og voldtægt, så er der faktisk ikke tale om, at der er en præventiv effekt. Det lyder unægtelig, som om hr. Simon Emil Ammitzbøll kun bruger straffesystemet som en metode til at hævne sig på mennesker, der begår kriminalitet, og slet ikke er interesseret i at forebygge ny kriminalitet.

Kl. 14:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:50

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Man kan jo altid indsætte sine egne forudsætninger. Fru Pernille Skippers siger, at forudsætningen er, at det skal være præventivt, og at det dermed ikke virker. Jeg siger, at forudsætningen er, at vi skal fjerne nogle af de mest voldelige elementer fra gaden, sådan at andre mennesker ikke kommer til at møde dem i deres hverdagsliv. Så er jeg godt klar over, at Enhedslisten ikke synes, at man skal straffe vold, voldtægt og trusler hårdere, men det synes vi i Liberal Alliance, for vi tager faktisk de tre typer for forbrydelser rigtig alvorligt og synes, at vi skal markere kraftigere fra samfundets side, at vi er imod den form for vold, voldtægt og trusler, og at vi gerne vil sørge for at holde de her mennesker væk fra gaden.

Så vil jeg bare lige sige, at jeg godt ved, at der i Enhedslistens verden er de her store onde finansspekulanter, og det er måske også alle os, som har taget lån i vores boliger osv., fordi vi var fristet af en gevinst i form af friværdien, og sådan er der så meget. Men grunden til, at det er gået helt galt, er, at der er en masse regeringer, der ikke har lavet strukturelle reformer i tide, der ikke har sørget for at have orden i deres økonomi. Det er derfor, Europa vakler, som vi gør i øjeblikket. Det er, fordi der er keynesianske, socialistiske politikere, der har siddet ved magten i en række europæiske lande.

Kl. 14:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Ole Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 14:51

Ole Hækkerup (S):

Det sidste vil Merkel nok være ked af at blive kaldt. Men lad mig vende tilbage til udgangspunktet her. Jeg har en seriøs interesse i lige at få has på Liberal Alliances politik. Jeg prøvede i virkeligheden det samme med Venstre, nemlig at spørge ind til, hvad man vil komme med af ændringsforslag, og hvad man vil stemme til det samlede lovforslag, afhængigt af om man får sine ændringsforslag igennem.

Her er der en væsentlig pointe, jeg gerne vil have has på. Jeg forstod hr. Simon Emil Ammitzbøll sådan, at han sagde: Jeg tror ikke, at skærpsen fra de 4 til de 6 år vil have en afskrækkende virkning. Hvis man skulle opnå en afskrækkende virkning, skulle det jo være meget mere. Er det ikke korrekt forstået? Ordføreren nikker. Men betyder det så, at Liberal Alliance vil komme med et ændringsforslag om en væsentlig udvidelse, ikke bare fra 4 til 6 år, men meget mere, og vil Liberal Alliance komme med et ændringsforslag om det her med, på hvilke områder man må bruge hemmelige ransagninger?

Og vil behandlingen af disse to ændringsforslag overhovedet få nogen betydning for Liberal Alliances stemmeafgivning til det samlede lovforslag?

Kl. 14:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:52

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu har Retsudvalget jo lige været i Japan. Hr. Ole Hækkerup meldte desværre afbud, men der besøgte vi et land, som har dødsstraf. Jeg er sikker på, at det ville være meget afskrækkende, hvis man havde dødsstraf for en række forbrydelser. Deraf kan man ikke konkludere, at jeg og forhåbentlig heller ikke hr. Ole Hækkerup har tænkt sig at indføre dødsstraf for den type forbrydelser – bare lige for at forklare, at det var sådan et intellektuelt tænkt eksempel på, hvad man kan gøre, hvis man er afskrækkende nok.

I forhold til det konkrete vil jeg sige, at der også er gode ting i dette forslag. Vi synes, det er fint, at man f.eks. kan få en kendelse på transaktion. Det synes vi sådan set er rigtig godt. Men jeg kan godt sige, at hvis vi skal stemme ja til dette forslag – jeg har svært ved at forestille mig det, især fordi jeg kan forstå, at Enhedslisten har dikteret, hvad der skal stå – så skal man droppe det første forslag om at gå fra 4 til 6 år, man skal droppe den udvidede adgang til reglerne om mulighed for at anvende hemmelige ransagninger, og måske skal der også ske noget i forhold til det med en kortvarig spærring af kontoindestående. Som jeg nævnte i min ordførertale, er det her et område, vi vil spørge mere ind til under udvalgsbehandlingen.

Så jeg regner med, at vi stemmer nej, medmindre Enhedslisten slipper sit hårde greb om hr. Ole Hækkerup.

Kl. 14:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ole Hækkerup.

Kl. 14:54

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Jeg skal lade være med at forfølge alle de intellektuelt tænkte eksempler, der strømmer ud af hr. Simon Emil Ammitzbøll, men i stedet forsøge at forholde mig til noget andet. Jeg kan jo forstå på ordføreren, at hr. Simon Emil Ammitzbøll og Liberal Alliance er meget bekymret for balancerne i retssamfundet. Derfor følgende lidt åbne spørgsmål: Hvis nu, Liberal Alliance nogen sinde fik magt, som de har agt, hvad gud forbyde og alt det der, men hvis de gjorde, ville det her så være et afgørende punkt for Liberal Alliance? Er det noget, Liberal Alliance ville stille et fundamentalt krav til Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative om for at støtte dem, at nu skulle der ryddes op i alle disse indskrænkninger i den personlige frihed, sådan som jeg forstod hr. Simon Emil Ammitzbølls synspunkt, hvor staten har grebet om sig og krænket folks og virksomheders rettigheder? Det, jeg spørger om, er: Hvor langt er Liberal Alliance og hr. Simon Emil Ammitzbøll egentlig parat til at gå for at forsvare det synspunkt, som hr. Simon Emil Ammitzbøll lige har givet udtryk for, når det kommer til stykket?

Kl. 14:55

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:55

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Ja, så må jeg alligevel indrømme, at hr. Ole Hækkerup nok bevægede sig op på et niveau, hvor jeg mener, at det er svært at følge med.

Jeg skal undlade at gå ind i diskussionen om, hvad de højere magter måtte mene, hvis Liberal Alliance får magt, som vi har agt.

Jeg har svært ved at regne ud, hvilke konkrete ting det er, hr. Ole Hækkerup henviser til, men i forhold til om vi vil gå efter at have indflydelse på den personlige frihed, når og hvis der kommer en borgerlig regering, som er afhængige af Liberal Alliances mandater, så er svaret ja, at hvis vi får de afgørende mandater, så forventer vi at få indflydelse på vores fire mærkesager, nemlig lavere skat, højere vækst, mere personlig frihed og en mere effektiv offentlig sektor.

Kl. 14:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Og så går vi til hr. Tom Behnke, der taler for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:56

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Jeg tror, jeg vil starte med at sige, at vi fra konservativ side faktisk er enige i behovet for, at vi får kigget på den her økonomiske kriminalitet, især den meget grove økonomiske kriminalitet, og ikke mindst det, der hedder kædesvig, altså der, hvor et firma hyrer underentreprenører til at løse opgaver, som gerne gør det til alt for lav en pris, men hvor man ligesom har en forståelse parterne imellem om, at lige så snart der skal afregnes, sørger underleverandørerne for, at firmaet går konkurs eller lukker på anden vis, og så står man tilbage med, at der ikke er blevet betalt skat, at der ikke er blevet betalt moms, at der ikke er afregnet noget som helst. Og den manglende indbetaling af skat og moms har man taget med allerede på forhånd som en del af beregningen af, hvad man skal have ud af det her. Det er i virkeligheden organiseret sort arbejde, og det er det, som kædesvig er.

Det er der desværre flere og flere der kaster sig ud i, som tidligere har begået andre former for kriminalitet, og nu er det her pludselig blevet et interessant område, for der kan være rigtig, rigtig mange penge i det. Og der skal vi selvfølgelig som lovgivningsmagt følge med og sørge for, at når de kriminelle skifter gear, følger vi med og sørger for at begrænse dem i deres aktiviteter.

Vi har som konservative det udgangspunkt, at det ikke må kunne betale sig at begå kriminalitet, og derfor skal vi både have en lovgivning og et system, der er indrettet på en sådan måde, at man ikke kan sidde og kalkulere med, at her er et område, hvor det faktisk godt kan betale sig at lave noget kriminelt, fordi gevinsten er større end den sanktion, man får, hvis man overhovedet bliver opdaget og sanktioneret for det, man har gjort.

I den kontekst kommer det her lovforslag sådan set meget godt til sin ret, men der er dog én ting, som vi savner fra konservativ side i forslaget – det var også det, som Dansk Folkeparti nævnte – nemlig det fælles beslutningsforslag, som Konservative og Dansk Folkeparti har fremsat, om skærpet straf for at bortfjerne bevismateriale. For det er jo altså en væsentlig forudsætning for, at man overhovedet kan komme efter de her kriminelle, at der er noget dokumentation for den kriminalitet, der er blevet begået. Det forslag har vi behandlet her i Folketinget tidligere i samlingen, og der var regeringen jo lodret imod og ville overhovedet ikke høre tale om, at vi skulle skærpe straffene på det område. Og det er lidt ærgerligt og lidt synd, for så er der stadig væk det smuthul for de kriminelle, altså at sørge for, at beviserne forsvinder, og så kan man nøjes med at betale en bøde for det, og slipper så for at komme ind og ruske tremmer. Så der er altså et vakuum der, som vi skal have fyldt ud, men det kræver nok, at vi får en ny regering. Men den tid, den glæde.

Så er der i forslaget her tale om, at ministeren foreslår, at vi skal have nogle strafskærpselser i de groveste sager omkring insiderhandel og kursmanipulation, og det har vi ingen problemer med. Altså, det at lave en overbygningsbestemmelse til en eksisterende paragraf og sige, at i særlig grove sager har vi så en udvidet strafferamme, er så-

dan set meget logisk og meget hensigtsmæssigt, især de steder, hvor der er behov for, at man gør det. Så det har vi ingen problemer med. Vi har heller ikke nogen problemer med, at man på én dommerkendelse kan få lov til at følge flere transaktioner, altså følge de samme penge, der flyttes fra bank til bank til bank i et forsøg på at skjule pengene. Der skal politiet selvfølgelig ikke rende ned til dommeren hver eneste gang og få en ny dommerkendelse, for så kan man simpelt hen ikke fysisk nå at følge med den pengestrøm, der er. Så det er fint, at myndighederne får mulighed for med én transaktion at følge pengestrømmen, hvorend den går hen.

Det er jo lidt det samme, vi gjorde i forhold til at få en kendelse på en person i stedet for en kendelse på en telefon, sådan at man kan følge personens mobilsnakkeri, uanset hvor meget vedkommende skifter mobiltelefon. Det var så noget af det, som Enhedslisten var imod, men altså, lad det nu ligge. Nu gør man det så her i forhold til transaktioner, og det giver god mening og ligger i god forlængelse af det.

Vi er også enige i, at man forlænger forældelsesfristen på konfiskationskrav og nu sætter den op til 10 år. Det er ganske rimeligt. Det må være muligt, hvis man efterfølgende pludselig finder penge, at de kan konfiskeres.

Vi ønsker så fra konservativ side yderligere belysning af behovet for at nedsætte grænsen for kontantkøb, kontantbeløb, som i dag er på 100.000 kr. Det ønsker regeringen sat ned til 50.000 kr., og jeg kunne godt tænke mig at høre lidt mere om, hvad det er for et behov, der er opstået, og hvad dokumentationen er for, at det er nødvendigt at sætte beløbet ned. Det er mest for lige at holde regeringen i kort snor, for hvad bliver det næste? Er det så 10.000 kr., 5.000 kr., 800 kr.? Til sidst kan man ikke gå på loppemarkedet og købe en gammel blikspand for 6 kr., uden at man skal gøre det ved elektronisk pengeoverførsel. Altså, der må et eller andet sted være en grænse for, hvor langt vi kan gå ned, og der savner jeg lidt flere og gode argumenter for det.

Vi ønsker også mere belysning af behovet for hemmelig ransagning i sager om økonomisk kriminalitet. Sådan som jeg har forstået det, er det i forbindelse med den omfattende organiserede, grove kriminalitet. Så kan der måske godt være behov for det, men vi savner en mere målrettet dokumentation for det.

Til sidst skal jeg bare sige, at det, som vi så er meget skeptiske over for i forslaget, er den her kortvarige spærring af et kontoindestående. Der er vi fra konservativ side af den opfattelse, at det er tidsløst i den her buket, og det vil vi forfølge meget nøje. For vi er stærkt skeptiske over for, at man sænker kravet til, hvad myndighederne skal have af mistanke – altså, fremover skal man faktisk slet ikke have nogen mistanke; der skal man bare have en anelse om, at det er det, der gør sig gældende, og så kan man gå ind og inde fryse, spærre konti. Det er vi meget bekymrede over. Der knækker retssikkerheden set med vores øjne, men det kan være, at ministeren har nogle supergode argumenter i ærmet, og dem lytter vi til. Foreløbig er vi skeptiske over for den del, men vi tager det, som det kommer, og håber, at vi kan få nogle fornuftige svar.

Kl. 15:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører. Nu har justitsministeren så chancen.

Kl. 15:02

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand, og tak for en god debat om det her vigtige forslag. Der er jo ingen tvivl om, at det, vi har oplevet de senere år, er et behov for, at der bliver sat stærkere ind over for økonomisk kriminalitet.

Vi skylder de mange, som er ofre for økonomisk kriminalitet, at se, om de regler, vi har, fungerer effektivt nok, og om politiet og og-

så vores anklagemyndighed har de rette værktøjer til at komme efter de økonomisk kriminelle. Det er jo folk, der med svindel og bedrag stjæler penge – primært – fra uskyldige mennesker, som altså er ofre for økonomisk kriminalitet. Vi har i de senere år set alt for mange eksempler på, at økonomisk kriminelle svindler, at de spiller hasard med almindelige menneskers værdier. Det har haft – og har – store konsekvenser for vores samfund, det har store konsekvenser for den almindelige borger, for os alle sammen, og for vores virksomheder, som bliver ramt af det her.

Derfor er det et vigtigt centralt spor at sætte hårdere ind over for det. Et andet vigtigt spor er, at vi kan se, at den organiserede kriminalitet jo i stadig stigende grad også udvikler sig i retning af det at tjene – i gåsøjne – penge på økonomisk kriminalitet, og derfor bliver der også sat hårdt ind over for det.

Forslaget som sådan er altså en samlet pakke, som indeholder elementer, som stammer fra den finanslovsaftale, som regeringen og Enhedslisten lavede sammen, og som handler om, at strafferammen for kursmanipulation og bestikkelse forhøjes, som handler om, at der gives bedre muligheder for at frakende retten til at drive virksomhed i selskabsform, som handler om, at politiet får nye redskaber til at spore ulovlige pengestrømme og efterforske organiseret økonomisk kriminalitet, og som handler om, at forældelsesfristerne forlænges for at styrke retsforfølgningen af lige nøjagtig økonomisk kriminelle. Jeg håber virkelig på, at der kan findes bred opbakning til det her forslag i Folketinget. Jeg kan høre, at der er bred opbakning til det, og jeg håber, at den kan blive endnu bredere. For vi må som Folketing have en interesse i at skærme de mange uskyldige mennesker af, som er blevet ofre – og som også i dag er det – for økonomisk kriminalitet.

Spørgsmålet om udvidelse af mulighederne for hemmelige ransagninger har været en central del af debatten her i dag, og det er jo selvfølgelig helt fair, sådan skal det være. Det er jo rigtigt nok, at det handler om at sikre, at vi kan få bedre fat om bagmændene bag den økonomiske kriminalitet. Og jeg tror, man lige skal prøve at læse meget nøje, hvad det er, det rent faktisk går ud på. Det handler jo ikke om den mindre erhvervsdrivende, som laver mandatsvig eller andet, men det har et fokus på de organiserede kriminelle. Hvad kunne eksemplet være? Ja, det kunne være en rockerbande, som er i gang med et større indbrudstogt i sommerhusområderne op og ned ad den jyske vestkyst. De har indlogeret sig i et sommerhus, og de bruger sommerhusets garage som lager til alle deres tyvekoster, store B&O-tv'er, de har alverdens ting i det her lager. Hvis politiet i dag skal lave en åben ransagning, kan de gøre det, og ja, chancen for, at dem, der står bag, kommer igen, er nok ikke særlig stor, og muligheden for at få fat i bagmændene er mindre, for de forsvinder selvfølgelig.

Men med en hemmelig ransagning får man i de her tilfælde, som det jo handler om, nemlig de grove organiserede tyverier, mulighed for at komme tættere – endnu tættere – på bagmændene bag det, som jo bevisligt har været et stort problem i de senere år i kriminalitetsudviklingen, når det handler om tyveri, altså det grove organiserede tyveri. Man kan her lave hemmelige ransagninger for at være endnu bedre i stand til at få fat i bagmændene bag eksempelvis store indbrudstogter i sommerhusområderne ned langs den jyske vestkyst. Det er eksempelvis det, det handler om.

Derfor synes jeg, at særlig partiet Venstre – og jo også De Konservative – skal læse meget nøje, hvad det rent faktisk er, det handler om. Altså, det er grov organiseret kriminalitet, som vi taler om, og som er det, der er det centrale, og der er en dommerkendelse. Så det burde være til at spise, også for partiet Venstre. Det handler grundlæggende om at styrke indsatsen over for det, som vi ved er problemet, altså at organiserede kriminelle, eksempelvis østbander, rockere, bandegrupperinger, her benytter sig af økonomisk kriminalitet, af groft organiseret tyveri, til så at sige at udvikle deres kriminalitet, til

at sikre, at de kan få hurtigere gevinster ved at stjæle – tyveri, plyndring, og hvad de ellers laver.

Kl. 15:07

Så har der været et spørgsmål fra Dansk Folkeparti om overtrædelse af bogføringsloven – og også fra De Konservatives side var det rejst. Der kører en række prøvesager; dem afventer vi for at se, hvordan det går. Det synes vi er den rigtige måde at gøre det på, inden vi begynder at overveje mulighederne for at ændre lovgivningen også her.

Men samlet set er det et lovforslag, som handler om at skærpe indsatsen over for økonomisk kriminalitet. Vi skylder dem, som er ofre for det, at vi hele tiden er på vagt over for udviklingen og sætter ind dér, hvor der er behov for det, således at vi også her kan få dæmning op for kriminaliteten. Det er altså det, som den her samlede pakke – hvor en del af den jo er aftalt med Enhedslisten i finansloven – er udtryk for.

Kl. 15:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:08

Karsten Lauritzen (V):

Først og fremmest skal jeg rose ministerens hørelse og forståelse, for modsat nogle af regeringsordførerne har ministeren hørt og forstået, at der sådan set er bred opbakning til en skærpet kurs over for økonomisk kriminalitet. Men der er en diskussion om, hvilke redskaber man skal bruge – en fuldstændig legitim politisk diskussion, som ministeren jo også anerkender. Så ros for det.

Derudover vil jeg høre ministeren om noget andet, som vi har diskuteret en del gange, nemlig spørgsmålet om, at når man nu forhøjer strafferammen – det siger ministeren i hvert fald i forhold til nogle af oppositionspartiernes forslag om at forhøje strafferammen for personfarlig kriminalitet – så skal man også anviske finansieringen dertil. Når man nu skærper strafferammen ganske væsentligt for de her forseelser, må man også regne med, at der er nogle, der skal i fængsel i længere tid. Fair nok, det kan vi godt være enige om. Men hvor er finansieringen, spørger jeg ministeren, for det kan man jo ikke se i lovforslaget. Det vil jeg høre ministerens svar på.

Kl. 15:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:09

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som altid, når man fremsætter lovforslag, kan hr. Karsten Lauritzen bagest i lovforslaget se overvejelser om, hvilke økonomiske konsekvenser forslaget har, så det kan han læse der.

Kl. 15:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Karsten Lauritzen.

Kl. 15:09

Karsten Lauritzen (V):

Jo, jo, det har jeg skam læst. Vi læser jo lovforslagene – det er i hvert fald normal procedure – og der står jo netop, at lovforslaget ikke vurderes at have økonomiske eller administrative konsekvenser for staten. Det undrer jo lidt, for jeg havde sådan set forstået af forslaget på Politiken her i efteråret, at regeringen lancerede et nyt regime, således at hver gang man foreslog en strafskærpelse, skulle man også anviske finansieringen til det. Der var vi nogle, der sagde, at det måtte man klare i forbindelse med kriminalforsorgsforhandlingerne, som Venstre så ikke er med i af andre årsager.

Men jeg kan bare ikke rigtig forstå, hvorfor det der nye regime, som regeringen ville sætte gang, så ikke er afspejlet i det her lovforslag, hvor man hæver strafferammerne væsentligt, men jo slet ikke tager stilling til finansieringsproblemer, som man ellers lovede man ville. Er regeringen ude i en ny politik på det her område? I så fald vil vi gerne kvittere for det.

Kl. 15:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 15:10

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det kan godt være, at det er mig, men jeg tror simpelt hen ikke, jeg forstod spørgsmålet. Men fair nok. Der er redegjort for de økonomiske konsekvenser, som der altid bliver gjort, når man fremsætter lovforslag, og det er selvfølgelig helt vanlig procedure. Regeringen har så derudover sagt, at vi gør os de her overvejelser, og hvis der er en regning, der skal betales, så finder vi pengene til den. Jeg tror, det er det, hr. Karsten Lauritzen måske antydede at den tidligere regering havde glemt, da man hævdede straffene. Det er nogle af de regninger, som et bredt flertal med undtagelse af Venstre og Dansk Folkeparti nu har været med til at samle op over for Kriminalforsorgen – men det er jo en anden diskussion.

Det, jeg tror, at folk gerne vil have, er et klart svar på, om Venstre mener, at der er behov for at få skærpet indsatsen over for økonomisk kriminalitet eller ej; ikke mindst i en situation, hvor vi har set en økonomisk kriminalitet udvikle sig, og hvor rigtig mange almindelige mennesker har tabt svimlende summer på fiflerier og fiduser af snart sagt enhver art i og omkring økonomisk kriminalitet. Det er det, vi sætter ind over for her, i et håb om, at vi kan komme nogle af dem, som har tabt rigtig mange penge, til hjælp, på den måde, at dem, der har gjort det og stod bag det, får sværere ved at gøre det i fremtiden.

Kl. 15:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

En kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:12

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kan forstå, at regeringen – det kan man jo læse i lovforslaget – vil hæve strafferammerne fra 4 til 6 år her, og så kan jeg ikke lade være med at tænke på, at i Rigspolitiets seneste redegørelse kan man læse, at de her bandemedlemmer i gennemsnit bliver dømt 2,4 års fængsel, så vidt jeg husker. Jeg går næsten ud fra, for at der skal komme balance i tingene, at regeringen så er på vej med nogle initiativer til at sørge for, at bandemedlemmerne får længere straffe, eller er det kun bankdirektører, man vil straffe, og ikke bandemedlemmer?

Kl. 15:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 15:12

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det hører måske en lidt anden diskussion til, men når ret skal være ret, var vi jo nogle, der bakkede op om den bandepakke, som blev vedtaget af et bredt flertal, hvor der eksempelvis, hvis kriminalitet begås som led i en bandekonflikt, kan gives op til det dobbelte af straffen på en hel række områder. Og så kan man jo i øvrigt med sit blotte øje se lige i øjeblikket, at der er gang i en kæmpe indsats fra politiets side for at få lige nøjagtig de her typer stillet til regnskab for det, som de har gang i.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:13

derretning af forurettede og styrkelse af rammerne for behandling af ansøgninger om offererstatning).
Af justitsministeren (Morten Bødskov).
(Fremsættelse 28.02.2013).

Kl. 15:13

Kl. 15:15

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen jeg synes da, at der er god grund til at rose politiet. De kan sagtens fange de her bandeforbrydere, men problemet er, at de ikke bliver dømt til særlig meget, kun lidt over 2 års fængsel i gennemsnit. Det, jeg så spørger om, er, at nu hvor man hæver strafferammen for den økonomiske kriminalitet med 50 pct., med 2 år – nærmest med det samme som et gennemsnitligt bandemedlem kommer i fængsel – kunne man så ikke for at få lidt rimelighed i tingene prøve at sørge for også at få de mennesker i fængsel, som skyder rundt i gaderne, som gør gaderne usikre for almindelige mennesker, i stedet for at det kun er sådan noget symbolpolitik til Enhedslisten, man kan ændre, mens det, der berører almindelige mennesker, er man ikke interesseret i. Skal der laves balance, eller er det sådan noget venstreorienteret symbolpolitik?

Kl. 15:13

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 15:13

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det burde ligge hr. Simon Emil Ammitzbøll fjernt, så at sige, at beskylde regeringen for den slags ting. Hvis man ser på, hvad der er sat i værk på bandeområdet nu, er virkeligheden den, at den indsats er på det højeste niveau nogen sinde. Der har aldrig nogen sinde siddet flere i vores fængsler, end der gør på nuværende tidspunkt. De får endog meget lange straffe. Der bliver sat hårdt ind over for dem, og resultatet er, at den kriminalforsorgsaftale, som Liberal Alliance jo også er med i, er med til lige nøjagtig at sikre, at der er pladserne til, at de kan sidde der, og de kan sidde der længe, for det er det, de rent faktisk også gør. Så kan man altid, når der sidder så mange, regne en gennemsnitlig straf ud, men jeg tror, at hvis man ser på, hvad de der typer rent faktisk får, får de, så hatten passer – populært sagt – og det ligger helt i forlængelse af de straffeskæmpelser, som det brede flertal i Folketinget har vedtaget her for ganske kort tid siden i øvrigt.

Kl. 15:14

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til justitsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 165:

Forslag til lov om Offerfonden.

Af justitsministeren (Morten Bødskov).
(Fremsættelse 28.02.2013).

Sammen med dette punkt foretages:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 166:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser. (Udvidelse af ordning om un-

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet, og jeg giver først ordet til Venstres ordfører, hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:15

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak, formand. Det ene lovforslag, som vi skal behandle i dag, handler om oprettelsen af en offerfond. Forslaget har til formål at styrke indsatsen over for ofre gennem etablering af en offerfond. Fondens midler skal anvendes til at yde tilskud til offerrådgivning, forskning, uddannelsesindsatser, seminarier, informationsmateriale, forsøgs- og udviklingsinitiativer m.v. Fonden finansieres gennem et nyt offerbidrag, som skal betales af lovovertrædere i visse sager. Ifølge lovforslaget er det folk, der gør sig skyldige i en alvorlig lovovertrædelse.

Samtidig behandles L 166, der omhandler udvidelsen af underrettingsordningen, der sådan kort fortalt betyder, at underrettingsordningen i retsplejelovens § 741 g udvides til også at omfatte tilfælde, hvor gerningsmanden skal have en fremtrædende rolle i et tv- eller radioprogram eller skal optræde i et portrætinterview i en avis. Jeg tror bl.a., at det er Malene Duus-sagen, der har ført til en diskussion om, i hvilket omfang et offer har mulighed for at blive underrettet, når de kan se deres gerningsmand i tv eller i avisen.

Efter Venstres opfattelse er der i det sidste forslag tale om en relevant ændring af den gældende lovgivning givet det stigende antal tv-programmer om kriminelle og indsatte i danske fængsler, og det er en lovændring, som Venstre ubetinget støtter. Vi støtter også den del af lovforslaget, der handler om at sørge for en hurtigere behandling af ansøgninger om erstatning til ofre.

Men tilbage til lovforslaget om Offerfonden. Venstre er som udgangspunkt positivt indstillet over for skabelsen af en offerfond. Vi støttede et beslutningsforslag om det i sidste folketingssamling. Alt for ofte bliver offeret glemt, samtidig med at forbryderen får tilbudt den ene form for støtte efter den anden for at komme ud af kriminaliteten. Resultatet er, at vi bruger langt flere offentlige kroner på forbryderen end på offeret.

Dette misforhold bliver der med nærværende forslag rettet en smule op på. Den danske Offerfond er inspireret af en tilsvarende svensk fond, som blev etableret tilbage i 1994, og der er ingen tvivl om, at det er på høje tid, at Danmark følger det svenske eksempel og etablerer noget tilsvarende. Det er vi positive over for. Og Venstre ser det som helt naturligt, at det er forbrydere, der skal betale til ofrene.

Problemet med det lovforslag, som justitsministeren har fremsat, er, at det er forbrydere til offerløse forbrydelser, der kommer til at finansiere størstedelen af Offerfonden. Lovforslaget er udformet på en sådan måde, at også bilister, der får et klip i kørekortet, skal bidrage med de 500 kr. Her ser vi altså et klart misforhold. Det er en lovovertrædelse at køre for stærkt på en tom landevej, men er det en alvorlig forbrydelse? Fanger politiets fotofartfælder folk, der har begået alvorlige forbrydelser? I så fald ville størstedelen af den voksne danske befolkning på et eller andet tidspunkt kunne karakteriseres som forbryder.

Der er ganske enkelt ikke proportioner i det forslag, som regeringen og justitsministeren har fremsat, når man som ellers normalt lovyldig borger skal betale erstatning til ofre for spirituskørsel og grov

vold, fordi man bliver taget i en fotofartfælde; eller hvis man kommer til at køre lidt for tæt på den forankørende, hvilket også kan give et klip i kortet. Mord, grov vold og en hastighedsovertrædelse på en tom landevej takseres på samme måde, nemlig med 500 kr. Det understreger endnu en gang, at politiets automatiske fotofartfælder ikke har et præventivt formål, men alene er en pengemaskine. Det er en pengemaskine, som skal finansiere et hul i statskassen og denne dække udgiften til et ellers sympatisk formål. Det er problematisk.

Vi har noteret os, at den af Justitsministeriet nedsatte arbejdsgruppe oprindeligt ville afgrænse en offerfond til de forbrydelser, hvor der er et egentligt offer. Denne afgrænsning synes vi sådan set er meget hensigtsmæssig, hvis man ønsker at skabe en sammenhæng mellem forbrydelsen og bistanden til offeret. Det virker ulogisk, at selv mindre trafikforseelser, hvor der i langt den overvejende del heldigvis ikke er et offer, skal udløse bidrag til Offerfonden. I forvejen er bøderne for trafikforseelser hævet betydeligt i 2012, og antallet af automatiske trafikkontroller bliver i 2013 på regeringens initiativ mangedoblet, firedoblet, hvis jeg ikke tager meget fejl. En de facto yderligere stigning i bødeniveauet er ganske enkelt urimeligt og står ikke mål med karakteren af lovovertrædelsen.

Derudover er det signal, man sender med det her lovforslag ved at sige, at et klip i kørekortet er en alvorlig forbrydelse på linje med personfarlig kriminalitet, ikke et signal og en sammenligning, som vi i Venstre ønsker at lægge stemmer til.

Kl. 15:20

Det forventes, at der kommer et årligt beløb på ca. 27 mio. kr. ind til offerrelaterede formål, mens omkostningerne til administration og inddrivelse forventes at beløbe sig til hele 5,4 mio. kr. om året. Administrations- og inddrivelsesomkostningerne forekommer derfor umiddelbart voldsomme. Det betyder faktisk, at hele 20 pct., altså en femtedel af indtægterne fra Offerfonden går til administration og aldrig vil komme i nærheden af ofrene. Vi vil under udvalgsbehandlingen grave lidt dybere ned i, hvorfor administrationsomkostningerne er så store.

I Sverige finansieres offerfonden ved hjælp af bidrag fra personer, der er dømt for alvorlige forbrydelser. Her er det især personer, som afsoner i fodlænke, der må holde for med et gebyr på 50 kr. pr. dag, som også FDM som høringspart har påpeget. Netop personer, der afsoner i fodlænke, vil typisk varetage et job samtidig, og det betyder, at de rent faktisk har mulighed for at betale, i modsætning til indsatte i et almindeligt fængsel. Venstre vil derfor håbe, at vi under udvalgsbehandlingen kan have en god debat om, hvorvidt snittet nu er lagt rigtigt i det her lovforslag, i forhold til at langt den overvejende del af indtægterne kommer fra forbrydelser, hvor der ikke har været et reelt offer. Vi vil sådan set hellere, at de, hvor der har været et reelt offer, bidrager med lidt mere, eller at man kaster et blik på den svenske ordning, hvor folk i fodlænke altså bidrager betydelig mere ud fra en betragtning om, at det er et privilegium at få lov til at afsoner i fodlænke, hvor de har mulighed for at passe et job samtidig og derfor måske kan have større mulighed for at bidrage til Offerfonden.

Som nævnt er Venstre positivt indstillet over for at støtte ofrene gennem etablering af en offerfond. Desværre er vi meget kritiske over for den foreslåede finansiering, der ligger i det her forslag, og vi er noget bekymret for det signal, man sender med lovforslaget, hvor man sidestiller en trafikforseelse, et klip i kortet, med ganske alvorlig personfarlig kriminalitet. Det synes vi ganske enkelt ikke er fair.

Derfor kan vi på det foreliggende grundlag ikke støtte lovforslaget.

Kl. 15:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en stribe korte bemærkninger. Først er det fra hr. Ole Hækkerup.

Kl. 15:22

Ole Hækkerup (S):

Tak. Jeg vil gerne stille et spørgsmål til Venstres ordfører. Hvis man nu følger Venstres idé med at sige, at der er langt færre, der skal betale til Offerfonden, hvor mange penge tror Venstres ordfører så der kommer til at mangle i Offerfonden, og hvilke konsekvenser tror Venstres ordfører det vil have for ofrene?

Kl. 15:23

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:23

Karsten Lauritzen (V):

Det kan vi jo se nærmere på under udvalgsbehandlingen. Personligt er jeg også noget optaget af, at regeringen regner med, tror jeg, en tredobling af indtægterne i år og en firedobling næste år fra bøder for overtrædelse af færdselsloven udskrevet med hjælp fra den her automatiske trafikkontrol. Jeg er lidt interesseret i, om man har indregnet alle de mennesker, der vil få et klip i kortet i den forbindelse. Jeg kunne godt forestille mig, at vi i udvalgsbehandlingen skal grave lidt i finansieringen. Men selvfølgelig må det være sådan, at når man vil indsnævre kredsen af personer, der betaler til fonden, så må dem, der er tilbage, nødvendigvis betale noget mere. Ellers må man finde en anden ordning. Vi er sådan set villige til at se nærmere på den model fra Sverige, som FDM i sit høringssvar peger på.

Kl. 15:24

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ole Hækkerup.

Kl. 15:24

Ole Hækkerup (S):

Nu er der jo så lidt teknik i det, som hr. Karsten Lauritzen sikkert udmærket ved. Det handler om, hvor meget folk i virkeligheden kan betale selv, og hvor meget man skal have statskassen ind over. Så nu hopper jeg bare hen over teknikken og når til pointen. Hr. Karsten Lauritzen er vel fuldt ud opmærksom på det med, at hvis man følger den der tanke, ender det med, at vi også skal afsætte nogle penge på finansloven. Det kan så være 8 mio. kr., men det betyder, at der er nogle flere penge, vi skal skubbe ind i det her fra statskassen. Er det ikke korrekt forstået? Jeg stiller spørgsmålet i forlængelse af hr. Karsten Lauritzens bemærkning.

Kl. 15:24

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:24

Karsten Lauritzen (V):

Det kommer jo an på, hvordan man skruer det sammen. Man kunne vælge at sige, at folk, der afsoner i fodlænke, skal betale 50 kr. om dagen, som man gør i Sverige. Det er jo mennesker, hos hvem sandsynligheden for at kradse penge ind er større. Det er jo fuldstændig rigtigt, at hvis man udskriver bøder til folk, der ikke kan betale, og har brugt pengene til noget, må statskassen træde til.

Men der kunne man måske forestille sig en model, og det er også min forståelse, når jeg læser lovforslaget, at det er sådan, at Offerfonden først kan bruge pengene, når de er kommet ind. Der er sådan set ikke en statssubsidiering i de her bidrag. Men det kan vi jo selvfølgelig få opklaret under udvalgsbehandlingen eller gennem et spørgsmål til ministeren, når ministeren kommer på talerstolen.

Kl. 15:25

Kl. 15:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jeppe Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:25

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg synes, at det er en ret gratis omgang for Venstres ordfører. Man står og siger, at man gerne vil støtte det, og det er sådan set ikke noget nyt. Det har Venstre villet i mange år. Man forsøgte selv som regeringsparti at finde finansiering for nogle år siden, og dengang lykkedes det heller ikke. Nu står vi så her som regering, og vi har faktisk fundet finansieringen. Venstres ordfører er så ikke helt enig i den og kommer med nogle luftige udsagn om, at så kan vi bare sætte betalingen op for dem, der har fået en straf, hvor de skal have en fodlænke på eller andet. Men resultatet bliver, at statskassen kommer til at betale mere. Jeg synes simpelt hen, at det er en gratis omgang. Er det rigtigt, at Venstre her i dag ikke har fundet nogen form for finansiering, men bare kommer med ufinansierede løfter til ofrene?

Kl. 15:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:26

Karsten Lauritzen (V):

Altså, vi har i sidste samling fremsat et beslutningsforslag, som vi har støttet sammen med Dansk Folkeparti, og jeg tror også, at De Konservative var med, og det står vi fuldt og helt bag. Men det beslutningsforslag lægger netop ikke op til den her kraftige udvidelse med trafikforseelser. Hvis hr. Jeppe Mikkelsen kan få justitsministeren til at indkalde Folketingets partier til en snak, hvor vi kan lave en række ændringsforslag og sørge for, at indtægterne når op på det samme beløb, nemlig 27 mio. kr., så er jeg sikker på, at vi kan nå hinanden. Sandheden er jo, at det kan hr. Jeppe Mikkelsen ikke få justitsministeren til, for det ønsker justitsministeren ikke. Men hvis det utopiske skulle ske, kommer vi gerne, og så finder vi gerne finansiering, sådan at vi kan sikre det samme beløb til ofrene. Det kan jeg garantere De Radikales ordfører.

Kl. 15:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeppe Mikkelsen.

Kl. 15:26

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg vil gerne stå her i salen og sige det ligeud: Vi prioriterer ofrene, vi prioriterer dem, og vi er villige til at tage pengene fra nogle andre. Så tager vi dem helt tilfældigt fra gerningsmænd, og vi tager dem fra fartsyndere. Det drejer sig jo ikke om små trafikforseelser. Det drejer sig trods alt om folk, der får et klip i kørekortet. Det vil jeg gerne sige, men det kan Venstre jo ikke. Venstre siger bare: Vi vil gerne hjælpe ofrene, men vi vil sådan set ikke finde pengene til det. Så synes jeg jo, at det er noget tom snak. Men jeg vil godt spørge hr. Karsten Lauritzen, om Venstre, hvis magten nu skulle skifte ved næste valg, ønsker at rulle det her tilbage, når det nu bliver vedtaget af det flertal, som vi har samlet for forslaget.

Kl. 15:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Karsten Lauritzen (V):

Hvis man får en offerfond, som ikke fungerer, så tror jeg da, at vi vil lave den om, men vi er nu tilhængere af, at når der er lavet noget lovgivning, også selv om man ikke selv har lagt stemmer til den, så skal man tænke sig om, før man ruller ting tilbage eller laver dem om, men det kan jeg jo ikke udelukke vil ske. Jeg kan dog heller ikke garantere det.

Så kan jeg bare sige til hr. Jeppe Mikkelsen, at noget af det, vi er lidt bekymrede for, er jo, at der er kræfter i regeringen, som ønsker at udvide ordningen med klip i kørekortet, sådan at man kan få klip i kørekortet for at tale i mobiltelefon og for at have glemt at tage sin sele på. Det er jo den der glidebane, vi er noget bekymrede for. Det drejer sig selvfølgelig om mennesker, som begår en lovovertrædelse, men det er ikke noget, som efter vores opfattelse er af alvorlig karakter og kan sidestilles med alvorlig personfarlig kriminalitet, og det er jo det signal, man sender med lovforslaget. Så selvfølgelig er det et spørgsmål om at hjælpe ofrene, men der er altså også en diskussion om det signal, man sender med det her lovforslag, og som vi har et problem med. Det tror jeg vi kan løse, hvis der er en vilje til at lave lovforslaget om, men det er ikke mit indtryk, at det er tilfældet, og det har hr. Jeppe Mikkelsen heller ikke påpeget.

Kl. 15:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Pernille Skipper for en kort bemærkning.

Kl. 15:28

Pernille Skipper (EL):

Tak. Jeg kan forstå på hr. Karsten Lauritzen, at grunden til, at Venstre ikke kan støtte et forslag, som samler millioner ind til at gøre en indsats for ofre for kriminalitet, er, fordi der er forskel på at køre med populært sagt en ordentlig kæp i øret ned igennem indre København og få et klip i kørekortet og det at begå mord. Og derfor vil hr. Karsten Lauritzen ikke være med til at sidestille de to forbrydelser ved at pålægge dem begge det samme bidrag til Offerfonden.

Jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Karsten Lauritzen, om der i Venstres optik er forskel på f.eks. en dom fra simpel vold, fordi man har været i værtshusslagsmål, og et mord. Eller er det o.k. at sidestille de to forbrydelser i forbindelse med et bidrag til Offerfonden?

Kl. 15:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:29

Karsten Lauritzen (V):

Jeg tror, at vi som folketingspolitikere skal være meget, meget passelige med at stemple ganske almindelige lovlydige mennesker, der kommer til at køre for stærkt eller kører for tæt på den forankørende – det kan man få et klip i kortet for. Jeg tror, at det i hvert fald er SF, der ønsker, at selen også skal give et klip i kørekortet. Hvis vi stempler dem som forbrydere på linje med folk, der har begået hård vold og personfarlig kriminalitet, så er det et meget, meget kedeligt signal at sende. Det vil jeg i hvert fald ikke være med til på Venstres vegne.

Men vi er åbne over for at diskutere det her. Vores holdning er ikke fuldstændig firkantet, men snittet her er simpelt hen lagt forkert, og vi kunne godt, tror jeg, nå hinanden i forhold til spiritus, som også er noget, der er mere alvorligt end det, der normalt fartmæssigt giver et klip i kørekortet. Og det er jo det eksempel, fru Pernille Skipper nævner. Så hvis fru Pernille Skipper kan få justitsministeren til at indkalde til en forhandling og en snak, eller vi kan sætte os i Folketingets Retsudvalg, så tror jeg, at vi kan nå hinanden. Men det her er

simpelt hen en hetz på i øvrigt ganske lovlydige borgere, som har været uheldige at få et klip i kørekortet, og det er for meget.

Kl. 15:30

Første næstformand (Bertel Haarder):
Pernille Skipper.

Kl. 15:30

Pernille Skipper (EL):

Det kan jeg forstå på hr. Karsten Lauritzen. Men hr. Karsten Lauritzen svarer ikke på mit spørgsmål. For jeg giver da hr. Karsten Lauritzen fuldstændig ret i, at der er forskel på at køre for stærkt og få et klip i kørekortet, uagtet at der er tusindvis af mennesker, der dør eller kommer til skade i trafikken, fordi man overtræder færdselsloven på den måde, og på noget andet. Men uagtet det, giver jeg da ham fuldstændig ret i, at der er forskel på det og så at begå et mord. Men der er forskel på mange forbrydelser, også f.eks. et simpelt værtshus-slagsmål og et mord. Men det vil hr. Karsten Lauritzen ikke have et problem med betyder det samme bidrag til Offerfonden.

Jeg er en lille smule i tvivl om, hvad argumentationen egentlig er for hr. Karsten Lauritzen, fordi lige nu lyder det bare, som om at Venstre rigtig gerne vil holde hånden under nogle mennesker, som kører halsløst, som kører for stærkt, som kører med spiritus i blodet, som kører for tæt på andre mennesker på motorvejen og dermed udsætter andre for fare. De skal ikke bidrage. Dermed siger Venstre, at det er vigtigere, at de mennesker ikke spytter 500 kr. i kassen, end det er, at vi får gjort noget for ofre for kriminalitet. Det er det, jeg hører hr. Karsten Lauritzen stå og sige.

Kl. 15:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:32

Karsten Lauritzen (V):

Jamen så hører fru Pernille Skipper forkert. Vi påpeger, at vi ikke synes, at der er fundet en balance i det lovforslag, der ligger, og det er jo en principiel diskussion, som man også havde, da Justitsministeriet på et tidspunkt for år tilbage havde en arbejdsgruppe, der sad og arbejdede med det her. Og jeg tror, at der var en pointe i, at man pegede på, at man skulle være varsom med at tage forbrydelser med, hvor der ikke var noget åbenlyst offer, men blot kunne have været et offer. Det er jo en diskussion om, hvor man lægger snittet henne. Man kunne også tage folk, der går over for rødt. Man kunne også tage folk, der undlader at føre deres hund i snor. Det er jo en diskussion. Vi påpeger blot, at vi ikke synes, at der er balance i det, og vi synes slet ikke om den retorik, der ligger, hvor man altså siger, at der er tale om visse lovovertrædelser af mere alvorlig karakter. Det at få et klip i kørekortet – slet ikke med den udvidelse, som visse partier i Folketinget ønsker, hvad angår sikkerhedssele og mobiltelefon – er ikke udtryk for en balance i tingene. Vi vil gerne være med til at finde et flertal til bredt at vedtage det her, men det forudsætter, at fru Pernille Skipper og regeringen er indstillet på det.

Kl. 15:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører, og så går vi til Socialdemokraternes ordfører, hr. Ole Hækkerup.

Kl. 15:33

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak, hr. formand. Ja, som det allerede er fremgået, er det med de her lovforslag sådan, at ofre for forbrydelser stilles bedre end i dag, og allerede dér kan Socialdemokraterne selvfølgelig støtte dem. Det

drejer sig om, at offeret for en forbrydelse skal have at vide, hvis gerningsmanden medvirker eksempelvis i et tv-program; det er det med underretningsordningen. Dernæst drejer det sig om at få afgjort sager om erstatning hurtigere, end de bliver afgjort i dag, og endelig etableringen af en offerfond. Offerfonden kommer til at fungere sådan, at der skal betales fra gerningsmandens side, og pengene skal gå til at hjælpe ofre.

Det er initiativer, som der i virkeligheden har været brug for længe, også længe før den her regering, men desværre er der sket alt for lidt hidtil. Det er så rigtig godt, at der kan blive rettet op på det nu, fordi for ofre skal vi gøre det bedre, så erstatninger kommer hurtigere, og så der kan komme udbetaling, når eksempelvis et delkrav om erstatning kan opgøres. Det handler jo grundlæggende om, at ofre skal kunne komme videre med deres liv, og det at få afklaret spørgsmålet om erstatning er selvfølgelig et skridt på vejen til at få lagt sagen bag sig og komme videre med livet eller i hvert fald at sørge for, at den forhindring er der mindre for at komme videre med livet. Med Offerfonden bliver der penge til at gøre mere, hvad angår rådgivning og støtte.

Så har vi lige været igennem en diskussion – den har også været i offentligheden – om, at der er flere partier, der mener, at der er færre lovovertrædelser, der skal medføre, at gerningsmænd bidrager til Offerfonden. Det, der er min store bekymring i den forbindelse, er selvfølgelig, hvis det ender med, at man så får færre penge ind i Offerfonden. Det er noget, som jeg ville synes var helt katastrofalt, for så ville man jo i virkeligheden på den ene side sige, at man vil støtte ofre, og samtidig risikerede man på den anden side at tømme Offerfonden for penge.

Så er de her lovforslag, som jeg tror det også allerede har været nævnt, jo et resultat af en offerpakke, som regeringen har aftalt med Enhedslisten. Helt grundlæggende er det sådan, at vi med de her lovforslag får rettet op på forholdene for ofre i Danmark, og det har vi haft brug for. Det har Folketingets partier mulighed for at gøre noget ved nu, og det kan man gøre ved at stemme for de her forslag. Tak.

Kl. 15:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger, først fra hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:35

Karsten Lauritzen (V):

Nu vil jeg ikke være så fræk at spørge ordføreren, om ordføreren selv har fået et klip i kørekortet, men jeg er sikker på, at ordføreren har nogle i omgangskredsen, der har fået det, for det er ikke så unormalt, desværre. Men jeg vil bare spørge, om Socialdemokraternes ordfører virkelig mener, at et klip i kørekortet er en lovovertrædelse af mere alvorlig karakter.

Kl. 15:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:36

Ole Hækkerup (S):

Tak. Jeg synes, man skal skelne – jeg lagde også mærke til, at hr. Karsten Lauritzen i sin ordførertale snakkede om det her med trafikforseelser – og der er forskel på en trafikforseelse og et klip i kortet. Altså, hvis man skal have et klip i kortet for at køre for hurtigt, skal man køre mere end 30 pct. for hurtigt. Det vil sige, at man et sted, hvor man må køre 60 km/t., i virkelighedens verden skal op at køre 81 km/t., fordi der tages 3 km/t. fra til måleudstyret, for at det er sikkert, at man er der. Så vi snakker jo ikke sådan helt små trafikforseelser. Det er det ene.

Det andet er, jævnfør den diskussion, som fru Pernille Skipper og hr. Karsten Lauritzen havde, at det jo altid er et spørgsmål om, hvor man trækker grænsen, og jeg synes sådan set, at der er god logik i at sige, at vi skal sørge for at have så mange med, at der, punkt 1, kommer volumen i offerfonden. Det synes jeg sådan set i sig selv er et selvstændigt formål.

Punkt 2. Det er meget svært at argumentere for, at afstanden er alt for stor fra mord til klip i kørekortet, men at man synes, at afstanden fra mord til simpel vold slet ikke er for stor, der har jeg meget svært at se den logik, som Venstre har i den her sag.

Kl. 15:37

Første næstformand (Bertel Haarder):
Karsten Lauritzen.

Kl. 15:37

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Jeg spørger lige igen, om ordføreren mener, at et klip i kortet er en lovovertrædelse af mere alvorlig karakter. Og det er jo, fordi det er rigtigt nok, at der er en 30-procentsgrænse, men hvis man kører for tæt på den forankørende, kan man også få et klip i kortet, og hvis man skal følge SF's og De Radikales forslag, skal både sele og mobiltelefon tælle med. Derfor vil jeg bare være helt sikker på: Ordføreren mener altså, at et klip i kortet er en lovovertrædelse af mere alvorlig karakter – ja eller nej?

Kl. 15:38

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:38

Ole Hækkerup (S):

Jamen så er svaret jo enkelt: Jeg synes, at klip i kortet skal medføre, at man skal bidrage med 500 kr. til Offerfonden, og det er selvfølgelig af flere hensyn – og jeg kigger hr. Karsten Lauritzen ind i øjnene og siger det, som det er: af flere hensyn.

Punkt 1. Det giver os noget volumen i Offerfonden, og det synes jeg i sig selv er et formål. Det er i øvrigt også derfor, jeg synes, at dem, der svarer, at det ikke skal medføre bidrag til Offerfonden, ligesom skylder et svar på, hvor pengene så skal komme fra.

Punkt 2. Jeg synes ikke, det nødvendigvis er nogen lille eller ubetydelig trafikforseelse, for det handler jo ikke om en hvilken som helst fik kontrol. Det handler ikke om de her tilfælde, hvor der er en 8-procentsoverskridelse, altså hvor der er nogen, der har kørt 54 km/t. der, hvor man må køre 50 km/t. Vi skal jo op i et højere leje, og det skal være en større trafikforseelse, før det giver anledning til, at man skal bidrage til Offerfonden. Så for mig er det en alvorlig trafikforseelse.

Kl. 15:39

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det hr. Kim Christiansen for en kort bemærkning.

Kl. 15:39

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Nu er der jo tidligere blevet fremsat et beslutningsforslag, det gik lidt i samme retning, af Dansk Folkeparti sammen med V og K, og der fik vi at vide på det tidspunkt, at regeringen var på vej med noget. Så kan det jo undre, at regeringen vælger helt entydigt at lave det her sammen med Enhedslisten. Hvorfor har man ikke valgt at engagere andre partier og måske prøve at lave noget, som kunne imødekomme et samlet Folketing?

Kl. 15:39

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Ole Hækkerup (S):

Svaret på det er enkelt. Allerede dengang, da det var Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, der styrede Danmark, og det gjorde man i 10 år, fremsatte vi som opposition utallige gange forslag om at rette op på stillingen for ofrene. Herunder har vi haft forslag i Folketingssalen om at oprette en offerfond, og hver eneste gang er det blevet stemt ned af lige præcis Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti. Det er derfor, at Danmark ikke har fået en offerfond, men det fik man så mulighed for i forbindelse med regeringsskiftet. Det er punkt 1.

Punkt 2 er, at alt det her kunne Dansk Folkeparti uden problemer have anmeldt, hver eneste gang man havde en finanslovforhandling. Vi har jo fået utallige ting – grænsekontrol, overdækning af Jellingestenen, og hvad ved jeg – som Dansk Folkeparti har fået ind i finanslovforhandlingerne, og der kunne man jo også have anmeldt det her med en offerfond.

Så når vi efter valget sætter os ned og siger, at nu vil vi gerne søge sammen med Enhedslisten om at etablere en offerfond, er det jo lidt ligesom det med, at brændt barn skyr ilden. For vi har jo været igennem diskussionerne hernede i Folketingssalen, hvor vi i de dage, hvor VKO herskede, ikke kunne få det igennem.

Kl. 15:40

Første næstformand (Bertel Haarder):
Kim Christiansen.

Kl. 15:40

Kim Christiansen (DF):

Ja, det var jo en lang sang og en masse snakken udenom. Jeg tror måske mere, det skyldes, at man nok har haft nemmere ved at komme overens med Enhedslisten, end man ville have haft med Dansk Folkeparti i den her sag, i og med at det her forslag jo ikke indeholder en eneste krone til ofrene, som hr. Ole Hækkerup ellers har stået her og fremført,

Det her handler jo alene om at give penge til initiativer, der kan kigge på ofrenes vilkår, i form af seminarer og nogle andre tiltag. Der står jo højt og tydeligt på side 5 i lovforslaget, at den her støtte på de 27 mio. kr., som skal komme ind årligt, ikke kan gives direkte til offeret. Er det ikke korrekt? Og det kunne måske være, at det var derfor, at man havde valgt at lave det her alene med Enhedslisten.

Kl. 15:41

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:41

Ole Hækkerup (S):

Næh, tværtimod. Det gælder en lang række af de personer, som hjælper ofrene videre, og som har kontakt med ofrene, umiddelbart efter at de har været udsat for en forbrydelse. Det er f.eks. ofte organiserede frivillige i nogle af de forskellige frivillige foreninger, vi har. Noget af det, de her penge skal gå til, er bl.a. at klæde dem bedre på, give dem kompetencer, give dem uddannelse, give dem en masse ting, sådan at de folk, der er omkring ofrene, bliver bedre til at løse deres opgave. Og det ligger klart inden for, hvad Offerfonden kan bruge sine penge på.

Jeg tror da, at det vil blive meget bedre for ofrene, hvis vi sørger for, at nogle af de folk, der er omkring ofrene, bliver bedre til at hjælpe dem. For et er, at der er de hjælpende hænder, men noget andet er, at hvis vi kan sørge for noget bedre kompetence bag de hjælpende hænder, der er, så vil det da selvfølgelig helt intuitivt logisk også blive bedre for ofrene.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Kim Christiansen.

Kl. 15:42

Kim Christiansen (DF):

Jeg siger tak for den tredje korte bemærkning. Jeg skal bare lige være helt på det rene med det her. Vi er da enige i, at jo flere hænder, der kan hjælpe, jo bedre. Men der står altså stadig væk i lovforslaget – og det er jeg glad for at få lov at præcisere – at der alene kan ydes støtte til projekter og aktiviteter, ikke direkte til enkelte ofre. Og det er jo det, vi godt kunne tænke os.

Kl. 15:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:42

Ole Hækkerup (S):

Jo, og jeg vil sige til hr. Kim Christiansen, at det er dér, det gælder om at holde tungen lige i munden. Jeg er glad for, at hr. Kim Christiansen fik tre korte bemærkninger – der kan være enkelte medlemmer, for hvem det er påkrævet, at de får mulighed for at stille flere spørgsmål, sådan at man kan få forklaret sagen til bunds.

I det her forslag har vi også lige præcis det med, der handler om erstatning til ofrene. Det er så en anden del af det, for med det her forslag går vi ind og siger: Der er blevet alt for lang ventetid på, at ofre kan få erstatning; der er simpelt hen blevet for lang sagsbehandlingstid i Erstatningsnævnet. Derfor putter vi flere penge ind i at sørge for, at erstatningerne kan komme hurtigere igennem, at der kan laves delerstatninger, altså sådan at hvis man har en hel sag, så skal man ikke vente på, at hele sagen er afsluttet, før man kan få udbetalt erstatning. Man kan sige, at det så bliver muligt at komme i gang med at få udbetalt erstatning vedrørende de dele af sagen, som er afklaret. Det hjælper selvfølgelig ofrene, fordi det er lettere at komme videre i sit liv, jo hurtigere man kan få afgjort også dele af erstatningssagen.

Så kommer det næste: De personer, der er omkring offeret, kan man hjælpe og opkvalificere, bl.a. med pengene fra Offerfonden. Så det er jo i virkeligheden mange steder, vi er inde at hjælpe ofrene, og det synes jeg også der er mening i. Det synes jeg også de har krav på. Det er i virkeligheden der, hvor jeg synes at Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti – i de dage, hvor de havde flertallet – ikke gjorde det godt nok for ofrene.

Kl. 15:42

Kl. 15:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Og så er det hr. Kim Christiansen igen – denne gang som ordfører.

Kl. 15:44

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

En offerfond på 27 mio. kr. er jo i bund og grund et ganske udmærket tiltag. Det er svært at være imod, at man gør noget for volds ofre, men som andre ordførere har været inde på, er vi i Dansk Folkeparti måske ikke helt enige med regeringen om, hvordan vi skal nå derhen. At begynde at tage 500 kr. ekstra fra personer, der har kørt 12 km/t. for stærkt, hvis fartgrænsen er 40 km/t., er jo det, vi taler om, vil jeg sige til hr. Ole Hækkerup – vi andre kan også procentregning – og det synes vi måske er at skyde lidt over målet, samtidig med at personer, der har begået hård voldskriminalitet, bandekriminalitet, voldtægt, incest, også slipper med 500 kr. Det er der jo ingen proportioner i. Jeg kunne så forstå på Socialdemokratiets ordfører, at

man var lidt bange for, om finansieringen så kunne holde, hvis ikke man fik de her klip i kørekortet til at medfinansiere det. Nu har man lige lanceret en togfond til 27 mia. kr., så skulle det her halte med et par millioner kroner, tror jeg også, man finder dem.

Dansk Folkeparti vil gerne bedre forholdene for ofre, og jeg anerkender selvfølgelig, at man her bevilger nogle ekstra midler til Erstatningsnævnet, således at de kan forsøge at fremme de her erstatningssager, så de bliver behandlet hurtigere end i dag, for det er der også brug for. Jeg nævner lige Marlene Duus-sagen. Den tog over 4 år, og samtidig rendte voldsmanden rundt og promoverede sig selv på tv som stjernekok. Det er jo der, vi skal gøre en indsats. Det er ikke ved at lave mere rundbordspædagogik og oprette seminarer, hvor man kan sidde og diskutere ofrenes forhold, for vi kender godt konsekvenserne for ofrene, når der er tale om incest, voldtægt, hård voldskriminalitet. Det er helt urimeligt, hvad de mennesker skal igennem, samtidig med at man så promoverer voldsmanden på tv. Der lukker L 166 så en lille smule op for at man så skal orientere offeret bedre. Det her handler ikke om orientering af offeret. Det burde slet, slet ikke være tilladt, at en voldsmand kan rende og promote sig selv enten på tv eller i de kulørte ugeblade, samtidig med at offeret ikke har fået tilkendt erstatning endnu. Jeg kan godt se, det ikke interesserer justitsministeren så meget, men jeg skal gerne oversende det, jeg siger, skriftligt. Så der er ingen tvivl om det.

Hvad angår spirituskørsel, skal der selvfølgelig foreligge et bidrag, for der er meget stor risiko for, at der kommer et offer i forbindelse med det. Der er ingen, der har kæmpet mere for at stramme og skærpe reglerne om spirituskørsel, end Dansk Folkeparti har gjort, så vi er helt med på, at vi der sagtens kan lægge penge oven i bøden til en offerfond. At opkræve bidrag i forbindelse med klip i kørekortet vil vi ikke være med til, men vi vil meget gerne være med til at se på nogle differentierede satser i det her. Vi synes som sagt, at det at male ud over det hele med den store pensel og så bare sige, at det er 500 kr. i bidrag til Offerfonden, uanset om man har slået en til lirkassemand, eller om man har kørt 12 km/t. for stærkt, ganske enkelt ikke virker gennemtænkt. Så vi vil under udvalgsbehandlingen gerne være med på en konstruktiv måde og være med til at forbedre det her forslag, og det håber jeg selvfølgelig man fra regeringens side vil tage imod.

Da jeg havde en lille disput her med Socialdemokratiets ordfører, som handlede om, at der her ikke bliver givet penge direkte til offeret, fik jeg at vide, at man jo kan støtte nogle af de mange frivillige, man kan sørge for, at der kommer flere hænder til at hjælpe ofrene. Det anerkender vi selvfølgelig også, men det, der er brug for, er måske sådan noget som øget psykologbehandling. Det er et slagsmål for mange i dag at få det bevilget i kommunen, det er jo ikke noget, der kommer af sig selv, men det er ikke nævnt i lovforslaget. Og igen synes jeg, at man burde bygge det, som lå i vores beslutningsforslag – altså at man kunne give en acontoerstatning, så de her ofre ikke, ud over at de er blevet groft forulempet, skal gå med økonomiske og psykiske problemer, som de ikke kan få behandlet – ind i sådan et forslag her om en offerfond.

Kl. 15:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger. Først er det fru Pernille Skipper.

Kl. 15:48

Pernille Skipper (EL):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at høre Dansk Folkepartis ordfører, om han er klar over, at ofre for kriminalitet allerede i dag får erstatning, og om ordføreren er klar over, at acontoudbetalinger af de erstatninger allerede er muligt, og at det forslag, vi bl.a. behandler i dag, netop gør, at man kan foretage de acontoudbetalinger, som ordføreren står og efterlyser, hurtigere.

Er ordføreren klar over, at folk, som begår forbrydelser, allerede bliver straffet ud over at skulle betale det bidrag til Offerfonden, der er tale om? For det lyder en lille smule, som om man gerne vil gøre det her til en straf, der skal differentieres, og dermed kommer det også lidt til at lyde, som om både spritbilister og mordere slet ikke bliver straffet i dag, og at det her er den eneste form for straf, de får.

Kan ordføreren ikke godt skelne mellem det sædvanlige straffesystem og det, at man giver et kontant bidrag til en fond, der skal hjælpe ofre for kriminalitet? For sådan lyder det ikke helt.

Kl. 15:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:50

Kim Christiansen (DF):

Så må det være, fordi fru Pernille Skipper har selektiv hørelse og simpelt hen ikke vil høre efter, hvad jeg står og siger. Jeg synes ellers, jeg har gjort mig megen umage med heroppe fra talerstolen at forklare, hvor Dansk Folkeparti står i den her sag.

Selvfølgelig er vi vidende om, at der i dag er mulighed for at få erstatning for tort og svie, men det, vi taler om, er en hurtigere acontoubetaling. Så ved jeg godt, at der måske vil blive genereret nogle midler hertil, men hvorfor gør man det ikke mere håndfast? Og selvfølgelig er jeg vidende om, at en voldsforbryder får mere straf end en person, der kører for stærkt, men det er jo slet ikke det, sagen handler om. Jeg synes bare, det er ude af proportioner. Vi kunne også lægge 500 kr. oven i hver en cyklistbøde, der bliver udstedt her i København – så vil der jo hurtigt komme penge i sådan en fond – men det vil være lige så meget ude af proportioner, som at man skal betale det her offerbidrag, fordi man har fået et klip i kørekortet.

Kl. 15:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Pernille Skipper.

Kl. 15:51

Pernille Skipper (EL):

Altså, jeg kan godt høre, at ordføreren siger, at det er ude af proportioner, at grove færdselsforseelser også skal udløse, at man skal give et bidrag til Offerfonden. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om ordføreren er klar over, hvor mange der hvert år kommer til skade i trafikken, fordi der er mennesker, der træder for hårdt på speederen, ikke kan finde ud af at holde tilbage for rødt eller har drukket alkohol, inden de sætter sig bag rattet. Og mener ordføreren virkelig, at man, når man gør sådan noget og så er – hvis jeg må være så grov – så heldig, at der ikke er nogen, der kommer til skade, så skal slippe for at bidrage til Offerfonden?

Kl. 15:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:51

Kim Christiansen (DF):

Jeg er udmærket klar over tallene for antal dræbte og tilskadekomne i trafikken. Jeg sidder i Færdselssikkerhedskommissionen. Jeg render ikke rundt med tallene i hovedet, men det laveste antal dræbte i trafikken nogensinde havde vi i 2012, og fru Pernille Skipper er velkommen til at stille et skriftligt spørgsmål, og så er jeg sikker på, at vi kan få de tal på bordet.

Men jeg er også sikker på, at hvis vi så ser på, hvor mange der er ofre for volds kriminalitet, vil vi kunne se, at tallet er langt større. Og derfor var det måske også på sin plads, at voldsudøverne bidrog lidt mere til ofrene.

Kl. 15:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Jeppe Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:52

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak. Jeg vil godt til at starte med at takke hr. Kim Christiansen og Dansk Folkeparti for den delvise støtte til de to lovforslag her. Det vil jeg godt kvittere for. Men jeg vil sådan set godt spørge ind til finansieringen igen, for den tidligere regering og Dansk Folkeparti, som sad som støtteparti, ville jo også gerne gennemføre det her, men formåede det ikke på 10 år. Nu har vi så fundet en finansiering, og vi kan så være uenige om, hvordan og hvorledes den er. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, om hr. Kim Christiansen og Dansk Folkeparti har anden finansiering, et alternativ, og ikke et alternativ, som bare er, at så kan vi lade de kriminelle betale noget mere. Det nytter bare ikke noget at lade de kriminelle betale noget mere, for de kan i forvejen ikke betale alle de udgifter, de har i forbindelse med straffesagsomkostninger. Så det betyder, at der bliver flere udgifter for staten, hvis man skulle følge hr. Kim Christiansens model. Der vil jeg bare høre, om hr. Kim Christiansen og Dansk Folkeparti har øvrige forslag til finansiering, eller om man ikke har nogen forslag til, hvordan vi kan hjælpe de her ofre, som vi fra radikal side og regeringen generelt set meget gerne vil hjælpe.

Kl. 15:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:53

Kim Christiansen (DF):

Ja, det kunne jeg jo nok anviser finansiering til, men jeg synes jo, at det er et vanvittig dårligt argument, når hr. Jeppe Mikkelsen siger, at vi ikke kan kræve mere af de kriminelle, fordi de i forvejen ikke betaler det, de skal. Nej, men så skal vi da bare sørge for at lade dem, der kan, betale, og det vil så sige dem, der ligger og kører 12 km for stærkt, for de har jo penge nok. Så lad dem betale, og lad så forbryderne slippe for at betale. Det er jo det, jeg hører hr. Jeppe Mikkelsen sige. Det synes jeg da er et vanvittig dårligt argument. Men vi vil da meget gerne sidde med ved bordet og prøve at finde en anden finansiering.

Kl. 15:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Jeppe Mikkelsen.

Kl. 15:54

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg ville da også ønske, at vi kunne kradse alle straffesagsomkostningerne ind, men altså det er bare sådan, at den danske stat de facto betaler størstedelen af dem. Det er jo et faktum. Så kan man godt tage skyklapper på og tro, at det er anderledes, men det er jo sagen den dag i dag, og det betyder, at hvis man lægger flere og flere udgifter over på de kriminelle, bliver staten bare belastet endnu mere, og så skal man ud at finde pengene, uanset om vi kan lide det eller ej.

Men jeg vil også godt spørge hr. Kim Christiansen: Når man nu en gang i fremtiden måske kommer tilbage og sidder som støtteparti sammen med en anden regering end den nuværende, vil man så rulle det her tilbage, når vi nu med det flertal, vi har fundet i regeringen, får gennemført de to lovforslag, som de foreligger?

Kl. 15:55

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:55

Kl. 15:57

Kim Christiansen (DF):

Jeg står ikke og udsteder garantier for noget. Jeg tror ikke, at vi ville rulle det her tilbage, fordi vi dybest set ikke er modstandere af, at vi skaber nogle bedre forhold for ofrene, men vi vil nok bare gøre det, at vi straks ville forbedre den her ordning.

Kl. 15:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 15:55

Tom Behnke (KF):

Tak for det. Det er, fordi fru Pernille Skipper nu har spurgt flere ordførere om det med spritbilister. Så vil jeg lige spørge hr. Kim Christiansen, om det ikke er rigtigt, at spritbilister ikke kan nøjes med et klip i kørekortet. Spritbilister får jo en betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten. Det vil sige, at det er en anden kategori, vi taler om. Men det er lidt, som om man vil holde hånden over nogle spritbilister, men det er vel ikke det, hr. Kim Christiansen står og siger?

Kl. 15:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:55

Kim Christiansen (DF):

Jeg er glad for, at der er nogen, der hører efter her i salen, for det er jo fuldstændig korrekt, at selvfølgelig får spritbilister, ud over at de så skal bidrage til Offerfonden, i forvejen en fængselsstraf, altså dem, der er omfattet af det her. Det synes jeg er helt betimeligt, for som jeg sagde i min ordførertale, er der ingen, der har kæmpet mere for, at vi skærper straffen over for spritbilister, end Dansk Folkeparti. Vi har også et forslag, der kommer til afstemning om ganske kort tid, om obligatorisk alkohol i alle biler. Det er netop, fordi det lige nøjagtig er det, der bekymrer os.

Kl. 15:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt for en kort bemærkning.

Kl. 15:56

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Med 200 dræbte i trafikken er der sikkert langt flere mennesker, som begræder tabet af et nært familiemedlem. 3.600 tilskadekomne er et fattigt tal, som egentlig dækker over, at folk kan være lemlæstede, handicappede for livstid og sidde i en rigtig svær situation. Det synes jeg er et tal, der gør indtryk, og jeg synes, at det er et tal, som man ikke skal ignorere.

Jeg kan ikke forstå, at man fra Dansk Folkepartis og også fra Venstres side her i dag ikke synes, at det er en alvorlig sag at køre over for rødt, at tilsidesætte sin vigepligt, at køre alt for stærkt. Vil Dansk Folkeparti ikke give mig ret i, at hver gang man gør det, er der en potentiel risiko for, at det går galt? Det er jo rigtigt, at mange gange sker der ikke noget, men når det går galt, går det sådan set ud over virkelig levende mennesker, som også kan have behov for støtte fra en offerfond.

Kan hr. Kim Christiansen ikke forklare mig, hvordan det kan gå til, at man ikke synes, at det her er så alvorligt, at det faktisk bør bidrage til en offerfond? Og kan hr. Kim Christiansen forklare mig, hvorfor han synes at give indtryk af, at det er ligegyldigt, om loven overholdes her? For det er jo sådan, at hvis man rent faktisk overholder lovgivningen, risikerer man jo ikke at skulle betale til Offerfonden

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:57

Kim Christiansen (DF):

Det gælder vel egentlig også det forhold, at man heller ikke skal bidrage til Offerfonden, hvis man lader være med at rende og skyde omkring sig som en anden wild west-stjerne ude på Nørrebro, eller hvis man ikke render og slår på tæven på værtshusene eller man ikke voldtager kvinder eller ikke udøver incest over for børn. Hvis man ikke gør alle de ting, bidrager man jo heller ikke til Offerfonden. Det er jeg enig med fru Karina Lorentzen Dehnhardt i.

Men når vi siger, at det ikke er rimeligt, og at det er helt ude af proportioner, at man skal betale til Offerfonden, hvis man kører 12-15 km for stærkt, så er det ikke, fordi vi ligefrem billiger, at man kører for stærkt. Det gør vi ikke, og derfor får man også en bøde for det. Det er jo ikke sådan, at vi bare ikke straffer dem, der ligger og kører for stærkt. Ud over en bøde får man altså faktisk et klip i kørekortet, og derfor mener jeg egentlig, der er ret god effekt af klippekortordningen.

Men nu mener Socialistisk Folkeparti så åbenbart, at man ud over det også skal bidrage til en offerfond for bandekriminalitet og anden ugering. Det synes vi bare ikke hænger sammen. Det virker som sådan en ekstra skat, som bliver forsøgt inddrevet.

Kl. 15:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 15:58

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Men fakta er jo netop, at hvis man begår nogle af de straffelovsovertrædelser, som hr. Kim Christiansen står og snakker om, så vil man jo komme til at bidrage til Offerfonden. Nej, det, vi snakker om, er, hvorfor Dansk Folkeparti har det principielle synspunkt, at folk, som kører hensynsløst, som kører over for rødt, som tilsidesætter deres vigepligt, som kører for stærkt, og som i virkeligheden bringer os alle sammen i fare i trafikken, når de gør det – og det er jo veldokumenteret, at fart rent faktisk betyder noget, når det handler om trafikforseelser; det har faktisk en meget alvorlig konsekvens, når uheldet er ude – skal undtages fra at bidrage til Offerfonden.

Hvis man læser Vejdirektoratets rapport om dødsfald i 2011, vil man kunne se, at lige præcis chancebetonet kørsel og fart er nogle af de faktorer, som boner ud i forhold til dødsfald. Så hvordan kan Dansk Folkeparti stå og forsvare det synspunkt, at vi ikke skal lade de mennesker, som bringer andre menneskers liv i fare, når de er ude i trafikken, bidrage til Offerfonden. Det har jeg meget svært ved at forstå.

Kl. 16:00

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:00

Kim Christiansen (DF):

Jeg har jo ikke sagt, at vi ikke mener, at de her mennesker skal straffes. Det bliver de jo. Vi har gang på gang sagt, at der skulle ske skærpelser inden for færdselsloven, således at vi kunne skærpe straffen for de mennesker, der kører vildt og tosset og vanvittigt. Det er der slet ingen tvivl om. Men her finder man bare ud af, at de her voldsforbrydere alligevel ikke kan betale, og så tager man noget fra nogle bilister, for de kan da i hvert fald betale. Der mener vi bare ikke at det her hænger sammen.

Jeg kunne jo vende spørgsmålet om og spørge fru Karina Lorentzen Dehnhardt: Hvad er værst – folk, der kører lidt for stærkt, eller folk, der render og skyder omkring sig ude på Nørrebro, eller folk, der begår incest mod små uskyldige børn? Hvad er værst i Socialistisk Folkepartis optik? Det synes jeg da var interessant at finde ud af.

Kl. 16:00

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Dermed sluttede ordførerens indlæg med korte bemærkninger. Jeg giver ordet videre til hr. Jeppe Mikkelsen fra Det Radikale Venstre.

Kl. 16:01

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak, fru formand. Det er på tide, at vi gør mere for ofrene for kriminalitet. Så kort kan det siges. Vi er i dag som samfund for dårlige til at tage os af vores ofre. Vi kan ikke spole tiden tilbage for dem. Mange af de forbrydelser, de har været udsat for, er af en sådan karakter, at de heller ikke kan retfærdiggøres på nogen mulig måde. Men vi kan sagtens blive bedre til at hjælpe folk videre med deres liv. Det gør vi med de to lovforslag, som vi står med her i dag. De er begge et skridt i den rigtige retning, og som forklaret tidligere af de øvrige ordførere indeholder lovforslagene i alt tre initiativer.

For det første opretter vi nu en offerfond. Sådan en fond kan finansiere støtte til ofre og forskning i, hvordan vi bedst hjælper vores ofre. Det er på sin plads, at vi endelig rejser kapital til dette område. Sverige har f.eks. haft det i mange år. Jeg håber, at det kan være med til at løfte området markant og også skabe mere synlighed og fokus på det. Vi håber, at der vil være omkring 30-35 mio. kr. i fonden årligt. De kan gøre en kæmpestor forskel.

For det andet vil vi nu blive bedre til at underrette ofre, når deres gerningsmænd i kriminalforsorgens varetægt optræder i medierne. Jeg har stor forståelse for, at man som offer ikke har lyst til pludselig at blive overrasket over et interview i sin søndagsavis. Det er derfor, vi kommer med denne nye ordning.

For det tredje sætter vi nu markant flere midler af til Offererstatningsnævnet. På den måde får vi mulighed for at have dobbeltnævn, så de kan behandle flere sager og på den måde hurtigere komme igennem bunkerne. Det medfører, at ofrene hurtigere kan få udbetalt deres retmæssige erstatning.

Det er altså nogle rigtig, rigtig gode tiltag. Jeg håbede sådan, før jeg gik ned i salen, at vi kunne få en bred opbakning til begge lovforslag. Det lader desværre ikke til, at vi får det, selv om jeg faktisk synes, at de danske ofre vitterlig har fortjent det. Det burde være en fælles sag, som vi sammen kunne stå bag uagtet partifarve og ideologi.

Der skal i hvert fald lyde en helt klar melding her i dag om, at vi fra radikal side kan bakke op om begge lovforslag med et varmt hjerte.

Kl. 16:03

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg siger tak til hr. Jeppe Mikkelsen. Den næste ordfører er fru Karina Lorentzen Dehnhardt, SF.

Kl. 16:03

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Når man hører debatten her i dag, bliver det tydeligt for en, at Dansk Folkeparti og Venstre ikke ønsker en offerfond. De ønsker ikke den model, som regeringen har lagt frem, og som kan være med til at bidrage til, at vi kan skabe bedre vilkår for ofre i Danmark. Jeg synes, det er rigtig ærgerligt.

Det, debatten har gået på, har været, hvorvidt trafikforseelser skal være omfattet eller ej. Jeg vil godt understrege, at hvis man ellers overholder lovgivningen, er der ikke noget problem. Så skal man ikke betale til Offerfonden, men kører man over for rødt eller kører for stærkt, ved vi, at det har en betydning, hvis uheldet er ude. Derfor skal dem, der begår de forseelser, naturligvis også bidrage til Offerfonden. Jeg har meget svært ved at forstå argumentationen og logikken i, at Venstre og Dansk Folkeparti nærmest forsvarer retten til at køre for stærkt.

Men mere om baggrunden for det her forslag: Det var jo sådan, at SF i 2009 fremsatte et forslag i Folketingssalen om en række forbedringer for ofrene. For os er det nemlig vigtigt, at der er en balance i retspolitikken, så vi ikke bare gør noget for at holde gerningsmændene ude af kriminalitet for at undgå, at der kommer et nyt offer, men at vi selvfølgelig også skal gøre en masse for at sikre, at ofrene kommer godt over de krænkelser, de har oplevet.

Vi synes, noget var ladet tilbage at ønske med hensyn til den indsats, som den daværende borgerlige regering stod for. Vi fremsatte bl.a. forslaget om Offerfonden efter et besøg i Sverige med Retsudvalget. Det førte da også til, at den borgerlige regering nedsatte et udvalg, som gik det her forslag igennem, men dumpede ideen. Så virkeligheden er, at dengang ønskede man ikke en offerfond. Det gør man sådan set heller ikke i dag fra de borgerliges side.

Det er derfor en stor glæde og festdag for mig som SF'er, at den regering, som jeg er en del af, i dag kan gøre en særlig stærk indsats for ofrene. Det er der i høj grad behov for. Offerfonden skal nemlig sikre, at der dels kan laves forskning på området, dels kan sættes gang i udviklingsprojekter, som kan bidrage til bedre forhold for ofrene. Jeg har såmænd allerede været i kontakt med en række organisationer, som glæder sig til at kunne føre nogle ideer ud i livet og sikre, at ofrene får en bedre hverdag.

Ud over det ligger der også nogle andre ting i forslaget her, bl.a. at offerets perspektiv skal mere frem i retssagerne. Jeg tror, at mennesker, der har været en del af en retssag, godt kan få den fornemmelse, at det her er et mellemværende mellem stat og gerningsmand, mens offerets perspektiv ikke er i centrum, så man kan blive kørt lidt ud på sidelinjen som en slags biting eller vidne. Derfor synes jeg, det er fornuftigt, at tankegangen nu er, at vi skal have offerets perspektiv mere i centrum. Gerningsmanden bør bringes til at lytte til offerets oplevelse og forklaring.

Det er også den tankegang, der ligger bag konfliktrådene, som vi i en eller anden udstrækning synes kunne være en god idé at udbrede langt mere, men det er en anden sag.

Der bliver mulighed for at sikre, at erstatninger kan udbetales hurtigere. Det er også en rigtig god ting. Og offeret kan orienteres om, at gerningsmanden vil tone frem på tv, hvis det er det, der skal ske, så man kan forberede sig på, at der måske skal rippes op i nogle gamle sår.

Så jeg synes, det her er en rigtig god dag for ofrene. Jeg er ked af, at de borgerlige tilsyneladende ikke vil være med til at sikre det, men så er det jo godt, at vi har flertallet på plads for denne gode sag.

Kl. 16:07

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er en enkel kort bemærkning, hr. Kim Christiansen.

Kl. 16:07

Kim Christiansen (DF):

Det, der egentlig fik mig til at tage ordet, var, at jeg er så træt af at blive lagt ord i munden, især når det kommer fra en socialist, for så er det som regel noget, jeg i hvert fald aldrig selv ville udtale. Jeg vil godt sige til fru Karina Lorentzen Dehnhardt – og det vil også fremgå af referatet af den her debat – at det ikke fremgår nogen steder, at Dansk Folkeparti ikke ønsker en offerfond. Det var det, fru Karina Lorentzen Dehnhardt indledte sin ordførertale med at sige, og det er

noget vrøvl, for det har jeg ikke sagt på noget tidspunkt. Derfor synes jeg ikke, at det skulle stå uimodsagt.

Så vil jeg sige til den svada, som jeg fik omkring færdselslove, fartsyndere osv.: Er det ikke således, at man ikke straffer hård vold og en fartforseelse med f.eks. en overskridelse på 20 km/t. ens i retssystemet? Så er det vel heller ikke rimeligt, at begge skal bidrage lige meget til Offerfonden.

Kl. 16:08

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 16:08

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Naturligvis straffes det forskelligt, og sådan er det også med de straf-felovsovertrædelser, som rent faktisk kommer til at bidrage til Offerfonden. Der vil være nogle, der ligger i den milde ende, og der vil være nogle, der ligger i den ende, hvor det virkelig boner ud. Men jeg synes, at vi har fundet en rigtig god balance.

Vi har tænkt nærmere over det: Der er enten et offer i den anden ende eller en meget stor potentiel risiko for, at der kan ske nogle grimme ting, hvis man overtræder lovgivningen, f.eks. på trafikområdet. Hvis man vælger at køre hensynsløst, hvis man kører over for rødt lys, hvis man kører for stærkt, øges risikoen jo for, at det går rigtig, rigtig galt, og at der vil komme et offer ud af det i den anden ende. Jeg er sådan set meget optaget af trafikssikkerhed, og derfor synes jeg egentlig, det er rimeligt, at det her bidrager til Offerfonden. Det kan jeg forstå at Dansk Folkeparti er uenig i, men det må så skille os ad.

Kl. 16:09

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 16:09

Kim Christiansen (DF):

Jeg vil bare lige spørge fru Karina Lorentzen Dehnhardt, om det ikke er korrekt, at oprindelig blev tanken om en offerfond droppet, fordi den arbejdsgruppe, der arbejdede med det, simpelt hen ikke fandt, at der var økonomi i det. Det står nemlig i lovforslaget.

Grunden til, at regeringen så har udvidet området for dem, der skal bidrage til Offerfonden, er jo netop, at det oprindeligt slet ikke hang sammen økonomisk. Der synes man så, at nu kan man så passende lige få bilister til at bidrage. Jeg synes også, at hvis bilister kører spirituskørsel eller kører groft uforsvarligt, skal de bidrage ligesom alle andre, der overtræder straffeloven. Men vi taler om færdselsforseelser!

Kl. 16:10

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 16:10

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg beklager da rigtig meget, at der under den borgerlige regering og med Dansk Folkeparti som støtteparti ikke var en vilje til at se på, om man kunne få en model for en offerfond, der rent faktisk virker på det, der er hovedsigtet og formålet med det her lovforslag, nemlig at sikre ofrene nogle bedre vilkår og nogle bedre betingelser. Det synes jeg er en ting, som Dansk Folkeparti virkelig har forsømt i de 10 år som støtteparti. Det tager vi nu hånd om. Det kan jeg selvfølgelig som SF'er kun bakke op om.

Kl. 16:10

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Pernille Skipper, Enhedslisten.

Kl. 16:10

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Vi behandler to lovforslag på samme tid i dag. Der er tre elementer i dem. Det ene er, at vi opretter en offerfond; det andet er, at vi udvider muligheden for at få underretning som offer, hvis en gerningsperson deltager i et tv- eller radioprogram; og det tredje er, at vi styrker sagsbehandlingen, afkorter sagsbehandlingstiderne, i offererstatningssager, sådan at man hurtigere kan få sin erstatning udbetalt eventuelt også aconto eller som en delafgørelse, dvs. en del af erstatningen. Alle tre elementer er blevet til som et led i aftaler mellem Enhedslisten og regeringen, og det er vi rigtig stolte af. Der er noget, der går i den rigtige retning.

Offerfonden, som bliver diskuteret lystigt her i dag, er ikke bare en fantastisk sejr for SF, som oprindelig fremsatte forslaget, heller ikke bare en sejr for de partier, som stemte for dengang tilbage i 2009, men også for de mange foreninger, initiativer, rådgivninger, støtteordninger, hjælpegrupper, som nu får et sted, hvor de kan søge penge til deres aktiviteter og projekter, som gavner ofre for kriminalitet.

I Enhedslisten er vi ikke mindst begejstrede for, at der nu kommer mange millioner kroner i en fond, der kan forbedre alle de her initiativer. Vi er også begejstrede for, at fonden kan bidrage til forskningsprojekter, der kan give os alle sammen mere viden om, hvad der skal til for at hjælpe ofre for kriminalitet videre i livet. Det kan godt i løbet af sådan en debat som i dag komme til at fremstå en lille smule sådan, at hvis man bare giver ofre for kriminalitet en ordentlig pose penge med sig i erstatning og gerningspersonen får en tilstrækkelig høj straf, så er den potte ude, så er alting lykkeligt. Sådan er det ikke. Der skal meget mere til, og vi har brug for mere viden, så vi kan blive bedre til at støtte ofre for kriminalitet.

I går stillede jeg op til et interview med en journalist fra Danmarks Radio, der lavede et indslag om Offerfonden, og der blev jeg præsenteret for en kritik, som også er blevet ytret her i dag, nemlig at pengene ikke går direkte til ofrene. Nej, selvfølgelig går pengene fra Offerfonden ikke direkte til ofrene. Der kommer allerede penge som kompensation. Man får allerede erstatning som offer for kriminalitet. Men penge gør det ikke alene, og det går altså over min forstand, at der er partier i den her Folketingssal, som øjensynlig tror, at man kan komme over det at være blevet udsat for kriminalitet, hvis man får flere penge.

Jeg er også tidligere blevet præsenteret for – og det kan vi også høre i debatten i dag – at trafikforseelser ikke burde betyde, at man skulle bidrage til Offerfonden. Det er blevet sagt, at snittet er blevet lagt forkert.

For det første vil jeg sige, at det at køre for stærkt, det at køre med alkohol i blodet, det at køre hasarderet er sindssygt farligt. I 2011 skete der mere end 3.500 ulykker med personskaade, og over 2.000 af dem var alvorlige. 220 mennesker blev dræbt i trafikken. Og så står man her i dag og lader, som om det ikke er alvorligt at begå trafikforseelser, forsøger at negligere det til at være det samme som at køre uden lygter på cyklen. Det er det absolut ikke.

Derudover bliver det foreslået, at det, man kunne gøre, hvis man ikke skulle lade folk, der begik trafikforseelser, betale, var, at man kunne lave en større afgift for den mindre gruppe. Man vil gerne have morderne til at betale noget mere, tror jeg er det, der er blevet sagt. For det første vil det fuldstændig forrykke sanktionssystemet, som vi har i dag. Det her er et bidrag til en fond, det er ikke en straf.

Der eksisterer allerede et straffesystem, som differentierer de forskellige forbrydelser. Og det er den arbejdsgruppe, som den tidligere regering nedsatte, sådan set også kommet frem til: Man bør ikke hæve afgiften, i hvert fald ikke over 1.000 kr., for så vil man forrykke sanktionssystemet.

Kl. 16:16

For det andet vil det sandsynligvis ikke være muligt at få penge i fonden. Selv hvis man satte bidraget meget højt for dem, som begår de allermest alvorlige forbrydelser, ville det ikke blive til egentlige kroner og øre, for de mennesker skal i forvejen betale rigtig, rigtig meget i sagsomkostninger, og de penge er ikke til at inddrive i dag. Staten står allerede i dag og har penge til gode for sagsomkostninger hos rigtig mange kriminelle, som ikke har dem, og som ikke kan betale dem.

Derfor betyder den kritik, der fremkommer i dag, de facto, at det ikke ville være muligt at oprette en offerfond. Der ville ikke være økonomi i det, som Dansk Folkepartis ordfører også sagde lige før nede fra salen. Så når man insisterer på at holde hånden over mennesker, som kører med hovedet under armen i trafikken, og ikke vil lade dem bidrage med sølle 500 kr., så siger man de facto, at man ikke vil have en offerfond.

Heldigvis har vi fået nyt flertal efter valget. Det er ikke så tit, at jeg råber hurra for det, men jeg gør det gerne i dag, og jeg vil gerne gøre det endnu en gang, for i dag gør vi faktisk noget for ofrene. Vi sørger for, at de hurtigere kan få deres erstatninger udbetalt, sådan at de penge, der skal til, kommer lidt før. Vi sørger for, at de kan blive underrettet, så de er forberedt, hvis de skal se den person, som har begået en forbrydelse mod dem, i fjernsynet eller høre vedkommende i radioen. Og så sikrer vi, at der kommer over 25 mio. kr., der kan bruges på alle tænkelige gode initiativer, vi kan finde på til at hjælpe og støtte ofre for forbrydelser. Det er kun noget at råbe hurra for, og Enhedslisten kan selvfølgelig støtte det her lovforslag. Hvis vi kunne stemme ja to gange, ville vi gøre det.

Kl. 16:18

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er en enkelt kort bemærkning, hr. Kim Christiansen.

Kl. 16:18

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Det, der sådan lige triggede mig lidt, var først en enkelt bemærkning. Jeg synes da også, at fru Pernille Skipper skal glæde sig over at være en del af flertallet. Det er også med at gøre det, så længe det varer.

Så vil jeg lige gøre opmærksom på, at cyklister, der kører uden cykellygter, altså også tæller med i drabsstatistikkerne; det er bare til orientering.

Men det, jeg egentlig ville spørge om, vedrører, at fru Pernille Skipper siger, at det her er et bidrag til en fond, at det ikke er en del af en straf. Hvorfor tænker man så ikke lidt mere kreativt og opkræver eksempelvis 2 pct. af alle indkomne bøder? Så ville det jo virkelig være sådan et bidrag, der dækkede meget bredt. Jeg vil lige gøre opmærksom på, at Dansk Folkeparti støtter, at spritbilister og vanvidsbilister ikke kan straffes hårdt nok, men der er vi altså også ovre i straffeloven, vil jeg sige til fru Pernille Skipper. Det, jeg siger, er, at det med at have det i færdselsloven for at køre 12 km for stærkt synes vi bare ikke er rimeligt. For så skal vi have hele færdselsloven ind under det her, og så er der altså rigtig mange, der vil blive ramt; så kommer der rigtig mange penge i puljen.

Kl. 16:19

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:19

Pernille Skipper (EL):

Jeg kan forstå, at det, Dansk Folkeparti foreslår, er, at man bruger 2 pct. af alle de indtægter, der i dag kommer fra bøder, til at putte ind i en offerfond. Jeg har ikke på stående fod beregninger på, hvor mange penge der ville mangle i statskassen, hvis man gjorde det. Det er jo ikke sådan, at bødeindtægter ligger ovre i et hemmeligt hjørne, hvor vi bare kan gå over og tage dem, fordi de ikke bliver brugt i dag. Men hvis Dansk Folkeparti virkelig mener, at det er sådan, man vil finansiere det, så må vi jo kigge på det. Men så skal vi jo finde pengene et sted.

Det her er en finansieringskilde til at sikre en fond, der kan hjælpe ofre for kriminalitet, og så er der den bonus, at mennesker, som begår grov kriminalitet, som kører hasarderet eller i øvrigt begår så alvorlige trafikforseelser, at det giver et klip i kørekortet, også lige bliver gjort opmærksomme på, at der kan være ofre, og i nogle tilfælde er der ofre. Og det synes jeg sådan set er et meget fint signal at sende.

Kl. 16:20

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det hr. Kim Christiansen.

Kl. 16:20

Kim Christiansen (DF):

Det er også derfor, at spritbilister er omfattet af det her forslag, og det har fru Pernille Skipper heller ikke hørt mig på noget tidspunkt gøre indsigelser mod.

Men jeg skulle bare lige høre, om det er rigtigt forstået, at grunden til, at man inddrager de her færdselsforseelser og klippekortforseelser, egentlig er, at fru Pernille Skipper er vidende om, at dem, der virkelig begår den hårde kriminalitet – bandekriminalitet, incest, voldtægt – ikke har råd, de sølle stakler. Så derfor er det altså bilisterne, der skal betale. Var det sådan, jeg skulle høre fru Pernille Skippers udsagn?

Kl. 16:21

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:21

Pernille Skipper (EL):

Jeg ved ikke, hvad det er for en verden, Dansk Folkeparti lever i. Jeg bliver nogle gange så frygtelig overrasket over, at den kan være parallel med den virkelige, som vi andre er i. Jeg har ikke kaldt nogen for sølle stakler, men jeg har konstateret, at de mennesker, der begår den alvorlige kriminalitet, som Dansk Folkepartis ordfører opregner lige nu, skylder statskassen rigtig mange penge i forvejen. De har dem ikke, og man kan som bekendt ikke klippe håret af en skaldet.

Det, der er målet, er at få en fond, som kan sikre, at vi gør noget mere for ofre for kriminalitet. Det er da formålet, og sådan her finder vi pengene. Ja.

Kl. 16:22

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll fra Liberal Alliance.

Kl. 16:22

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Der er de her to forslag, L 165 og L 166. Noget er vi stort set enige om, noget andet handler om Offerfonden, og der har været noget diskussion i løbet af dagen, hvor vi har diskuteret, kan man sige, et

hjørne af det med Offerfonden, nemlig især det her med, om færdselsforseelser skal bidrage eller ej.

Det kan nok ikke komme som nogen overraskelse, at Liberal Alliance ikke mener, at vi skal sætte færdselsbøderne mere op, end man allerede har gjort. Et stort flertal i Folketinget satte per 1. januar 2012 bøderne op for en række trafikforseelser imod Liberal Alliances ønske, og hvis man så placerer en offerfondsbetaling oveni, sætter man de facto nogle af de her bøder endnu mere op. Det ligger så ikke lige til os, og det er vi ikke så begejstrede for.

Jeg forstår, at der er nogle, der mener, at det såmænd ikke betyder så meget, at man også tager færdselsforseelserne med ind, og at det vel sådan set bare er meget rimeligt, fordi de også skaber ofre. Det kan færdselsovertrædelser også sagtens gøre, det medgiver jeg gerne, men hvis ikke det betyder noget i forhold til voldsdelen, kunne man jo overveje at dele forslaget op i to. Man kunne lave det sådan, at der er det med færdselsforseelser, og her betales der ind for overtrædelse af færdselsforseelser, og det går så til den del, der handler om trafikofre, og så laver man en del, hvor man tager penge fra voldsforbrydelser, og det går så til voldsofrene. Jeg kan se på f.eks. den socialdemokratiske ordførers kropssprog, at det ville være en ret tåbelig idé, og det er jeg sådan set også enig i, men det illustrerer netop bare tåbeligheden i Socialdemokraternes argumenter. Det er sådan set det, der er hele pointen, nemlig at man er nødt til at tage nogle ekstra elementer ind for at skaffe pengene.

Jeg vil godt sige, at i hvert fald de fleste af de overtrædelser, der skal til for at få et klip i kørekortet, mener jeg sådan set er alvorlige overtrædelser, men at man skal betale til en offerfond på lige fod med folk, der begår personfarlig kriminalitet, har vi svært ved at finde rimeligheden i.

Kan man finde en løsning på den diskussion, vi har haft i dag? Man kan sige, at i den bedste af alle verdener ville svaret være ja, for der er jo ikke særlig langt mellem Folketingets partier i denne sag. Alle otte partier vil jo faktisk gerne have lavet en offerfond. Så er der ude på marginalerne diskussioner om, hvordan man skal skaffe pengene. Et eller andet sted er det jo ærgerligt, at man er fastlåst i et forlig mellem Enhedslisten og regeringen, der gør, at vi ikke bare kan blive enige. Hvis det her ikke havde været en del af en aftale mellem regeringen og Enhedslisten, havde justitsministeren inviteret Folketingets partier over i Justitsministeriet, og så havde vi siddet og snakket om det til to eller tre møder i løbet af en måned, og så var vi alle sammen blevet enige om, hvordan snittet nogenlunde skulle lægges, og så havde vi haft en aftale, hvor vi i bred enighed kunne vedtage det her.

Så jeg vil sådan set godt appellere formelt måske til justitsministeren, men reelt til fru Pernille Skipper, om, at vi kunne få lov til at få en indholdsmæssig drøftelse af det her og ikke bare sådan en paraforestilling i Folketinget, hvor vi gik ind og så på, om man godt kunne justere nogle ting, der faktisk kunne gøre, at de fire øvrige partier kunne komme med i en aftale om det her, for vi har jo alle sammen et ønske om at få det gennemført, fordi vi har et fælles ønske om at hjælpe ofrene mere. Der er ingen, der kan beskyldte Liberal Alliance for ikke at være et parti, der godt kan lide at fortælle, hvordan vi mener tingene er, i en skarp ideologisk debat. Men jeg synes også, at man skal holde skidt for sig og snot for sig, eller hvad det hedder, og sige, at der er noget, der måske egner sig mere til fru Pernille Skippers klassekamp og min frihedskamp end lige præcis spørgsmålet om en offerfond.

For vi er jo enige, og derfor synes jeg bare, at det næsten er forstemmende og politikerledebekræftende at være vidne til en debat, hvor det er marginalerne, man er uenige om, og så skal det lyde, som om nogle vil og nogle andre ikke vil, og hvad ved jeg. Lad os dog komme ind i en realitetssnak om det her. Bolden ligger hos Enhedslisten, som er det eneste parti, der kan sørge for at få den reelle debat i gang, i stedet for at det hele bare skal handle om, at nogle er for, og

at nogle er imod, og at nogle er dumme og andre ikke er det, eller hvad ved jeg.

Liberal Alliance vil dermed ikke afvise forslaget på nuværende tidspunkt, men opfordrer til en dialog om forslagene, således at vi kan se, om man ikke kunne samle et bredere flertal, end man kan med den snævre aftale, der er lavet her. Jeg tror, at det kan lade sig gøre, hvis forhandlingsviljen er til stede hos regeringen og Enhedslisten. Den er i hvert fald klart til stede hos Liberal Alliance.

Kl. 16:27

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er en enkelt spørger, fru Pernille Skipper.

Kl. 16:27

Pernille Skipper (EL):

Jeg tror, jeg vil starte med at irettesætte hr. Simon Emil Ammitzbøll og sige, at når Liberal Alliance sådan for tiden fremturer med at trampe på arbejdsløse og vores velfærdssamfund, tror jeg, at det er Liberal Alliance, der fører klassekamp, og Enhedslisten, der fører en frihedskamp.

Når det er sagt, kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll om, hvad han foreslår, vi skal gøre. Hvordan foreslår hr. Simon Emil Ammitzbøll at vi finansierer Offerfonden? Hvis man ikke må medtage trafikforseelser, hvordan finansierer vi det så? For jeg er optaget af noget af det, som der også bliver beskrevet i den rapport fra arbejdsgruppen, som blev nedsat af den tidligere regering, nemlig at man ikke må forrykke sanktionssystemet.

Der er ikke tale om en straf her. Det er noget, vi fastsætter i straffeloven og domstolene udmåler konkret. Og når man fastsætter sådan et bidrag som det her, må det ikke blive så stort, at det bliver en del af et straffesystem, det skal være relativt lavt. Så hvad alternativet, spørger jeg hr. Simon Emil Ammitzbøll?

Kl. 16:28

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:29

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Først til spørgsmålet om klasse- og frihedskamp: Der vil jeg sige, at der er noget, fru Pernille Skipper har misforstået.

I Liberal Alliance går vi meget ind for, at folk skal have mulighed for at få et arbejde, og det er derfor, vi fører den politik, vi har. Vi vil forbedre Danmarks konkurrenceevne og nedsætte skatterne, sådan at der kan blive skabt flere virksomheder og arbejdspladser til glæde for de mennesker, der nu er arbejdsløse, i stedet for at fastholde dem i et klientsystem. Så der er det virkelig Liberal Alliance, der fører en frihedskamp.

Så må jeg sige, at jeg synes, det er lidt forstemmende at opleve, at jeg står her og opfordrer til dialog, men bliver mødt med, at man forsætter det spil, som man allerede har kørt i forhold til Venstre og Dansk Folkeparti, for at se, om vi ikke kunne tale uenighederne i gang igen.

Jeg vil starte med igen at være den imødekommende: Jeg sagde sådan set ikke, at det var alle ting, der handlede om overtrædelse af færdselsloven, der ikke måtte medtages. Jeg sagde, at vi var skeptiske i forhold til det, der handlede om de overtrædelser, der giver klip i kørekortet. Der er jo fem forskellige ting, som er taget med i lovforslag nr. L 165, og der kan man se i § 4, at f.eks. 3) handler om »vedtager eller idømmes betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten, jf. færdselslovens § 125 og § 126.«

Kl. 16:30

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det fru Pernille Skipper.

Kl. 16:30

Kl. 16:33

Pernille Skipper (EL):

Nu vil jeg så i imødekommenhedens navn holde op med at diskutere mere klassekamp og frihedskamp og lade være med at være polemisk omkring det. Jeg tror, at hr. Simon Emil Ammitzbøll misforstod mig. Det var faktisk ikke et forsøg på at køre videre i noget spil. Jeg stiller et oprigtigt spørgsmål, fordi det er sådan, at vi reelt har overvejet alle mulige alternative, og at det her handler om kroner og øre i kassen til en offerfond. Det er vi da fuldstændig enige om. Jeg hører gerne, hvad hr. Simon Emil Ammitzbøll foreslår som alternativ, meget gerne, og derfor vil jeg da bare spørge en gang til: Hvordan foreslår Liberal Alliance i dialogens navn at det så skal se ud?

Kl. 16:31

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:31

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

I dialogens navn skal man nok ikke køre dialogen her, men det er så en anden side af sagen, for vi ved jo godt, at så handler det bare om at få uenighederne frem, fremstille dem og komme videre med sit flertal. Sådan var det under VKO-flertallet, sådan er det under det ræverøde flertal, vi har i øjeblikket. Det er sådan, at vi godt synes, at man kunne se på taksterne; vi synes godt, at man kunne se på, om taksterne kunne være differentieret, og vi synes godt, at man kunne se på, hvad det er for overtrædelser, der er taget med. Jeg er da spændt på at høre alle de overvejelser, Enhedslisten har haft om forskellige modeller, som Enhedslisten har forkastet. Jeg ved godt, at det er arbejdsgruppen, der har haft nogle forskellige overvejelser, men jeg kan høre, at regeringen og Enhedslisten også har drøftet forskellige alternativer. Det lå jo implicit i fru Pernille Skippers spørgsmål. Så dem kan vi måske også få frem, og så kunne det jo være, at der også var et godt grundlag for den videre debat.

Kl. 16:32

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er en ny spørger. Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 16:32

Karsten Lauritzen (V):

Jeg skal bare i al stilfærdighed spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll, om hr. Simon Emil Ammitzbøll kan forklare, hvad det er, der sker her, for der er tilsyneladende stor enighed i Folketinget om en offerfond, og der er også stor enighed – sådan har jeg i hvert fald hørt de fleste partier inklusive mit eget og også ordføreren fra Liberal Alliance – om at lave en offerfond af nogenlunde den samme størrelse. Hvordan kan det være, at der ikke er nogen reel dialog omkring det, men at det ligesom er hugget i granit, at det er sådan her, det skal være? Det var det ene.

Det andet er, at det kan undre lidt, når der nu er så bred enighed om det her, at der ikke har været en forhandling om det i Justitsministeriet. Det er jo faktisk sjældent, at der er partier, der ønsker at samarbejde på den måde med Enhedslisten om et forslag, som de har taget ejerskab til, men det er der så i det her tilfælde, og i den forbindelse skal jeg høre, om Liberal Alliance har været til forhandling i Justitsministeriet om det pågældende forslag.

Kl. 16:33

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Svaret på spørgsmålet er nej. Det har vi ikke. Det er fuldstændig korrekt, hvad ordføreren siger, nemlig at det virker, som om den her aftale er hugget i granit som et stykke arbejderkunst fra et sovjetisk granitrelief eller noget i den stil. Der er intet, der kan gøres – intet, ingen dialog er man interesseret i at have om det her. Regeringen og Enhedslisten har besluttet sig for, at det skal være, som de siger, for så kan det være, at man kan udstille andre, som om de er noget, de ikke er. Jeg må sige, at jeg synes, det er sølle, at vi skal se, at ordførerne fra regeringspartierne og fra Enhedslisten i løbet af dagen har prøvet at fremstille de borgerlige partier, som om vi vil noget andet end det, vi vil, når vi i virkeligheden er dem, der gerne vil hjælpe ofrene præcis lige så meget, som man har villet med det her forslag. Det er synd og skam, at arbejdet har udviklet sig på den måde.

Kl. 16:34

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Vil hr. Karsten Lauritzen have endnu et spørgsmål? Nej. Så siger jeg tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Tom Behnke, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 16:34

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Jeg vil starte lidt bagfra med det lovforslag, der hedder L 166. Det er et lovforslag, vi fuldt ud kan støtte. Vi synes faktisk, at det er rigtig godt, at vi udvider nogle af de ordninger, vi tidligere har gennemført under den borgerlige regering, nemlig at prøve at tage mere hensyn til ofrene, skærme ofrene og give dem underretning, hvis de ønsker det, om, hvornår gerningsmanden bliver løsladt efter afsoning osv. Det bliver nu med det her lovforslag udvidet til, at hvis gerningsmanden skulle få mulighed for under sit fængselsophold at lave tv-optræden eller på anden måde optræde i medierne, så vil det være hensigtsmæssigt, at kriminalforsorgen lige orienterer offeret eller ofrene om, at de lige skal være lidt forberedte på, at i morgen står gerningsmanden altså på tv-skærmen og ytrer sig. Det synes vi er rigtig godt.

Vi synes også, at det er rigtig godt, at der bliver flere penge til Erstatningsnævnet, forstået på den måde, at man med den merbevilling, man får, vil være i stand til at komme med nogle hurtigere afgørelser, altså en hurtigere sagsbehandling, så man hurtigere kan komme i bund med de bunker, der ligger. Det synes vi også er rigtig godt.

Så har vi også bemærket, at man har taget om ikke hele vores forslag med, så dog en del af forslaget om en acontoudbetaling af erstatningen til ofrene. Det er nok så langt, som vi kan nå med vores ideer om, at der skulle være sådan en acontoudbetaling senest efter 3 måneder, men her lægger regeringen så op til, at Erstatningsnævnet skal have en mulighed for, ved at det får noget mere muskelkraft, at afgøre sagerne eller i hvert fald nå frem til at udbetale et acontobeløb, så ofrene kan komme videre med deres liv. Det er ganske glimrende, og det støtter vi.

Så er der lovforslaget L 165. Det er vi til gengæld ikke særlig glade for fra konservativ side. Det er ikke, fordi vi ikke vil gøre noget for ofrene. Det er en lidt underlig måde, debatten har udviklet sig på, nemlig at hvis ikke man støtter lovforslaget, ønsker man ikke at gøre noget for ofrene. Det holder jo selvfølgelig ikke. Det vil være lige så tosset som at sige, at regeringen har tusind gange mere interesse for trafik end for ofre, fordi man har afsat 27 mia. kr. i en trafikfond og kun 27 mio. kr. i en offerfond. Altså, sådan kan man jo ikke sammenligne tingene, det giver ikke mening.

Sagen er, at vi også meget gerne vil gøre noget for ofrene. Vi vil også meget gerne oprette en offerfond – det er slet ikke det, vi disku-

terer i dag. Jeg tror ikke, at der er et eneste parti – jeg har i hvert fald ikke hørt det – som er imod, at vi opretter en offerfond. Det, vi diskuterer, er *indholdet* i offerfonden. Hvordan skal den finansieres, og hvad skal pengene så bruges til? Det er den debat, der kører. Og der synes jeg, at det er lidt kedeligt, at man skal skydes i skoene, at man er imod at gøre noget for ofrene, hvis ikke man er med på den model, som er blevet lagt frem fra regeringens side. Det er en kedelig tilgang til tingene, og det er ikke særlig konstruktivt.

Vi har set på det her forslag, og vi synes faktisk, at vi kan støtte en række af de finansieringsforslag, der er. Vi synes, at det er helt relevant i forhold til dem, som er dømt fængselsstraffe, betingede eller ubetingede, bøder for overtrædelse af straffeloven, betinget eller ubetinget fængselsstraf for overtrædelse af anden lovgivning – det, vi kalder særlovgivning i daglig tale. Vi synes også, at det er rimeligt i forhold til dem, der har fået en betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten, fordi de har kørt så tosset i trafikken – det er også rimeligt.

Men punkt 5 bryder vi os ikke om. Der er vi nået ned i den kategori, hvor man ud over en bøde får et klip i kørekortet for en færdselsforseelse. Vi mener ikke, at det er rimeligt, at man der inddrager den gruppe i finansieringen af Offerfonden – og slet ikke, fordi vi jo kan se, at det faktisk er dem, der kommer til at betale broderparten af finansieringen i Offerfonden. Så der har man fundet en malkeko, man virkelig kunne suge noget ud af, og det er ikke hensigtsmæssigt. Vi deler de bekymringer, der har været ytret tidligere, nemlig at her er der en skævvridning af, hvad det er for nogle gerningsmænd, vi taler om i forbindelse med lovovertrædelser.

Når det så er sagt, kan vi jo gå over til at se på, hvad det er, man vil bruge pengene til. For en måde at få økonomien til at hænge sammen på kan selvfølgelig være at finde nye finansieringsmetoder. Man kunne også se på, om man skal bruge helt så mange penge, eller om man skal bruge pengene, som det er foreslået i lovforslaget.

Vi er enige i, at der ydes yderligere større tilskud til offerrådgivninger. Offerrådgivningerne gør en fantastisk indsats, og det er noget af det, som ofrene virkelig har gavn og glæde af. Der kommer kompetente mennesker på frivillig basis ud og hjælper ofrene videre i deres tilværelse. Gode råd og vejledning, en helt igennem menneskelig behandling af ofrene – det er rigtig godt. Offerrådgivningerne vil vi gerne være med til at støtte, slet ingen tvivl om det.

Vi er for så vidt heller ikke imod, at man kan lave noget mere forskning i, hvordan vi kan gøre det bedre for ofrene – det kunne vi godt være med til, selv om forskningen måske også kunne ligge et andet sted finansieringsmæssigt, men lad det være. Men der, hvor det går galt, er, når man vil bruge de her penge til uddannelsesindsatser, seminarer, forsøgs- og udviklingsaktiviteter og lignende projekter og aktiviteter. Så er vi simpelt hen så langt væk fra ofrenes dagligdag og det, som ofrene har behov for, at det ikke giver nogen mening, at lovforslaget her skal finansiere det, altså at Offerfonden skal finansiere det.

Man kunne egentlig lige så godt have foreslået, at Offerfonden skulle betale hele basisuddannelsen for psykologer, for psykologhjælpen til ofre er jo en væsentlig hjælp til ofrene. Det kunne man heller ikke forestille sig at gøre. Der må være nogle udgifter, basale uddannelsesmæssige udgifter, der er finansieret af den store statskasse. Derfor kunne man skære mange af de her ting, hvor man bruger penge på noget andet end ofrene, væk.

Kl. 16:39

Man kunne også diskutere, om det er nødvendigt at nedsætte et råd. Og der, hvor det går helt galt, er jo specielt, når regeringen skriver i sit eget forslag, at man lige skal huske at fratrække omkostningerne til administrationen af ordningen. Ja, og hvor meget er der så overhovedet tilbage i en offerfond? Det her er noget administrativt mismask, hvor man bruger pengene helt forkert.

Pengene burde bruges til ofrene, til en direkte hjælp til ofrene. Jeg er med på, at erstatning til ofre ligger et andet sted, men det kunne være en styrkelse, at f.eks. psykologbehandlingen til ofrene, som i dag er noget begrænset – der er nogle retningslinjer for, hvor meget psykologhjælp man kan få, så længe det offentlige skal være med til at finansiere det – blev løst en anelse, og at man så lod en offerfond være med til at betale til dem, der har reelt behov for at få noget mere psykologbistand. Det kunne man f.eks. bruge penge til. Det ville være en direkte hjælp til de ofre, der står derude. De ofre, der har brug for mere psykologbistand, er formentlig lidt ligeglade med, at der er en række kloge mennesker, der afholder seminarer og forsøgs- og udviklingsaktiviteter osv. og sidder og hygger sig med det og drikker lidt kaffe og snakker med hinanden om det.

Men hvad får ofrene ud af det? Det er der, vores anke ligger. Ikke fordi vi er imod en offerfond – sådan skal det ikke udlægges – men fordi vi er imod den måde, man har tænkt sig at bruge pengene på, for det kommer ikke ofrene til gavn og glæde her og nu, og det er det, der er behov for med en offerfond. Det var det, vi foreslog med vores forslag til en offerfond, nemlig at vi skulle hjælpe ofrene mere direkte.

Så om L 165 må jeg sige som andre ordførere, at der vender vi tommelfingeren nedad på nuværende tidspunkt.

Kl. 16:41

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke nogen korte bemærkninger, så jeg siger tak til ordføreren. Jeg giver ordet til justitsministeren.

Kl. 16:41

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Det her er en god dag for ofrene for kriminalitet og for ofre for trafikulykker, for nu er det ofrenes tur, og regeringen har fra dag et sat hensynet til ofrene højt. Vi har klart signaleret, at der skulle ske forbedringer i rammerne for ofrenes videre vej gennem livet, et mere sikkert fundament, hvad enten det er uddannelse eller arbejde, man skal i gang med, efter at man eksempelvis har været udsat for en trafikulykke eller har været udsat for et voldeligt overfald. Alt for længe har ofre for kriminalitet manglet mulighederne for at få den her hjælpende varme hånd, som kunne sikre, at de kunne komme på ret spor igen. Det får de nu, og jeg synes, det er en rigtig god dag for ofrene for kriminalitet og for trafikulykker.

Det her er jo, som det rigtig nok er sagt, en aftale, som regeringen har lavet med Enhedslisten, og den er vi stolte af. Jeg synes, det er ærgerligt, at Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti så relativt bastant afviser den samlede pakke omkring Offerfonden. Jeg vil gerne klart signalere til Liberal Alliance, at Liberal Alliance bestemt som altid, også i den her sag, er velkommen til en kop kaffe, således at vi kan finde ud af, hvad der ligger bag de forskellige hensyn, som regeringen har lagt ind, når vi siger, at vi nu fremover vil skaffe 25-27 mio. kr. om året til forbedring af vilkårene for ofre for kriminalitet og for trafikulykker. Man er selvfølgelig altid velkommen, og kaffen er faktisk allerede nu brygget, men for at den ikke skal blive lunkent, brygger jeg gerne en ny kande, når hr. Simon Emil Ammitzbøll har mulighed for at komme forbi.

Nu er det som sagt ofrenes tur, og derfor styrker regeringen indsatsen over for ofrene for kriminalitet, og det gør vi med en ny stor offerfond, det gør vi med forbedring af mulighederne for erstatninger, det gør vi med forbedrede muligheder for, at man som offer for eksempelvis en voldsforbrydelse kan få at vide, hvis ens overfaldsmand pludselig optræder i et større tv-program, et temaprogram på tv, for så kan man, hvis man tilmelder sig ordningen, blive advaret om, at nu optræder han altså onsdag kl. 20 i det her temaprogram, og hvis ikke man vil have et chok, når man zapper igennem alle kanalerne, kan man undgå det, for så ved man, hvornår han er i tv, og så kan man lade være med at tænde for tv'et. Vi ved, at det virker, vi

ved, at det betyder noget for ofre for kriminalitet, at de kan undgå den modbydelige oplevelse, det er at se deres gerningsmand i øjnene, når han sidder og er med i eksempelvis et større tv-indslag, eller hvis han er med i et større portrætinterview i en landsdækkende eller regional avis.

Vi gennemfører nu en stor pakke, som altså som formål har at sætte offeret i centrum. Det drejer sig om to initiativer, en offerfond og en underretningsordning i forhold til ofre for kriminalitet.

Det øgede pengebeløb til ofrene kommer som sagt fra Offerfondens midler, som igen skal komme fra gerningsmænd og fra såkaldte klip i kørekortet. Fælles for dem alle er, at de skal anvendes til projekter og aktiviteter, der kan styrke viden om ofre for kriminalitet og trafikofre og styrke støtten til rådgivning, vejledning, etablering af lokale offerorganisationer, der netop skal støtte ofre for kriminalitet og trafikofre.

Som sagt er der også en ny underretningsordning. Hvis man som offer for kriminalitet, eksempelvis voldskriminalitet, ønsker det fremover, får man mulighed for nu at kontakte Kriminalforsorgen og bede om, hvis ens gerningsmand medvirker som en fremtrædende person i et tv- eller radioprogram eller i et portrætinterview i et dansk dagblad, at blive advaret om det, så man kan lade være med at købe det dagblad på det tidspunkt og på den dag og lade være med at slå ind på den kanal på det tidspunkt af den dag, fordi der optræder han; hvis ikke man vil se ham, så lad være med det. Det giver i dag mange ofre ubehagelige oplevelser at se ham, og det er de altså foruden med den pakke, som regeringen præsenterer her i dag.

Kl. 16:46

Noget andet, som udspringer af den store aftale, som regeringen har lavet sammen med Enhedslisten, handler om en markant styrkelse af rammerne for behandling af sager om offererstatninger, altså en markant forøgelse af ressourcerne til Erstatningsnævnet, samtidig med at vi ændrer rammerne for Erstatningsnævnets sagsbehandling, således at der skabes mulighed for, at ofre for kriminalitet kan få afgjort de længerevarende erstatningssager, som vi jo her i Tinget har diskuteret ganske mange gange, hurtigere, at der kan blive truffet flere delafgørelser til gavn for ofrene.

Så det er også her en håndsrækning til ofrene for kriminalitet, som altså nu med saltvandsindsprøjtningen til det såkaldte erstatningsnævn får en hjælpende hånd, altså at hvis der er en mulighed for at lave en delafgørelse, kan den træffes, og den kan træffes hurtigere, samtidig med at saltvandsindsprøjtningen generelt betyder, at sagsbehandlingstiden for sager og behandlingen af sagerne ved Erstatningsnævnet bliver hurtigere.

Alt i alt er det en pakke, som burde finde opbakning fra hele Folketinget, fordi vi jo alle er enige i, at ofrene skal have bedre hjælp. Her er der nu et konkret bud, som altså er aftalt med Enhedslisten. Vi bidrager gerne til opklaring, vi bidrager gerne til at besvare spørgsmål, og er der nogle, der gerne vil forbi til en kop kaffe for at høre lidt nærmere om, hvad det, der står, betyder, bliver kaffen serveret.

Jeg har et par kommentarer særlig til Venstre, som er gået meget op i, at man skal undtage klip i kørekortet. Når man får et klip i kørekortet, er det altså en alvorlig overtrædelse af færdselsloven. Man kører over for rødt, man kører 30 pct. for meget, man overholder ikke sin vigepligt og en hel række andre ting, som efter regeringens opfattelse og jo helt i tråd med ideen om at indføre klip i kørekortet er en alvorlig færdselsforseelse. Under niveauet for klip i kørekortet ligger bødestandarderne i dag, men når man altså kommer op og får et klip i kørekortet, er det en alvorlig forseelse.

Hvis man ikke vil det her, synes jeg, at man skylder at sige til ofrene og særlig de mange, som kommer til skade og alvorligt til skade i trafikken, at så fjerner man halvdelen af pengene i fonden. Vil det så også betyde, når man ikke vil, at folk, der får et klip i kørekortet, skal bidrage til fonden, at man skal undtage ofre eller per-

soner, der er kommet alvorligt til skade i trafikken, for muligheden for at søge rådgivning og vejledning hos de lokale offerrådgivninger, som der har været tale om? Vil man undtage dem? Det skylder man dem svar på.

Virkeligheden er den, at med Offerfonden her gennemfører regeringen det, som den tidligere regering valgte at se bort fra, nemlig at etablere en offerfond med det formål, altså, at styrke indsatsen over for ofre for kriminalitet og ofre for trafikulykker.

Så peger De Konservative på muligheden for, hvis man ikke kan finde pengene og blive enige om pengene til fonden, at man jo kan skære aktiviteterne til. Det er jo klassisk, på bundlinjen står en mindre fond. Det synes vi ikke godt om i regeringen. Vi synes, at de penge, vi har fundet her, fortjener ofrene for kriminalitet og færdselsuheld og trafikulykker, og det gør de via en betydelig forstærket indsats bl.a. fra de lokale offerrådgivninger.

Hvis man nu fjerner, som De Konservative foreslår, de ting, som omhandler eksempelvis uddannelsesindsatser, seminarer og udviklingsaktiviteter i øvrigt, hvad er det så, man fjerner? Man fjerner jo en væsentlig del af de aktiviteter, som jeg i hvert fald, når jeg har været i dialog med forskellige offerorganisationer, offerrådgivning og andre, har hørt at de ønsker. Hvorfor? Fordi det jo i høj grad er baseret på frivillig hjælp. Det er frivillige, som sidder og taler i telefonen, når der er et offer, som ringer ind og har behov for en at læne sig op ad i forhold til, hvordan man kommer videre i uddannelsessystemet eller på arbejdsmarkedet. Det er frivillige, og derfor giver det her selvfølgelig god mening, fordi her får vi muligheden for at tilbyde de mange frivillige, som stadig væk vil skulle understøtte den her fantastiske indsats, som gøres over for ofrene for kriminalitet og andre, altså understøtte deres uddannelse, understøtte deres organisation med seminarer, nye ideer, udviklingsaktiviteter, således at de kan forbedre deres indsats.

Kl. 16:51

Forskningsprojekterne er bestemt også gode og gavnlige, fordi vi jo hermed sikrer os muligheden for, at vi hele tiden kan forbedre den vejledning og rådgivning, som skal til, også i de nye stærke offerrådgivninger og vejledninger, som vil komme ud af den indsats, som regeringen her lægger op til.

Så det er en god dag for ofrene for kriminalitet og trafikulykker. Jeg håber inderligt på, at når vi skal trykke på knappen, vil der være bred opbakning til forslaget her. Dem, der ønsker en kop kaffe, får en kop kaffe, og jeg håber på, at regeringen selvfølgelig kan sikre bredest mulig opbakning til det her forslag. Det er rigtig godt og en god dag for ofrene for kriminalitet.

Kl. 16:52

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er en enkelt spørger. Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 16:52

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Ministeren er dygtig. Man skal jo rose ministeren, og hvis der er noget, ministeren er god til, er det at smykke sig med lånte fjer. Nu har jeg jo ikke været med i noget som helst forhandlingsforløb omkring det her, men det er sådan set mit indtryk, at det er SF og Enhedslisten, der har presset det her igennem, og at det ikke er et brændende ønske fra justitsministerens side, men det kan der selvfølgelig være forskellige udlægninger af.

Men for at vende tilbage til det sidste, justitsministeren sagde, om kaffe, vil jeg sige, at det jo altid er godt at drikke kaffe, men at der skal være noget at diskutere, og at der også skal være en villighed til at bevæge sig. Det har Venstre og en række partier, bl.a. Liberal Alliance, De Konservative og DF, nævnt fra talerstolen, altså at man sådan set godt vil bevæge sig lidt.

Men spørgsmålet er: Vil ministeren overhovedet være med til at diskutere, om man kunne lave et ændringsforslag i forhold til af-

grænsningen af, hvem der skal betale det her bidrag? Er der overhovedet en vilje til det, eller er der kun vilje til at servere kaffe i Justitsministeriet?

Kl. 16:53

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 16:53

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som alle andre er hr. Karsten Lauritzen altid velkommen til kaffe ovre hos mig, ingen problemer i det. Men hvis ønsket er, at man skal halvere Offerfonden, og det er det første, der bliver sagt, når hr. Karsten Lauritzen har taget den første slurk kaffe, så tror jeg, at svaret er nej, desværre. Derfor synes jeg jo, at jeg må rose Liberal Alliance for en betydelig mere konstruktiv tilgang til det her.

Svaret er altså nej, hvis ønsket er at halvere Offerfonden, fordi det er et forkert signal, og fordi det ville betyde, at indsatsen over for ofre for kriminalitet og trafikulykker ville blive væsentlig svækket. Hele den idé, der er med den her offerfond, altså at vi skal have offerrådgivninger tættere på, bl.a. ude i lokalsamfundene, ville blive stækket. Og det synes jeg ikke er et godt signal at sende. Det må Venstre jo selv svare på om de vil, men regeringen vil ikke være med til at halvere Offerfonden.

Kl. 16:54

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 16:54

Karsten Lauritzen (V):

Det var jo heller ikke spørgsmålet, og jeg ved, at justitsministeren har fulgt med i debatten – det plejer ministeren i hvert fald. Jeg tror, at jeg sagde i min ordførertale, at vi ønskede at bibeholde det samme indtægtsgrundlag, men at vi så ville finde nogle andre måder. F.eks. kunne nogle jo betale noget mere, og man kunne også se mod Sverige.

Så det første spørgsmål, der ville blive stillet under den her hypotetiske kop kaffe, ville ikke vedrøre et forslag om at halvere Offerfonden. Det ville være, om vi i fællesskab kunne finde de her penge på anden vis. Og det vil jeg da godt høre fra ministeren om der er en villighed til, eller om det blot er til at drikke en kop kaffe i Justitsministeriet. Jo, jo, det er jo hyggeligt – det er jo altid hyggeligt at drikke kaffe i Justitsministeriet – men det ville da være mest relevant, hvis vi også kunne spore en vilje til forhandling om andet.

Det synes jeg at justitsministeren skylder at give et klart svar på her i dag, for hvis der er en vilje, så kommer vi gerne og diskuterer. Ellers er det jo bare almindelig hygge, og selv om det er fint, så tror jeg, at vi vil sige nej tak til det. Men vi møder gerne op, hvis der er en reel vilje til at diskutere det her lovforslag. Er der det?

Kl. 16:55

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 16:55

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Vi besvarer selvfølgelig alle de spørgsmål, der vil blive rejst om lovforslaget her. På bundlinjen er der et ønske fra regeringens og Enhedslistens side om, at det nu er ofrenes tur, og det er derfor, at vi har sikret en offerfond i det omfang, som vi har.

Det synes jeg er indgangen, og hvis det er indgangen, besvarer vi alle spørgsmål. Men som sagt er meldingen altså fra regeringens side – og også fra Enhedslistens side, som jeg kunne høre det – at hvis Venstre ønsker at halvere fonden allerede ved indgangen så at sige

til drøftelsen, ja, så er svaret nej. Men som sagt er personer og partier, som gerne vil spørge til det og kigge på det, altid velkomne. Men på bundlinjen står der altså her en stærk ny satsning på hjælp til ofrene for kriminalitet og trafikulykker.

Kl. 16:56

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det hr. Tom Behnke.

Kl. 16:56

Tom Behnke (KF):

Ministeren skoser ligesom nogle partier for ikke at være konstruktive, men jeg synes jo nok, at jeg var noget konstruktiv. Jeg vil prøve at vende spørgsmålet den anden vej.

Er regeringen særlig konstruktiv, i forhold til at der er nogle partier, herunder Konservative, der har sagt, at de ikke er helt enige i måden, man vil finansiere det på, og ministerens svar derpå er: Regeringen vil ikke være med til en halvering af fonden?

Men det er jo heller ikke det, der er blevet sagt. Der er ikke nogen, der har sagt, at man vil halvere fondens størrelse. Det, man giver udtryk for fra bl.a. konservativ side, er, at vi gerne vil have finansieringen på en anden måde. Og så er det vel ikke særlig konstruktiv, når ministeren svarer afvisende på enhver form for konstruktiv tilgang.

Kl. 16:57

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 16:57

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Hr. Tom Behnke ved udmærket godt, at vi har drøftet mulighederne for finansieringen af den offerfond tidligere. Når man skal finansiere en sådan model her, så er det jo selvfølgelig nøje overvejet. Det er ikke mindst nøje overvejet på baggrund af den rapport, som hr. Tom Behnkes eget parti lavede, da man sad på justitsministerposten under den tidligere regering. De overvejelser er selvfølgelig indgået i det.

Når man siger, at man kun vil en fond – sådan forstod jeg det – som betaler fra gerningsmand til offer, vil jeg sige, at konklusionen jo netop dengang bl.a. var, at det var der ikke de store penge i. Derfor har vi valgt en anden model, altså fordi vi gerne vil give ofrene en håndsrekning, altså give dem mulighederne for at få den hjælp, som de fortjener.

Kl. 16:58

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Tom Behnke.

Kl. 16:58

Tom Behnke (KF):

Jamen det er vi jo enige i. Altså, der er ikke nogen, der har talt imod at hjælpe ofrene. Der er ikke nogen, der har talt imod oprettelsen af en offerfond.

Man kunne jo finde finansieringen på anden vis. Man kunne jo f.eks. gå ind og sige, at udbyttet af at sælge de køretøjer, som politiet konfiskerer, kunne gå til Offerfonden. Man kunne f.eks. gå ind og sige, at hvis politiet udsteder flere bøder, end der er budgetteret med i finansloven, så kunne det overskud gå ind i Offerfonden. Det kunne også være koster eller hittegods, man har fundet, og hvor der ikke er en ejer, der melder sig til det – det bliver jo også solgt på auktion – og det overskud kunne man også lade gå ind i en offerfond, for det er jo ikke nogen penge, staten budgetterer med at få ind.

Så der ligger nogle frie midler, man kunne lade gå ind i Offerfonden. Det er kun et spørgsmål om at være kreativ og have lidt fantasi, og det er dér, mit spørgsmål til ministeren er: Er regeringen indstillet

på at diskutere andre former for finansiering, således at det ene element, punkt 5, om, at dem, der har fået et klip i kørekortet, skal betale 500 kr. til Offerfonden, kunne blive byttet ud med noget andet, hvis man kan påvise en anden finansiering, der ikke går ud over statskassen?

Kl. 16:59

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 16:59

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Regeringen er ikke indstillet på at fjerne muligheden her i forslaget for, at folk, der får et klip i kørekortet, for fremtiden skal bidrage til Offerfonden. Hvorfor ikke? Det er jo der, hvor den grundlæggende uenighed er.

Vi mener, at det en alvorlig forseelse af færdselsloven, når man får et klip i kørekortet. Det fornemmer jeg også lidt på nogle af de borgerlige partier her i salen, al den stund at når jeg ser tilbage på de diskussioner, vi har haft, også da jeg selv var retsordfører, har der været ret mange forslag til, hvordan man kunne udvide klippeordningen så at sige, altså få flere ting ind under, hvad der skulle give et klip i kørekortet.

Derfor forstår jeg det simpelt hen ikke. Altså, på den ene side vil man gerne sikre, at man får udvidet – man har i hvert fald fremsat forslag om, at man gerne vil og har overvejet mulighederne for at udvide klippekortordningen – men på den anden side mener man ikke, at det er alvorligt nok til, at man skal bidrage til en offerfond. Det mener regeringen, og vi mener, at det her er en vigtig stor håndsrækning til ofrene for kriminalitet, og derfor håber jeg som sagt på, at der vil være den nødvendige brede opbakning til det. Jeg er glad for, at aftalen er lavet med Enhedslisten, og andre er også velkomne om bord.

Kl. 17:00

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går videre til Retsudvalget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 183:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Tempo 100-busser på motorvej og civile prøvesagkyndige i politiet).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 13.03.2013).

Kl. 17:00

Forhandling

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Karsten Nonbo.

Kl. 17:01

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Det har været spændende at lytte til debatten om Offerfonden. Jeg er da sikker på, at når vi hæver den tilladte hastighed på motorvejen for

busser, er det ikke, fordi justitsministeren ønsker at udhule den her offerfond. Det er jeg helt sikker på det ikke er.

Spøg til side. Det lovforslag, vi skal behandle nu, indeholder to vidt forskellige elementer, men det har vi jo også prøvet før. Dels indeholder det, som jeg sagde, at vi giver busser lov til at køre 100 km/t. på motorvej, vel at mærke når de er synet og godkendt til det, dels sidestiller vi politiets civile køreprøvesagkyndige med forsvarrets ledende køredommere, som det hedder, når det gælder fornyelse af en kørelærergodkendelse. Sidstnævnte kan jeg hurtigt få overstået ved at give et rungende ja. Skal der koges mere suppe på den høne, kan jeg i mit stille sind undre mig over, hvorfor det hedder køreprøvesagkyndige, når det er politiet, men det hedder køredommere, når det er forsaret, men det er jo typisk, de vil gerne være deres egen.

Men det siger vi helt klart ja til, og vi giver et lige så klart og rungende ja til, at busser må køre 100 km/t. på motorvej fremover, fra den 1. juli. Busser er noget af det mest sikre, der findes. Busser er det køretøj, der giver absolut færrest ulykker, og derfor er vi helt med på, at sådan skal det være. Det er jo også sådan, at vi er det eneste land tilbage i EU, der har en hastighedsgrænse på 80 km/t på motorveje. Det har vi i øvrigt tilfælles med Albanien. Langt de fleste har en hastighed på 100 km/t. Derfor siger vi helt klart ja til det.

Bussen er jo et godt alternativ til tog, især på de områder, hvor der ikke er skinner på tværs af landet, og andre steder, hvor man kan køre langture og komme noget hurtigere frem. Derfor kan bussen også gå hen og blive et godt alternativ til familiebilen, som jo har en meget, meget større ulykkesfrekvens end bussen, når man regner det om i antal kørte kilometer pr. person. Så i Venstre er vi helt med på forslaget.

Det er også sådan, at chaufførerne, der kører i busserne, har en særlig uddannelse. Som jeg sagde, skal busserne synes og godkendes hvert år, så de er også meget sikre. Chaufførerne får fornyet deres kørekort hvert femte år, så det er erfarne folk. Der ligger også nogle høringssvar om, at f.eks. campingbusser stadig væk må køre 80 km/t., og der kommer også ophævelser for lastbiler. Det er jo så noget, vi kan se på senere, men forslaget her fra justitsministeren fortjener absolut ros. Det er i mine øjne en god begyndelse, der eventuelt kan bygges videre på.

Vi ved også, at der er en paragraf i færdselsloven, som mange bilister desværre ikke kender. Det er en paragraf, der siger, at hvis der inden for bymæssig bebyggelse er skiltet med en hastighed på 50-70 km/t., så må personbiler køre 70 km/t., men busser og lastbiler og såkaldte mobilhomes må ikke. Det er noget, vi kan se på efterfølgende og allerhelst samtidig med.

Men her gælder det om at se mere på enigheden end på forskelligheden, og derfor er vi i Venstre tilfredse og glade for lovforslaget, og vi bakker det hundrede procent op.

Kl. 17:05

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke korte bemærkninger. Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Rasmus Prehn, Socialdemokraterne.

Kl. 17:05

(Ordfører)

Rasmus Prehn (S):

Det skal være mere attraktivt og hurtigere at tage bussen fra by til by på tværs af landsdelene, og når man skal på ferie i udlandet. Derfor er det en klar forbedring, når godkendte busser fremover kan køre 100 km/t. på landets motorveje frem for de nugældende 80 km/t. Disse regler gælder allerede i langt de fleste andre europæiske lande. Faktisk er det kun Albanien, der stadig hænger fast i de 80 km/t., mens nordmændene ligesom os danskere er i gang med at ændre reglerne.

Landets chauffører repræsenteret ved 3F's Transportgruppe har argumenteret kraftigt for det her forslag af sikkerhedsmæssige års-

ger. Som de siger, bliver det rart og trygt at kunne bruge de fleste kræfter på at kigge fremad og følge trafikken frem for at hænge i spejlet i konstant angst for, at lastbiler kører lige op bag i dem.

Også danske busvognmænd og trafikelskaber har arbejdet ihærdigt for denne lovændring. Busvognmændene ønsker selvsagt at give deres passagerer en bedre og hurtigere service, når de kører på tværs af landet, er på vej til udlandet med skisportsturister eller forventningsfulde pensionister på vej til Harzen. Trafikelskaberne har mange steder hurtige X-busser på tværs af regionerne, hvor der ikke kører tog. De ønsker også, at passagererne skal kunne komme hurtigere fra A til B, ligesom de ønsker at lokke flere bilister til at vælge bussen i stedet for bilen. Busser bliver mere attraktive nu, hvor man kan komme næsten lige så hurtigt frem som med bil, men til gengæld kan bruge tiden på at arbejde, drikke kaffe eller være på internettet.

Lovforslaget her lægger op til, at nærmere regler for typegodkendelse af Tempo 100-busser skal defineres i et tæt samarbejde imellem Justitsministeriet og Transportministeriet. Her lægges op til, at reglerne tager udgangspunkt i de lignende tyske regler, der bl.a. stiller krav om, at alle passagerer skal have sikkerhedssele på, når de kører i Tempo 100-bus. Lovforslaget giver altså ikke alene bedre vilkår for landets busvognmænd, chauffører og passagerer. Det øger også trafikikkerheden.

Forslaget fortjener med andre ord et lille dyt med hornet og et klap med døren. Hjulene på bussen drejer rundt, rundt, rundt.

Kl. 17:08

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er en enkelt spørger, hr. Henning Hyllested.

Kl. 17:08

Henning Hyllested (EL):

Jeg kan ikke citere fra en børnesang i denne anledning, men o.k. Ordføreren har jo for nylig taget kørekort til bus, har jeg forstået, til lykke med det. Det kan være, at ordføreren lige kan oplyse mig om, hvad der er sket med bussernes udvikling, i hvert fald siden 2009, som gør, at det pludselig er sikkerhedsmæssigt forsvarligt at hæve fartgrænsen til 100 km/t.

Altså, jeg kan se i noget af det baggrundsmateriale, vi har fået til lovforslaget, at den daværende Færdselsstyrelse skriver, at der ikke er sikkerhedsmæssigt belæg for at hæve hastighedsgrænsen for busser til 100 km/t. Det var i 2009. Hvad er det så lige, der er sket, som gør, at det i dag er sikkerhedsmæssigt forsvarligt?

Kl. 17:09

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 17:09

Rasmus Prehn (S):

I Socialdemokratiet sætter vi stor pris på Enhedslisten og den skepsis, de har, som jo gør, at man, når man har nye forslag, altid får vendt og drejet tingene, så man er sikker på, at det er det rigtige, man gør. Skulle der være en svips, bliver det opdaget af Enhedslisten, som kaster sit nidkære blik på de forslag, der kommer.

Det er rigtigt, at der har været skepsis over for at sætte hastighedsgrænsen op. Umiddelbart lyder det jo også farligt. Altså, når vi kigger på trafikken, kan vi se, at hastigheden ofte anses for at være noget af det, der normalt betyder, at der sker flere uheld. De, der arbejder i branchen, har imidlertid den holdning, at netop det, at man kører så langsomt, gør, at man kommer til at stoppe trafikken og være i vejen for andre og på den måde skaber farlige situationer.

Det, man har gjort fra dansk side, er så, at man i stedet for bare at gennemføre det, fordi der er en stor interesse for det i branchen, har valgt at kigge på de mange lande, der har gennemført det. Og de lan-

de, der har gennemført det, har indhentet den erfaring, at det faktisk ikke giver flere uheld, men tværtimod giver større tryghed. Og det er derfor, vi synes, at det er rettidigt omhu at gennemføre det her forslag nu. Det er bedre for passagererne, der kommer hurtigere frem, og det er bedre for sikkerheden.

Kl. 17:10

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 17:10

Henning Hyllested (EL):

Vil ordføreren så kommentere Rigspolitiets høringsvar? De udtrykker jo klart betænkeligheder ved den her hastighedsforøgelse, med henvisning til at man nu får tre hastigheds kategorier, og at det jo selvfølgelig så giver en vis uro i trafikken, at der nu pludselig er nogle tunge køretøjer, der må køre hurtigere end andre tunge køretøjer, og at det vil medføre adskillig flere overhalinger, som jo under alle omstændigheder er farlige situationer, selv på motorvejen, hvor der ikke er modkørende trafik, men hvor det dog kategoriseres som farlige manøvrer i trafikken. Er ordføreren overhovedet ikke betænkelig, når Rigspolitiet udtrykker betænkeligheder ved det her?

Kl. 17:11

Rasmus Prehn (S):

Vi ved jo af erfaring, at netop når vi har med politiet at gøre og i øvrigt også med Justitsministeriet, er det tit sådan, at de tænker, at man skal være skeptisk over for enhver forandring, for i enhver forandring kan der være mulige problemer. Det tror jeg også gælder i det her tilfælde. Det er klart, at når man ændrer reglerne, vil der kunne være en risiko for noget, og derfor ville det være meget uheldigt for Rigspolitiet, hvis det var sådan, at de ikke gjorde opmærksom på det.

Nu nævnte Enhedslistens ordfører, at jeg har kastet mig ud i at prøve at erhverve et førerbevis til bus. Det er, fordi vi socialdemokrater lægger meget vægt på det her med, at det, man arbejder med, skal man også prøve at erhverve noget viden om. Og jeg kan fortælle Enhedslistens ordfører, at noget af det, man også bruger mange kræfter på blandt chaufførerne, er at uddanne sig i energirigtig kørslen. Derfor prøver man også mange steder at holde lidt igen med tempoet, fordi det bruger meget brændstof. Derfor tror jeg, at den her regel mange steder vil blive udnyttet med meget stor omhu, fordi man både vil tage hensyn til sikkerheden, og man vil tage hensyn til det med energien.

Men når der er mange passagerer, der gerne vil fragtes fra A til B, og når det ellers er forsvarligt, vil man vælge at benytte den her regel. Jeg er sikker på, at det er i trygge hænder med de dygtige chauffører, vi har i Danmark.

Kl. 17:12

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Tak. Der er ikke flere spørgere, og jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Kim Christiansen.

Kl. 17:12

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Det her er jo noget, vi har imødeset med stor glæde: Endelig kan busserne – de busser, der er godkendt til det – komme på niveau med det øvrige Europa og få lov til at køre 100 km/t. på motorvej. Der er selvfølgelig en ting, vi kan savne i det her forslag. Nu får vi nemlig yderligere en differentiering af hastighederne på motorvejene, og vi havde gerne set, at man var gået den anden vej og havde sagt, at det her måske også skulle gælde campingvogne og campingbusser og trailere, som er godkendt til det, så man havde fået en mere ensartet

hastighed på motorvejene. Men det må vi så se om vi kan løfte ved en senere lejlighed.

Kl. 17:16

Det her bliver i hvert fald et løft for busbranchen osv. og vil være med til at gøre dem mere konkurrencedygtige. Især for indenrigstrafikken vil det her blive et endnu bedre alternativ til togene, og, som hr. Karsten Nonbo var inde på, især der, hvor der ingen skinner er. Og det har han jo så evig ret i.

Så Dansk Folkeparti støtter op om lovforslaget.

Kl. 17:13

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke nogen, der vil stille spørgsmål. Den næste ordfører er hr. Jeppe Mikkelsen fra Det Radikale Venstre.

Kl. 17:14

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak for det, fru formand.

Som fortalt af de forrige ordførere drejer dette forslag sig frem for alt om de såkaldte tempo 100-busser. Det lyder jo spændende, men tror man, det er en helt ny type bus, der nu kommer til Danmark, så bliver man desværre en smule skuffet, for de findes allerede i vid udstrækning i Danmark. De må bare ikke køre 100 km/t. i dag. Det må de dog stort set alle andre steder i Europa. Så vidt jeg er informeret, er det kun i Danmark og i Albanien, hvor den her type busser ikke må køre mere end 80 km/t.

De danske busvognmænd har altså allerede den her type busser, de må som sagt bare ikke køre 100 km/t. i dag. Det vil vi gerne have dem til, for der er en række særlige sikkerhedskrav, som gør sig gældende ved tempo 100-busser. Og samtidig må man jo konstatere, at den generelle sikkerhed for køretøjer igennem de sidste mange, mange år er steget. Derfor finder vi det forsvarligt at øge hastigheden fra de nuværende tilladte 80 km/t. til de 100 km/t. Det er eksperterne fra Rådet for Sikker Trafik i øvrigt enige i.

Sidst, men ikke mindst, indeholder lovforslaget nogle justeringer af mere teknisk karakter vedrørende forholdet mellem ledende køredommere i forsvaret og civile prøvesagkyndige i politiet. Med forslaget ligestiller vi de to grupper, når det kommer til deres fornyelse af kørelærergodkendelsen.

Begge dele kan vi fra radikal side bakke op om.

Kl. 17:15

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Henning Hyllested har bedt om ordet.

Kl. 17:15

Henning Hyllested (EL):

Det var lige ordførerens bemærkninger mod slutningen om, at der jo er sket nogle generelle forbedringer af sikkerheden i køretøjer sådan i al almindelighed. Så skulle der ikke være nogen fare på færde, og så kan man jo lige så godt bare forhøje hastigheden.

Jeg skal lige have at vide: Er det en generel holdning, at fordi sikkerheden i køretøjerne generelt er steget i de seneste mange år, kan vi bare slippe farten løs, om jeg så må sige? For så er der egentlig åbnet op for, at vi også forhøjer farten for personbiler, og hvad ved jeg, på motorveje fra 130 km/t. til 170 km/t. eller 200 km/t.

Hvordan vil man lige sætte grænserne der? Det skurrede lidt i mine ører.

Kl. 17:16

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg er glad for, at hr. Henning Hyllested spørger, når det skurrer i ørerne.

Nej, det er ikke udtryk for en generel holdning om, at vi bare kan slippe bilisterne og farten helt løs. Men i det konkrete tilfælde og med de argumenter, som jeg nævnte i min tale, så mener vi godt, at vi kan gøre det på det her specifikke punkt.

Kl. 17:16

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 17:16

Henning Hyllested (EL):

Hvad angår det konkrete tilfælde, må jeg spørge igen, ligesom jeg spurgte den socialdemokratiske ordfører: Hvad er det så lige ved den tekniske udvikling ved busser, siden 2009 i hvert fald, som gør, at nu kan man godt slippe farten løs, om jeg så må sige, eller i hvert fald forhøje den fra 80 km/t. til 100 km/t. for busser?

Kl. 17:16

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 17:16

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg tror, det især har gjort indtryk, at der er to lande tilbage i Europa, efter at Norge nu også har hævet deres hastighedsgrænse ved årsskiftet, hvor busser fortsat kun må køre med 80 km/t., og det er Danmark og Albanien. Jeg skal ikke redegøre for, om de også i Albanien er ved at ændre det, men jeg tror, det er ganske fornuftigt at se på de udenlandske erfaringer, og de er gode på det her punkt.

Kl. 17:17

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet for en kort bemærkning. Så er det SF's ordfører, Jonas Dahl.

Kl. 17:17

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. Jamen som flere allerede har været inde på, drejer det her lovforslag sig sådan set om to dele. Nu blev der fra Venstres ordførers side lidt humoristisk sagt noget om ligestillingen i forhold til, at benævnelsen af den motorsagkyndige, som giver tilladelse til kørekort, er lidt forskellig for henholdsvis forsvaret og det civile samfund. Der kan man sige, at det måske er meget godt, at vi får strømnetet de ting nogenlunde på trods af navneforvirringen.

Når det kommer til hastighedsgrænsen for busser – og det er jo sådan set det, der har fyldt i debatten – er det jo en interessant problemstilling. Og der må man jo sige, at en ændring af hastighedsgrænsen vil kunne medvirke til at forbedre buspassagerernes mobilitet og dermed måske også gøre det muligt for busselskaberne faktisk også at transportere mennesker fra nogle af de områder af landet, hvor der ikke er så gode forbindelser som andre steder fra.

Som også den radikale ordfører var inde på, halter Danmark noget bagefter i forhold til en lang række andre lande. Jeg ved ikke helt, om mine tal stemmer overens med den radikale ordførers, men jeg har i hvert fald på min liste stående, at Irland – i hvert fald tilbage i 2008 – også havde en hastighedsgrænse på 80 km/t. Jeg kan så endda forstå på det, at de muligvis også har hævet hastighedsgrænsen.

Men som Enhedslistens ordfører jo også spurgte ind til, skal man selvfølgelig være påpasselig med ikke bare at hæve hastighedsgræn-

sen ud i det blå, og derfor er det selvfølgelig også vigtigt, at vi følger med og stiller en lang række sikkerhedskriterier op. Det er jo sådan set også baggrunden for, at justitsministeren med det her lovforslag bliver bemyndiget til sammen med transportministeren at fastsætte de grænser, således at vi selvfølgelig holder hånd i hank med, at det her ikke bare er at åbne døren på vid gab. Det handler selvfølgelig om, at det kun skal være busser, som er forsvarlige, og som er parate til at køre 100 km/t., som må gøre det – og i sidste ende er det jo også til gavn for passagererne.

Så på den baggrund kan vi fra SF's side støtte forslaget.

Kl. 17:19

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er en enkelt spørger. Hr. Henning Hyllested.

Kl. 17:19

Henning Hyllested (EL):

Jamen der er ingen tvivl om, at det kan være rart at komme hurtigt fra det ene sted til det andet. Det skal jo helst bare ikke være på ens egen personlige sikkerheds bekostning og da heller ikke på øvrige trafikanters bekostning.

Hvad siger SF's ordfører til, at man med den her forhøjelse af hastighedsgrænsen til 100 km/t. jo forlænger bremselængden for sådan en bus ganske betragteligt, således at den kommer – jeg tror, der står det i baggrundsmaterialet – op og ligger 23 pct. højere end for et vogntog? Er det ikke et færdselssikkerhedsmæssigt aspekt, der kan gøre indtryk på SF's ordfører?

Kl. 17:20

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 17:20

Jonas Dahl (SF):

Jo, det er klart, at man skal afveje de forskellige problemstillinger, der er i forhold til at ændre på nogle grænser. For mig at se har det været afgørende, at vi rent faktisk går ind og ser på det udstyr, som er i busserne. Jeg tror sådan set, at det også ville have meget stor indvirkning, hvis folk, der benyttede busser, som kører langt og også kører til udlandet – det har vi jo set eksempler på i de forløbne uger – benyttede sig af sikkerhedsselerne i busserne, det ville også være et stort fremskridt. Det har vi også forsøgt at lovgive om. Jeg vil da sådan set håbe, at en fornyet debat om det vil være med til at sikre det. Jeg tror sådan set, at det vil have en endnu større virkning i forhold til den trafikale sikkerhed – også for passagererne.

Men jeg medgiver gerne, at der bliver en længere bremselængde, og derfor er det selvfølgelig også vigtigt, at man fortsat følger med i den trafik, der er. Men det, der er det afgørende, er jo, om busserne er parate til det. Så det er klart, at vi jo må sige: Hvad er det så, erfaringerne har været fra andre lande og de lande, vi normalt sammenligner os med? Og der har altså været positive erfaringer med det her, og det synes jeg også at vi er nødt til at tage med i det regnestykke, som vi i sidste ende laver.

Kl. 17:21

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 17:21

Henning Hyllested (EL):

Det er rigtigt. Men busser medfører jo altså 50, 60, 80 passagerer, og det giver forskellen til et vogntog, som trods alt kun føres af en enkelt chauffør – måske to, hvis vi er rigtig heldige. Det er jo et eller andet sted også det, der er i høj grad gør forskellen. Når man så tager sådan et tungt køretøj medbringende så mange mennesker og forlæn-

ger bremselængden, har man jo efter min mening et færdselssikkerhedsmæssigt problem.

Der bliver hele tiden – det kan jeg høre at mange ordførere gør – henvist til udlandet og udenlandske erfaringer. Men man kunne jo vel egentlig også bare holde fast i de danske erfaringer, for det er jo rigtigt, som Venstres ordfører i sit indlæg var inde på, at busser er overordentlig sikre, og det viser billedet i Danmark jo også. Men det er jo netop ved de 80 km/t., at det billede har tegnet sig, for det er den grænse, vi har haft indtil nu. Derfor synes jeg måske, at der var en grund til at holde fast i de danske erfaringer på området.

Kl. 17:22

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 17:22

Jonas Dahl (SF):

Jamen det er klart, at vi selvfølgelig også skal forholde os til de danske erfaringer. Jeg tror også, at vi skal være helt ærlige og sige, at hvis det er sådan, at vi ser markant flere ulykker, efter at vi nu har hævet hastigheden – eller forhåbentlig hæver hastigheden – til 100 km/t., så må vi selvfølgelig revurdere. Jeg vælger sådan set have en positiv tilgang til det, og jeg tror sådan set ikke, vi kommer til at se flere ulykker. Det viser erfaringerne jo også fra andre lande. Vi må erkende, at stort set alle andre lande har hævet hastigheden, og derfor må vi jo også, synes jeg, holde fast i, at det her selvfølgelig handler om en afvejning. Og når vi nu kan se, at der ikke er markant flere ulykker – det kan jeg ikke se af de tal, vi har fået forelagt – så synes jeg også, at vi er nødt til at forholde os til, at der er en række udfordringer i forhold til det.

For mig at se vægter det altså højt, at vi nu lytter til busselskaberne, og at vi også lytter til de passagerer, som benytter sig af de her busser. Og der er det afgørende, at vi selvfølgelig også tager et hensyn til den mobilitet, der skal være.

Men det skal selvfølgelig ikke være på bekostning af sikkerheden, og derfor skal vi selvfølgelig følge udviklingen ganske tæt også i årene fremover.

Kl. 17:23

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Henning Hyllested fra Enhedslisten.

Kl. 17:23

(Ordfører)

Henning Hyllested (EL):

Som det sikkert er fremgået af nogle af de spørgsmål, jeg har stillet, er Enhedslisten jo overordentlig skeptiske, for ikke at sige direkte modstandere af den del af lovforslaget, der handler om at forhøje fartgrænsen for tempo 100-busser til 100 km/t.

Vi har været inde at kigge på bl.a. baggrundsmaterialet, som vi også har citeret fra, og har jo fundet, at Færdselsstyrelsen i 2009 gør opmærksom på, at der ikke er sikkerhedsmæssigt belæg for at hæve hastighedsgrænsen for busser til 100 km/t. Og der er ikke, så vidt vi har kunnet finde ud af, sket yderligere tekniske forbedringer af busserne siden 2009, så hvad der skulle have gjort, at fartgrænsen nu skal ændres, kan vi ikke sådan helt få øje på. Der er både tale om stabilitetskontrol, blokeringsfri bremses, hastighedsbegrænsere, og jeg ved ikke hvad, men det er alt sammen noget, der også var kendt i 2009. Så vi kan ikke helt finde ud af, hvor den afgørende tekniske udvikling skulle være sket, så man nu kan forhøje fartgrænsen til 100 km/t.

Vi tror mere på, og det synes jeg også at der er en række ordførere der har nævnt i deres indlæg, at det skyldes et pres fra branchen, og al ære og respekt for det. Branchen er selvfølgelig ude på at tjene

penge, og det kan da være et ædelt formål at flytte folk hurtigere. Men hvis det sker på bekostning af sikkerheden for både den enkelte og for færdselssikkerheden i det hele taget, så synes vi måske, det er betænkeligt, og så er det et sted, hvor man *ikke* skal ligge under for branchen.

Der er jo en grund til, at vi har haft den meget, meget fine udvikling i færdselssikkerheden, som vi har haft i landet, og der er efter vores mening ingen grund til på det her område at efterligne udlandet. Vi har nogle gode erfaringer herhjemme, lad os holde fast i dem og lad os fortsætte den rigtig gode udvikling med det kraftige fald i antallet af døde og tilskadekomne i trafikken.

Jeg var lidt inde på standselængder i et af spørgsmålene til SF's ordfører. Jeg synes, det bør give anledning til betænkelighed, når man sammenligner standselængden for en bus med mange passagerer om bord med den standselængde, som et lastvognstog har. Hvis begge kører 80 km/t., som det er tilfældet i dag, er bussernes standselængde 19 pct. kortere, men med 100 km/t. er bussernes standselængde pludselig 23 pct. længere end vogntogets. Det synes jeg er meget betænkeligt, og det burde give anledning til, at man stopper op og siger hov, hov.

Vi ved jo, at fart spiller en stor rolle i forbindelse med færdselsulykker, og det er jo i høj grad også sådan noget som standselængder, der gør sig gældende dér. Derfor synes vi, det er fornuftigt at holde standselængderne på det, de er, og det vil sige beholde de 80 km/t. også for busser.

Vi lægger også mærke til, at Færdselsstyrelsen på det tidspunkt udtrykker, at antallet af hastighedskategorier på motorvejen har betydelig indvirkning på trafikafviklingen og i forlængelse heraf selvfølgelig for trafiksikkerheden, og det er selvfølgelig en negativ indvirkning.

Det er jo også det, politiet gør opmærksom på i deres høringsvar, nemlig at man på den her måde vil få flere overhalinger, i og med at man får flere hastighedskategorier. Men får flere overhalinger, og det giver alt andet lige en forøget risiko for faresituationer og uheld. Det synes vi ikke at der er nogen grund til at udsætte trafikanter og buspassagerer for. Vi henholder os meget til politiet, som direkte udtrykker færdselssikkerhedsmæssige betænkeligheder – som de skriver i deres høringsvar.

Den del af lovforslaget kan man høre at Enhedslisten er imod og agter at stemme imod.

Den anden del af lovforslaget handler om ligestilling af civile prøvesagkyndige i politiet med ledende køredommere i forsvaret. Den del er vi for, og derfor vil vi i udvalgsbehandlingen bede om, at man deler lovforslaget op. Det er altså en uskik i det her Folketing, at man blander to ting sammen, bare fordi de har med færdselsloven gøre, men i øvrigt intet har med hinanden at gøre. Så vi vil selvfølgelig bede om at få lovforslaget delt op på den måde.

Vi medvirker meget gerne til at ligestille de civile prøvesagkyndige i politiet med de såkaldte ledende køredommere i forsvaret. Jeg har selv været med til at udvirke, at det er sket, i og med at vi fik en henvendelse fra en civil prøvesagkyndig i politiet i Aalborg. Den blev sendt videre til Justitsministeriet, og gud hjælpe mig om ikke Justitsministeriet svarede, at det også var rigtigt, og at den ulighed kan vi ikke have, så nu laver vi et lovforslag. Det er så det, der behandles nu, og det vil Enhedslisten gerne kvittere for.

Kl. 17:28

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg vil henstille, at ordføreren ikke anvender den slags begreber, men det tager vi en anden dag.

Den næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 17:28

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Liberal Alliance er enig med Enhedslisten, for så vidt angår spørgsmålet om at ligestille civile prøvesagkyndige i politiet med ledende køredommere i forsvaret. Det kan vi også støtte.

Men vi er så enige med resten af Folketinget – hvis jeg må forudskontere, hvad den konservative ordfører vil gå op og sige – i spørgsmålet om, hvorvidt de her særlige tempo 100-busser må køre 100 km/t. i stedet for 80 km/t. Den del af lovforslaget kan vi nemlig støtte.

Jeg synes i virkeligheden, der er grund til at glæde sig over, at der her åbnes op for det. Selv om det er et begrænset antal køretøjer, der kan få lov til at køre stærkere på motorvejene, kan man jo håbe, at det er en åbning for en tendens til, at vi kan se på, om der er nogle af de steder, hvor biler i dag må køre 110 km/t., hvor de kunne køre 130 km/t., og om der er nogle af de steder, hvor man må køre 130 km/t., hvor man godt kunne køre lidt mere. Der er jo sådan set ingen grund til at forsinke trafikken mere end højst nødvendigt. Og som andre ordførere også har været inde på, har der sådan set været en helt fantastisk udvikling i teknologien på personbilområdet, og dermed kunne der jo være mulighed for at se på, om man ikke måtte flytte sig lidt hurtigere, end tilfældet er i dag.

Så vi glæder os. Man kan nærmest sige, at det er sådan et lille frihedsforslag, som regeringen er kommet med. Under alle omstændigheder vil jeg sige, at det er rart for en gangs skyld at kunne rose regeringen.

Kl. 17:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Tom Behnke fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 17:29

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Jeg kan bekræfte hr. Simon Emil Ammitzbølls forudsigelse: Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget her. Vi synes, det er et rigtig godt lovforslag. Vi har sådan set rejst spørgsmålet og ønsket på det ene ordførermøde efter det andet med justitsministeren, dengang vi selv havde regeringsmagten. Det krævede mange lange overvejelser og drøftelser og vurderinger af, om det nu også kunne gå an.

Jeg tror ikke, det var, fordi det var særlig svært at lave lovforslaget, for det kan vi jo se i dag. Det er sådan set meget enkelt at beskrive de paragraffer, der skal til for at tillade, at busser, som er synet og godkendt til at kunne køre 100 km/t. – og det vil sige, at de sikkerhedsmæssigt er egnede til at køre med den hastighed – kan få lov til at køre med 100 km/t. på motorvej. Teknisk set er det et meget enkelt lovforslag, men det har simpelt hen krævet så mange armlægninger i Justitsministeriet gennem årene.

Men nu er vi endelig nået frem til, at der er kommet et lovforslag, og det er vi fra konservativ side rigtig, rigtig glade for, for vi har som sagt rejst den her problemstilling for adskillige år siden. Nu ligger lovforslaget her, og vi støtter det naturligvis.

Kl. 17:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det justitsministeren.

Kl. 17:31

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand.

Jeg vil starte med den seneste ordfører og rose ham særligt og udlægge hans tale som en indirekte ros for, at vi har fået en ny regering. Sådan må jeg nødvendigvis forstå det. Det kan være svært for nogle at få over læberne, men det var jo det, der blev sagt.

Også tak til øvrige ordførere for modtagelsen af lovforslaget her. Som det jo har været fremme, er formålet med lovforslaget jo at hæve hastighedsgrænsen for busser på motorveje fra de nuværende 80 km/t. til i fremtiden 100 km/t. Og den nye hastighedsgrænse skal jo med afsæt i lignende regler, som vi kender fra Tyskland, kun gælde for busser, som kan opnå en såkaldt tempo 100-godkendelse, som vi kender den, hvad der nemlig er betinget af, at den enkelte bus kan opfylde en hel række betingelser vedrørende indretningen og selvfølgelig også sikkerheden. Det er i den forbindelse vigtigt for mig at slå fast, at regeringen jo selvfølgelig – selvfølgelig – vægter hensynet til færdselssikkerheden meget højt. Det skal der på ingen måde herske tvivl om.

Derfor er jeg også tilfreds med, at det i de senere år er blevet mere sikkert at færdes på vores veje. Og med den gode udvikling skal vi selvfølgelig løbende forholde os til, hvordan vi indretter vores hastighedsgrænser, se, om de er tidssvarende, eller om vi kan justere hastighedsgrænserne, uden at færdselssikkerheden altså sættes over styr. Den balance synes jeg selvsagt er fundet i lovforslaget, som vi har til behandling her i dag, og derfor har vi fremsat det.

Lovforslaget er samtidig en reaktion på en henvendelse fra brancheforeningen Danske Busvognmænd, som har peget på, at hastighedsgrænsen på motorveje for busser ikke længere er tidssvarende. Derfor, som man kan se af lovforslaget, har både Justitsministeriet og Transportministeriet nøje overvejet, om det var færdselssikkerhedsmæssigt forsvarligt og hensigtsmæssigt at ændre hastighedsgrænsen for de her tempo 100-busser til nu altså at være 100 km/t. også på danske motorveje. Den konklusion er vi kommet frem til.

Jeg er glad for den brede opbakning til det, men vil alligevel bare understrege, at det jo er den enkelte bus, der skal godkendes til det. Det sker ved synet, og der findes en hel række krav og retningslinjer, som skal opfyldes i dag. Og virkeligheden er jo også den, at allerede i dag kan danske busser få de her tilladelser til at køre 100 km/t. i Tyskland.

Så samlet set er det selvfølgelig regeringens vurdering, at det her er færdselssikkerhedsmæssigt forsvarligt. Det vil også styrke konkurrenceevnen i busserhvervet. Det gør ikke noget, særlig ikke, når det sker på et forsvarligt færdselssikkerhedsmæssigt grundlag. Nok om det.

Det andet handler om de civile prøvesagkyndige. Det er en teknisk ændring, hvad flere har været inde på, som altså betyder og kan sikre, at civile prøvesagkyndige ved politiet ligestilles med ledende køredommere i forsvaret, når det gælder muligheden for at få en kørelærergodkendelse fornyet. Det er den tekniske ændring, som er anden del af lovforslaget.

Kl. 17:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er foreløbig en enkelt, der har bedt om ordet. Det er hr. Henning Hyllested, Enhedslisten.

Kl. 17:34

Henning Hyllested (EL):

Jeg er da glad for, at ministeren bekræfter, at det først og fremmest er en henvendelse fra busvognmændene, altså fra branchen, som gør, at man nu har taget det op igen og åbenbart har vredet armene om på folk i Justitsministeriet og langt om længe fået dem til at gå med på det her, eller hvordan det nu er foregået.

Hvis man er så optaget af færdselssikkerheden og af, at det skal være meget mere sikkert, kan jeg ikke forstå, hvordan man kan acceptere, at man jo så med det her lovforslag udløser en meget mere urolig trafik på vores motorveje, i og med at vi nu altså får tre kate-

gorier af fart i forhold til forskellige køretøjer. Vi får de tunge køretøjer, der kører 80 km/t.; vi får busserne, som kører 100 km/t.; og vi får jo så alle personbilerne, som kører henholdsvis 110 og 130 km/t.

Overhalinger er under alle omstændigheder farlige situationer i trafikken, og nu udløser man altså flere af dem, plus at vi jo får de der elefantoverhalinger – det er det så ikke, for nu kører de altså lidt hurtigere end de andre tunge køretøjer, men det er jo ikke hurtige overhalinger, der foregår. Og det giver altså anledning til meget uro i trafikken.

Kl. 17:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 17:36

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Til hr. Henning Hyllested: Jeg tror, jeg sagde, at lovforslaget *også* var fremsat på baggrund af overvejelser og henvendelser fra busvognmændene. Og det synes jeg er helt fair.

Når det handler om de differentierede hastigheder, så har Transportministeriet – som man kan se af bemærkningerne til lovforslaget og i øvrigt af den debat, der har været om det – jo selvfølgelig vurderet det, altså nøje overvejet, om vores motorvejsnet så at sige kan stå distancen, altså om det er tilrådeligt, at de her Tempo 100-busser nu skal have lov til at køre 100 km/t. på vores motorveje. Og uagtet at det jo er rigtigt nok, at vi får yderligere en differentieret hastighedsgrænse, er vurderingen altså den, at det er tilrådeligt.

Kl. 17:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 17:37

Henning Hyllested (EL):

Men Rigspolitiet gør jo i deres høringssvar netop opmærksom på og udtrykker faktisk store betænkeligheder ved det her. Det gør man selvfølgelig, i henhold til at man nu har behandlet det i rigtig mange år – som også andre ordførere har været inde på.

Der vil jeg bare høre: Gør det slet ikke indtryk på justitsministeren, at selveste Rigspolitiet jo faktisk er lidt betænkelig ved det her?

Kl. 17:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 17:37

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Vi har i tæt dialog med Transportministeriet fundet, at det her er forsvarligt at anbefale. Det er et kendt fænomen syd for landets grænser. Der er danske busser, som gennemgår godkendelsesprocedurer i dag. Der er en hel stribe krav til, hvad man skal igennem. Der vil selvfølgelig være chauffører, som har uddannelse i at køre med tunge køretøjer.

Den samlede vurdering er altså, at det her er et projekt og dermed selvfølgelig et forslag, som vi – det giver sig selv – kan anbefale. Det sker selvfølgelig også under skyldig hensyntagen til, at vi selvfølgelig skal være opmærksomme på færdselssikkerheden. Det er vi i alle henseender, når vi taler om emner som de her, men også her er det selvfølgelig indgået med en særlig vægt i de overvejelser, vi har haft.

Konklusionen er altså, at vi ligesom andre lande rundt omkring i Europa kan tillade, at vi får Tempo 100-busser på de danske motorveje – selvfølgelig under de skærpede hensyn, som skal til, nemlig individuelle godkendelser ved syn og særlig opmærksomhed om de tilladelser, der skal gives til den enkelte bus.

Kl. 17:38

Kl. 17:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 180:

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, straffeloven og retsplejeloven. (Gennemførelse af bestemmelser i forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene (REMIT-forordningen) om beføjelser, sanktioner og offentliggørelse samt udrulning af fjernaflæste elmålere m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).
(Fremsættelse 13.03.2013).

Kl. 17:38

Forhandling

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er hr. Lars Christian Lilleholt fra Venstre.

Kl. 17:39

(Ordfører)

Lars Christian Lilleholt (V):

Tak for det. Der er tale om et meget, meget teknisk forslag. Det handler også om teknik og energi, og det handler om at sikre den fri konkurrence på engrosmarkederne for el- og gashandel – og det er jo en meget, meget kompliceret sag. Det handler om at undgå, at der sker tyveri, insiderhandel og grovheder på det her område, og det handler om at fastsætte nogle strafferammer, som er tilpas høje. Ja, lovforslaget her giver faktisk mulighed for op til 6 års fængsel, hvis man forbryder sig mod reglerne, og det er ganske meget, men det er også rigtig store penge, der er tale om. Der er så også mulighed for at miste rigtig mange penge.

Derfor er det også godt, at vi sikrer, at der er fælles regler i EU på området. Det er jo netop faste regler på EU-området, der er brug for, hvilket vi også gennemfører med det her lovforslag. Det er det, der er hovedelementet i lovforslaget.

Så er der en lille hale på lovforslaget omkring de fjernaflæste målere, som jo indgår i de forhandlinger, der for øjeblikket er om væksten i Danmark. Det er en ganske stor regning, regeringen lægger op til, på 2,7 mia. kr. Det er vi ikke helt tilfredse med og ikke helt enige med regeringen i. Vi mener ikke, at Danmark har brug for at sende ekstra nye store regninger til hverken vores erhvervsliv eller vores private forbrugere, men det her element kommer til at afvente de forhandlinger, der skal være i regeringen og med oppositionen og med Venstre og de øvrige partier i Folketinget.

Derfor er det også vores forventning, at det her element jo ikke bliver gennemført, før det er sådan, at der foreligger en eventuel aftale. Det afventer vi, og indtil da tager vi forbehold for den del af lovforslaget.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om kommentarer. Så er det ordføreren for Socialdemokraterne, hr. Rasmus Prehn.

Kl. 17:41

(Ordfører)

Rasmus Prehn (S):

Da Socialdemokraternes ordfører, fru Pernille Rosenkrantz-Theil, ikke kan være til stede, har jeg påtaget mig opgaven at læse hendes tale op.

I Danmark skal vi have gennemsigtighed og tryk på vores markeder. Vi skal have markeder, hvor forbrugere og andre markedsdeltagerne kan have tillid til, at alt foregår, som det skal. I Danmark er der ikke nogen, der skal spinde guld på snyd og bedrag og misbrug af markederne. Med dette lovforslag tages der specifikt hånd om at skabe åben og fair konkurrence på engrosenergimarkedene.

Helt konkret skal åben og fair konkurrence på engrosenergimarkedene styrkes gennem en del af EU's REMIT-forordning, der skal implementeres nationalt. Forordningen skal øge integriteten og gennemsigtigheden på engrosenergimarkedene og forbyde markedsmanipulation og insiderhandel. Det er forbud, vi allerede kender fra værdipapirhandelsloven. Forordningen medfører ændringer i lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning, da det er disse love, der skal regulere handelen med elektricitet og naturgas til Danmark. Lovene vil blive ændret parallelt, sådan at markederne for el og naturgas får lige vilkår, og Energitilsynet, som er tilsynsmyndighed, får forordninger og samme muligheder for at gribe ind på begge markeder.

Forordningernes ændringer betyder, at det fremadrettet er Energitilsynet, der skal kontrollere og føre tilsyn med engrosenergimarkedene. Energitilsynets kontrolinstrumenter justeres derfor, sådan at Energitilsynet kan levere den bedst mulige kontrol. Fremover skal Energitilsynet have mulighed for at aflægge kontrolbesøg og få adgang til de oplysninger, som de har brug for, hos alle markedsdeltagerne på engrosenergimarkedene. Derved optimeres tilsynet med markedet som helhed.

For at sikre et effektivt tilsyn af engrosenergimarkedene er det vigtigt, at tilsynet har mulighed for at sanktionere dem, der ikke overholder forordningen. Energitilsynet skal have mulighed for at give påbud og uddøle bøder, og i sidste ende skal der være mulighed for yderligere finansielle sanktioner eller ekskludering fra markeder, hvis man finder ud af, at markedsdeltager misbruger forbrugernes tillid. Selvfølgelig skal det have konsekvenser at misbruge tillid. Derfor er det kun rimeligt at give Energistyrelsen beføjelser til dette.

Lovforslaget indeholder også et andet element, nemlig at alle danskere skal have installeret fjernaflæste elmålere. Det giver mulighed for, at danskerne ad åre kan udnytte, at priserne på el er billigere på nogle tider af døgnet frem for andre, og det giver selvsagt et incitament til at spare på strømmen, når der ikke er så meget af den, fordi der f.eks. er vindstille. Dette spiller selvfølgelig fint sammen med omstillingen til grøn energi, men det gør også noget andet: Det skaber arbejdspladser, det giver ordrer i bøgerne hos elektrikere, og det bidrager på den måde til at sætte gang i hjulene for dansk økonomi. Med lovforslaget kan regeringen nemlig pålægge netvirksomheder at installere fjernaflæste elmålere.

Ud over at danskerne kan nyde godt af timebaserede priser, styrker det udviklingen af smart grids, der er et el-system, hvor produktion, transport og forbrug af elektricitet kædes sammen, sådan at forbruget kan styres ud fra elproduktionen. Det betyder store energibesparelser. Lige nu ser udbredelsen ud til at være gået i stå, og derfor er det vigtigt, at vi handler, sådan at vi ikke går glip af gevinsten. Vi

foreslår derfor, at klima-, energi- og bygningsministeren får en bemyndigelse til at fastsætte regler for opgradering af elmålere.

Socialdemokraterne giver selvfølgelig vores opbakning til udbredelsen af fjernaflæste elmålere, da vi mener, at det er et både stort og vigtigt skridt mod et endnu grønnere og mere moderne Danmark. Socialdemokraterne giver naturligvis opbakning til implementering af REMIT-forordningen. Det er vigtigt for os, at forbrugere og markedsdeltagere har tillid til alle markeder i Danmark og trygt kan handle på markederne. Selvfølgelig skal det også gælde for engrosenergimarkederne.

Med disse ord tilslutter Socialdemokratiet sig dette lovforslag og håber på bred opbakning.

Kl. 17:46

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om ordet. Så er det ordføreren for Dansk Folkeparti, hr. Kim Christiansen.

Kl. 17:46

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Jeg er her som vikar for hr. Mikkel Dencker, så jeg vil holde mig til at oplæse hr. Mikkel Denckers ordførertale.

I Dansk Folkeparti forholder vi os som bekendt kritisk til de regler og love, som produceres af EU-systemet. Derfor foretager vi os modsat de fleste andre af Folketingets partier overvejelser om det materielle indhold af lovforslag, som implementerer EU-regler i dansk lovgivning. Det har vi så også gjort i dette tilfælde, hvor regeringen har fremsat forslag om, at den såkaldte REMIT-forordning skrives ind i dansk lov. REMIT-forordningen går ud på både at forebygge og opklare forsøg på insiderhandel og forvriddning af markedskræfterne på engrosenergimarkedet. Det er formål, som vi i Dansk Folkeparti bakker op om. Alt andet lige vil et velfungerende marked for handel med el og naturgas give forbrugerne lavere priser. Derfor kan vi også tilslutte os, at der skabes størst mulig gennemsigtighed på engrosenergimarkedet, som netop er kendetegnet ved at være et internationalt marked, hvor det giver god mening, at der er et internationalt samarbejde om at regulere markedet på hensigtsmæssig vis.

Lovforslaget indeholder også et andet element, som ikke har noget med REMIT-forordningen at gøre. Der er tale om regeringens eget forslag om at gå i gang med udrulningen af fjernaflæste elmålere til alle danske forbrugere. I forvejen er omkring halvdelen af alle danske elmålere af typen, som kan fjernaflæses, og det giver god mening at få den sidste halvdel med. Det skyldes, at fjernaflæste målere giver bedre mulighed for, at elseskaberne kan give kunderne tilbud om en lavere elpris med prisdifferentiering afhængigt af tidspunktet for forbruget af el. Dermed vil kunden kunne få en lavere pris på sin strøm, hvis vedkommende flytter en del af forbruget til tidspunkter med lav pris. F.eks. kan man forestille sig, at man venter med at starte opvaskemaskinen til sidst på aftenen med en lavere elpris i stedet for tidligere på aftenen, hvor der kan være en højere pris.

I Dansk Folkeparti tilslutter vi os tanken om, at fjernaflæste elmålere installeres over hele landet og ikke kun, som det er tilfældet nu, i nogle dele. Derfor kan vi også tilslutte os, at man går i gang med dette arbejde inden for en overskuelig fremtid. På den baggrund kan jeg sige, at vi i Dansk Folkeparti tilslutter os intentionerne med lovforslaget.

Kl. 17:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om ordet. Så er det ordføreren for Det Radikale Venstre, hr. Rasmus Helveg Petersen.

(Ordfører)

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Mange tak for det. L 180 er et lovforslag, som Det Radikale Venstre også kan støtte. Der er jo som bekendt tale om en forordningsgen-nemførelse, og heri forbydes insidertrading, og det støtter vi naturligvis.

Men meget mere støtter vi den anden halvdel, der udruller fjernaflæste elmålere over hele landet. Det er centralt i forhold til forbrugernes mulighed for at få glæde af svingende elpriser. Det kan måske endda give ganske store besparelser. Lidt af det drejer sig om, at man ved at have en fjernaflæst måler bedre kan følge med i sit eget forbrug, og det giver en vis besparelse. En anden del af det at have en fjernaflæst måler er, at man får glæde af en lidt bedre konkurrence på elmarkedet. Og endelig giver det en mulighed til ildsjælene og de bevidste elforbrugere for at planlægge deres energiforbrug efter, hvordan vinden blæser. Det vil grundlæggende sige, at man med gennemførelse af den her udrulning af fjernaflæste målere er i stand til at give folk et incitament til at være meget opmærksomme på deres energiforbrug ikke bare til glæde for miljøet, men søreme også til glæde for forbrugerens egen pengepung.

Det er klart, at disse fjernaflæste målere også kommer med en lille omkostning, men det er vores formodning, at det på lang sigt vil være en god forretning ikke bare samfundsøkonomisk, som vi også har tal for, men søreme også privatøkonomisk for den enkelte. Da de fjernaflæste målere samtidig er en vigtig brik i udhulningen af et smart grid, som jo også er en rar ting at have, når man har mange vindmøller på sit elnet, er vi alt i alt meget glade for at kunne støtte forslaget.

Kl. 17:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om ordet. Så er det ordføreren for SF, hr. Steen Gade.

Kl. 17:50

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

Tak. Vi støtter lovforslaget. Som det er blevet nævnt, handler det sådan set om, at vi er sikre på at få konkurrence og åbenhed nok på markedet, også i engrosleddet. Dermed er det en gennemførelse af forordningen. Jeg synes også, at de initiativer, der er taget her for at sikre, at vi så også overholder det i praksis, er både nyttige og nødvendige.

Den anden del handler så om fjernaflæste målere. Den har egentlig også den kerne af sammenhæng med det andet forslag, selv om det selvfølgelig er to forskellige ting, at den også er med til at give bedre mulighed for at få konkurrence på markedet, og at vi som forbrugere, når man får indført et tariffsystem, som handler om at betale for de timer, der bruges strøm, kan få større valgmuligheder og dermed altså også selv være med til at bestemme elregningens størrelse. Det synes jeg er vigtigt.

Det allervigtigste er selvfølgelig, sådan som SF ser det, at det er en nødvendig infrastruktur. Vi skal måske lidt væk fra den måde, vi har tænkt infrastruktur på tidligere. Det har været forholdsvis snævert, hvad der var infrastruktur. Men der er vel ikke nogen, der i dag er i tvivl om, at it-systemer og en meget kraftig udbygning i hele landet er en grundlæggende infrastruktur. Jeg opfatter fjernaflæste målere som en nødvendig infrastruktur med henblik på modernisering af vores samfund.

Dermed er det også nødvendigt for på sigt at skabe muligheder for nogle helt nye erhvervsmuligheder, forretningsmodeller, som kan udvikles, når vi først har udviklet det system med fjernaflæste målere i hele Danmark. Halvdelen af danskerne har det jo allerede, men

har måske ikke fået det fulde udbytte af det. Danmark som samfund har efter min mening heller ikke fået det fulde udbytte af det. Set med udlandets øjne er vores land forholdsvis lille, og vi får først det fulde udbytte, når vi kan tiltrække nogle af de mange innovative virksomheder, som faktisk sidder og lur på, hvilket land der bliver det første til at have et så avanceret system, og som får indrettet sit tarifsistem på en sådan måde, at infrastrukturen virkelig inviterer innovative virksomheder til at slå sig ned her i landet.

Der er altså tale om konkurrence og større muligheder for forbrugere til at sammensætte deres eget forbrug og en infrastruktur til modernisering og effektivisering af vores samfund med mulighed for at være med til at åbne døren for nye virksomheder.

Kl. 17:53

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om ordet. Jeg ser ikke ordføreren for Enhedslisten, så derfor giver vi ordet videre til ordføreren for Liberal Alliance, hr. Villum Christensen.

Kl. 17:54

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Liberal Alliance anerkender til fulde, at dette lovforslag indeholder en række elementer, som kan fremme en fair og mere åben konkurrence på energimarkedene, og det er jo godt. Men dette mål kan jo nås på mange måder. Som vi læser forslaget, gives Energitilsynet en helt ny magt- og kontrolbeføjelse. Statens forlængede arm får hermed adgang til markedsdeltagernes administrative systemer uden retskendelse. Man får adgang til at udskrive tvangsbøder, offentliggøre kendelser til skræk og advarsel for andre osv.

Lad mig sige det, som det er: Det er ikke en god udvikling i statens muligheder for at gribe ind i den enkeltes integritet. Det er en udvikling, som bør være undtagelsen, og vi har at gøre med, synes vi, noget meget dyrebart i vores demokrati.

I Energistyrelsens bemærkninger til høringssvarene leverer man jo også det bedste bevis for, at der er tale om stærke sager, når man sammenligner med Finanstilsynets beføjelser. Det er ud fra den betragtning, at det jo ikke er noget særligt, for det samme gør Finanstilsynet. Sådan læste jeg det. Men, det er det.

Forleden deltog jeg i en konference for bestyrelser for investeringsforeninger, og der var der en central aktør, som tog ordet og sagde: Finanstilsynet er vores nyeste eksempel på et statsorgan, der både har den lovgivende, udøvende og dømmende magt.

Det er ikke et system, jeg synes er efterstræbelsværdigt i energisektoren, og her ser vi da også, at man som altid lige får overimplementeret på nogle områder i direktivet, og det er jo sådan en særlig dansk spidskompetence efterhånden.

De mange opgaver i tilsynet skal jo gebyrfinansieres, så et eller andet sted bærer det jo ved til en stadig ringere konkurrenceevne, som regeringen ellers er meget optaget af at gøre noget ved. Jeg tror, det er vigtigt, at der herinde konstant er opmærksomhed omkring de her skridt, også selv om det er små skridt, når de går i den forkerte retning. Og der vil vi gerne være vagthunden.

Så af disse grunde er vi mildt skeptiske over for den udvikling, selv om lovforslaget understøtter nogle meget fornuftige elementer på konkurrenceområdet.

Kl. 17:56

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om ordet. Så er det ordføreren for Det Konservative Folkeparti, hr. Mike Legarth.

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, fru formand. Det Konservative Folkeparti støtter selvfølgelig det første element i den her aftale, der nemlig handler om at undgå markedsmissbrug, og som handler om at sikre ensartethed og lige vilkår for de forskellige energiformer. Det bakker vi fuldstændig op om.

Det andet led er vi nødt til at tage et forbehold over for. Det er det, der er udrulning af fjernaflæste målere. Det tager vi et forbehold for, fordi det nu er på dagsordenen under forhandlingerne om »Vækstplan DK«, som foregår i Finansministeriet, og som jeg jo selv deltager i her kl. 19.00 i dag. Eftersom det ikke er afklaret der, hvordan forholdene skal være, og da vi er i en situation, hvor vi i forbindelse med energiforliget har set PSO'en i det seneste år være en afgift på 1,5 mia. kr., altså væsentligt over det skøn, der var lagt frem ved forhandlingerne om forliget, så er vi ikke indstillet på at pålægge forbrugerne en ekstra omkostning sådan bare lige.

Men der er god ræson i det. Det er en god idé at gøre det. Men betingelserne og præmisserne skal være rigtige. Så vi afventer udvalgsbehandlingen og tager endelig stilling til det ved den efterfølgende behandling her i salen.

Kl. 17:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er ingen, der har bedt om ordet. Så er det klima-, energi- og bygningsministeren, hr. Martin Lidegaard.

Kl. 17:57

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Mange tak, og tak til ordførerne for kommentarerne til lovforslaget. Som vi har hørt, gennemføres ved det her lovforslag de bestemmelser i den såkaldte REMIT-forordning, der kræver national gennemførelse. Forordningen forbyder bl.a. insiderhandel og markedsmanipulation ved handel med el og gas på engrosenergimarkedene. Det er forbud, som i forvejen kendes fra værdipapirhandelsloven.

Gennemførelse af forordningen kan medvirke til at fremme en åben og fair konkurrence på energimarkedene med positive effekter for både el- og naturgasforbrugerne. Det bliver Energitilsynet, der bliver tilsynsmyndighed efter forordningen, og tilsynets beføjelser udvides til at sikre en effektiv anvendelse af den her forordning i Danmark. Ligeledes foreslås nye straffebestemmelser ved overtrædelse af forordningen. På begge punkter er der i vidt omfang tale om parallelle forhold sammenlignet med det, der gælder efter værdipapirhandelsloven.

Jeg hører, at alle partier er optaget af at få ordnede forhold på markedet, selv om der måske er et enkelt parti, der er lidt betænkeligt ved dele af den del af forslaget.

Så er der også en anden del af lovforslaget, som alle partier kommenterede, nemlig at det vil bane vej for udrulning af fjernaflæste målere. Det er målere, der kan bidrage til at fremme energibesparelser, fordi forbrugerne får øget opmærksomhed på deres forbrug. Det vurderes, at alene den øgede opmærksomhed vil give en 2-procentsreduktion af elforbruget og dermed en besparelse på 180 kr. om året for en gennemsnitlig villakunde. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen forventer, at timeafregning vil medføre øget priskonkurrence på elmarkedet. Det vil give en gennemsnitlig besparelse på ca. 100 kr. om året for en gennemsnitlig villakunde. Hertil kommer, at målerne vil give forbrugerne mulighed for at lægge dele af deres forbrug, når elpriserne er lave, hvorved de vil opnå en yderligere besparelse.

Men det er jo altså kun muligt at tilbyde forbrugerne en timeafregning, hvis de har fjernaflæste målere. I det omfang forbrugerne så flytter deres spidsbelastningstimer til andre tidspunkter med lavere af netbelastning, bidrager målerne faktisk også indirekte til en bedre

udnyttelse af nettene, hvilket gavner indpasning af vedvarende energi.

Det er alle de gode grunde, der gør, at vi i »Vækstplan DK« har foreslået at lave en hel udrulning af fjernaflæste målere, også til den halvdel af forbrugerne, der i dag ikke har fjernaflæste målere.

Det er lidt sådan på markedet i øjeblikket, at den frivillige opsætning af fjernaflæste målere er gået i stå, simpelt hen fordi aktørerne afventer et pålæg herom. Hvis der kommer et pålæg, vil de have mulighed for at øge deres indtægtsrammer med et beløb til dækning af meromkostningerne ved installation – altså ikke alle omkostningerne, men meromkostningerne – som skyldes, at de fjernaflæste målere er lidt dyrere end simple elektroniske målere, og meromkostninger som følge af fremrykningen i tid til f.eks. 2020.

For snarest muligt at få gang i udrulningen af målerne igen foreslås en bemyndigelse til klima-, energi- og bygningsministeren til at fastsætte regler om udskiftning eller opgradering af de eksisterende målere til fjernaflæste målere. Men jeg vil gerne understrege, at den bemyndigelse kun vil blive udnyttet efter godkendelse af et af Folketinget nedsat udvalg, og som flere har været inde på, er det jo noget, som vi er en del partier der sidder og forhandler om i forbindelse med »Vækstplan DK«.

Jeg vil gerne i dag glæde mig over, at alle anerkender, at der er et potentiale. Venstre og Konservative har sagt, at de har nogle forbehold i forhold til de umiddelbare meromkostninger, der kan være i forbindelse med udrulningen af målere. Jeg noterer mig, at Dansk Folkeparti støtter udrulningen, og det er vi glade for. Men mon ikke vi, inden det her lovforslag er færdigbehandlet, vil have en politisk afklaring af, hvordan det i øvrigt ser ud, selv om det jo er en bemyndigelse, vi vedtager her, og ikke en endelig udrulning.

Med de ord vil jeg såmænd bare gerne takke for den interesse, Tinget i dag har udtrykt. Jeg ser frem til, at de konstruktive drøftelser om lovforslagets enkelte elementer fortsætter i udvalgene. Med de bemærkninger vil jeg anmode om en velvillig behandling af lovforslaget.

Kl. 18:02

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det.

Der er ingen, der har bedt om ordet, og dermed er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Klima-, Energi- og Bygningsudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 163:

Forslag til lov om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE).

Af forsvarsministeren (Nick Hækkerup).

(Fremsættelse 27.02.2013).

Kl. 18:02

Forhandling

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører er ordføreren for Venstre, hr. Troels Lund Poulsen.

(Ordfører)

Troels Lund Poulsen (V):

Tak for det. Og tak for ordet i forhandlingen af det lovforslag, som jo handler om Forsvarets Efterretningstjeneste. Jeg vil gerne starte med at rose ministeren. Det er jo ikke hver dag, man har lejlighed til det, men det er der en mulighed for at gøre her, og man skal jo aldrig nogen sinde holde sig tilbage for at rose forsvarsministeren. Det skal vi benytte hver en lejlighed til, og det vælger jeg så at gøre i dag. For regeringen har jo lavet en politisk aftale, et forlig, med Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Venstre om en ny lov, som kommer til at regulere FE's opgaver og behandling af personoplysninger. Det er jo så også første gang, vi får lavet en helt særlig lov om Forsvarets Efterretningstjeneste.

Derudover synes jeg, det er vigtigt at notere sig, at den nye lov også kommer til at styrke den parlamentariske kontrol med Forsvarets Efterretningstjeneste, og det er selvfølgelig et skridt i den rigtige retning.

Der er ikke nogen tvivl om, at med det internationale engagement, som et bredt flertal i Folketinget her er enige om at Danmark skal have, og som vi også har haft igennem mange år, er det selvfølgelig sådan, at vi er et udsat mål, og af mange grunde er det så også afgørende, at vi gør alt, hvad vi kan, for gennem Forsvarets Efterretningstjeneste at danne os et overblik over, hvordan den internationale trusselssituation ser ud mod Danmark, herunder selvfølgelig også mod de danske soldater, som gør en rigtig fremragende indsats på nogle af de internationale missioner, hvor de er udsendt.

Der er heller ikke nogen tvivl om, at vi fremover kommer til at være i en situation, hvor vi fører en aktivistisk udenrigspolitik og stadig væk vil være aktive rundtom i verden, og hvor det af den grund naturligvis også er vigtigt, at vi har en stærk efterretningstjeneste, hvad angår forsvaret.

Lovforslaget her giver jo en lang række klare rammer for Forsvarets Efterretningstjeneste, også en lovregulering af, hvordan FE's behandling skal være af f.eks. personoplysninger – alt sammen noget, som er meget fornuftigt.

Hele det her arbejde ligger selvfølgelig også tæt op ad den diskussion og det lovforslag, der var i sidste uge, om kontrol af PET, og det er jo alt sammen noget, der udspringer af et arbejde, som blev igangsat under det, der hedder Wendler Pedersen-udvalget, og deres betænkning kom for lidt over et år siden, nemlig i februar 2012. Derfor går vi til udvalgsarbejdet med en meget klar og positiv holdning om, at lovforslaget selvfølgelig skal vedtages, og vi håber også i den forbindelse, at vi nu får lejlighed til, hvis der er nogle, der måtte have nogle kommentarer ud over de høringsvar, der er kommet, at tage en drøftelse om det under udvalgsarbejdet.

Men samlet set synes vi, at den aftale, der er lavet, og også det lovforslag, der er fremsat, er et ganske udmærket stykke politisk håndværk, som vi kan bakke op om, og som der også er grund til nu at notere sig at forsvarsministeren har stået bag, og som vi gerne vil takke for ved førstebehandlingen i dag.

Kl. 18:06

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om ordet. Så er det ordføreren for Socialdemokraterne, hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 18:06

(Ordfører)

Bjarne Laustsen (S):

Det kan måske udvikle sig til en hel roseklub, hvem ved?

Jeg synes også, det er godt, at forsvaret nu får sin egen lov om Forsvarets Efterretningstjeneste. Det er jo rigtigt, at det er lang tid siden, Wendler Pedersen-udvalget blev nedsat, vist omkring 14 år, og

man har så kigget på, om man kunne følge alle anbefalingerne. Og det er sådan set det, der har været udgangspunktet, nemlig at vi følger meget af det, der er lagt frem. Det følger også lovforslaget om PET, som blev behandlet i sidste uge, og så bygger det på en politisk aftale, som en række af Folketingets partier har indgået. Dybest set burde det jo være alle Folketingets partier, der kunne støtte op om de to ting, for der er forbedringer begge steder i forhold til det, der har været det store udtalte ønske, nemlig at få mere indsigt i, hvad det er, der foregår.

Hvad angår de forskellige punkter, der er her i lovforslaget – for det er jo et kæmpestort lovkompendium – kan jeg sige, at i spørgsmålet om personoplysninger i forhold til persondataloven skal der selvfølgelig gælde de betingelser, som regulerer det, vedrørende både fysiske og juridiske personer. Så er der også spørgsmålet om den her indirekte indsichtsordning, som indebærer en ret for nævnte personer til at anmode efterretningstjenesten om at undersøge, om FE uberettiget behandler oplysninger om vedkommende.

Så er der noget nyt, som vi også lægger meget vægt på, og det handler jo om, når nogen opererer i udlandet. Der har det faktisk ikke været tilladt at indhente oplysninger, hvis det er sådan, at nogle borgere f.eks. rejser til udlandet og deltager i militant træning i træningslejr osv. Der bliver det nu sådan, at man selvfølgelig kan indhente oplysninger om, om de f.eks. er i lejren, hvis man ønsker at vide noget specifikt om bestemte personer.

Så det her lovforslag er sådan en balance imellem, at vi er nødt til at skulle have en efterretningstjeneste, der kan løse den opgave, som den nu skal løse – og det står klart beskrevet, der er ikke ændring i det regelsæt, der findes, men der er beskrevet, hvad det er, den skal arbejde med – og hvor langt den kan gå i forhold til indsigt og kontrol og oplysning osv. Der synes jeg man har fundet en god balance i at sikre danskernes, borgernes, tryghed, i forbindelse med at vi skal have Forsvarets Efterretningstjeneste. Jeg synes, man er landet på et fint punkt, og det synes jeg også bevidnes af den opbakning, der har været fra Folketingets forskellige partier til det her.

Så med de ord skal jeg på Socialdemokratiets vegne anbefale at sige ja til forslaget.

Kl. 18:09

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om ordet. Så er det ordføreren for Dansk Folkeparti, fru Marie Krarup.

Kl. 18:09

(Ordfører)

Marie Krarup (DF):

Tak for ordet.

Dansk Folkeparti mener, det er afgørende vigtigt, at vi har et forsvaret, der kan forsvare Danmarks frihed og suverænitet. Forsvarets Efterretningstjeneste er en vigtig del heraf, fordi FE til stadighed sørger for et opdateret billede af truslerne imod Danmark. Derfor er det afgørende vigtigt, at FE har mulighed for at udføre sit arbejde godt og især at gøre brug af væsentlige samarbejdspartnere og selv være en attraktiv samarbejdspartner for vore allierede.

Dansk Folkeparti har indgået en aftale med regeringen, Venstre og Konservative om en lovmæssig regulering af FE, der bl.a. installerer en ny form for tilsyn og parlamentarisk kontrol med FE's virke. Derudover gives der visse muligheder for indsigt i oplysninger om FE. Dette sker, samtidig med at FE fortsat har gode muligheder for at indsamle informationer i udlandet af betydning for Danmarks sikkerhed og indsamle oplysninger om danske personer, der virker i udlandet til fare for Danmark. Dette har særlig betydning i den konflikt, som vi kalder krigen imod terror.

Da vi i Dansk Folkeparti ikke mener, at lovforslaget mindsker FE's mulighed for at udføre sit arbejde på en fornuftig måde, ser vi positivt på forslaget.

Kl. 18:10

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om ordet. Så er det ordføreren for Radikale Venstre, hr. Rasmus Helveg Petersen.

Kl. 18:10

(Ordfører)

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Tak for det.

Efterretningstjenesterne har jo store magtbeføjelser, og derfor skal deres virke naturligvis også være reguleret ved lov her i Folketinget. Det bliver det nu for både PET's og FE's vedkommende. Det har taget mange år, en 14-15 stykker er det blevet til, men vi Radikale er selvfølgelig glade for det brede kompromis, som vi endelig har fundet frem til, blandt størstedelen af Folketingets partier. Det er klart, at noget så grundlæggende som reguleringen af efterretningstjenesternes virke ikke kan svinge fra regering til regering. Sådan et emne kræver et bredt flertal.

Det er jo et ud af tre lovforslag, der tilsammen skal regulere efterretningstjenesterne. Vi ser, at reguleringen af FE ligger tæt op ad reguleringen af Politiets Efterretningstjeneste ifølge det lovforslag, som vi har førstebehandlet. Vi får et par stærke tilsyn, der skal holde opsyn med efterretningstjenesterne. L 163 styrker den parlamentariske kontrol med Forsvarets Efterretningstjeneste. Det parlamentariske kontroludvalg får øget indsigt i arbejdet hos efterretningstjenesterne. Vi bliver inddraget i udpegningen af medlemmerne af tilsynet, og sidst, men ikke mindst, bliver der mere åbenhed omkring arbejdet.

Det er vigtigt med kontrol af efterretningstjenesternes arbejde, ikke bare for at undgå, at vi får en stat i staten, men også for at sikre borgernes tillid til efterretningstjenesterne. Vi har brug for en effektiv efterretningstjeneste, men der er altid en balance mellem effektivitet og retssikkerhed, som skal findes. Jeg mener, at vi her har ramt det rette punkt.

Vi er glade for det brede kompromis, som er landet med dette lovforslag. Det er et stort skridt i den rigtige retning, og vi bakker varmt op om det.

Kl. 18:12

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig en enkelt, der har bedt om ordet. Det er fru Pernille Skipper, Enhedslisten.

Kl. 18:12

Pernille Skipper (EL):

Tak. Jeg kunne næsten ikke dy mig, for nu siger ordføreren, at tilsynet med efterretningstjenesten bliver styrket, og den påstand har jeg godt hørt at bl.a. også vores justitsminister turnerer rundt med.

Kunne vi ikke få uddybet, hvordan tilsynet bliver styrket i forhold til i dag? For sådan som jeg har forstået det her lovforslag og de to øvrige lovforslag, er der tale om, at man fører tilsyn med behandlingen af personoplysninger og ikke yderligere. Er det ikke sådan, at man sådan set allerede i dag også kontrollerer det gennem det, der hedder Wambergudvalget?

Kl. 18:13

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 18:13

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Tak for spørgsmålet. Jo, jeg mener, at man kan sige, at der bliver ført et styrket tilsyn – både via en indirekte indsichtsordning og gennem opsyn med behandlingen af personoplysninger. Så jeg er i ar-

bejdet om det blevet overbevist om, at det her samlet er en styrkelse af tilsynet.

Kl. 18:13

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 18:13

Pernille Skipper (EL):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at få forklaret hvordan. Altså, for i dag har vi jo det, der hedder Wambergudvalget, som kontrollerer registreringen af personoplysninger, og så vil man nu lave et nyt tilsyn, som på en lidt anden måde fører tilsyn med personoplysninger. Men man vil jo stadig væk ikke kunne få kontrolleret alle de andre aspekter af hverken Forsvarets Efterretningstjenestes eller Politiets Efterretningstjenestes arbejde.

Så jeg kunne godt tænke mig at få forklaret, hvordan tilsynet så kan siges at være styrket, når man kontrollerer de samme områder, som man har gjort hidtil.

Kl. 18:14

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 18:14

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Jamen bl.a. styrker det den parlamentariske kontrol. Vi får altså en øget indsigt i arbejdet med efterretningstjenesterne. Så jeg er glad for, at vi får et lovgrundlag for det arbejde med efterretningstjenesterne, og jeg er også overbevist om, at det samlet giver os en øget indsigt. Jeg kan ikke rigtig forklare, hvordan sammenhængen er med Wambergudvalget, som jeg ikke er dybt bekendt med; det må jeg indrømme.

Kl. 18:14

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så er det ordføreren for SF, hr. Jonas Dahl.

Kl. 18:14

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. Fra SF's side har vi sådan set glædet os til, at man kunne behandle det her lovforslag i dag. Der er ikke nogen tvivl om, at SF igennem tiderne har været stærkt optaget af at få mere kontrol med både Politiets Efterretningstjeneste og Forsvarets Efterretningstjeneste, noget, som vi behandler her i dag.

Det andenbehandlede man, så vidt jeg husker det, for et par uger siden.

Vi har også fremsat en horde af beslutningsforslag gennem tiderne her i Folketingssalen. Det har i hvert fald ikke skortet på besluttede forslag og ideer fra vores side til, hvordan man kunne indrette en bedre kontrol af efterretningstjenesterne. Det er ikke, fordi vi som sådan har noget at klandre efterretningstjenesterne for. Jeg er sådan set sikker på, at de gør deres arbejde efter bogen, og de gør det endda overordentlig godt. Men vi synes, at man i et demokratisk samfund, hvor man giver flere midler og ressourcer til efterretningstjenesterne, også skal sikre en bedre kontrol.

Nogle af de ting, der har ligget i vores beslutningsforslag, handler bl.a. om, at vi har ønsket en lovregulering. Det får vi nu for første gang. Muligheden for offentlige høringer er ikke en del af lovforslaget, men en styrkelse af Kontroludvalget er sådan set med her, og mange af de ting, som SF tidligere har været for, er også med.

Jeg kan godt sige, at da vi læste den her Wendler Pedersen-udvalgsbetænkning for første gang, syntes vi sådan set fra SF's side, at

der var rigtig mange gode ting i den – noget, vi glædede os over. Men der var også en stor del af vores ønsker, som allerede var imødekommet, også netop i den betænkning. Så rigtig mange af de ting, vi har foreslået, er med – så vidt, så godt.

Vi er selvfølgelig også glade for, at der nu for første gang kommer en lovgivning for både PET's og FE's virke, og at der kommer et uafhængigt tilsyn. Så kan man være skuffet over enkelte ting, men alene det, at vi nu – hvad hedder det? – øger budgettet til tilsynet, er jo en stor ting og vidner om, at man kommer til at kunne kontrollere mere, end man allerede gør i dag. Derfor er det heller ikke nogen lille ting.

Det, tilsynet skal holde øje med, er persondataoplysninger, også i en lidt bredere forstand, og det er jo efterretningstjenesterne arbejde i en nøddeskal at indsamle, bearbejde, registrere og videregive oplysninger. Det er sådan set det, efterretningstjenesterne også lever efter. Og det er det, der nu bliver underlagt en større kontrol, og det er vi fra SF's side tilfredse med.

For første gang får vi også så at sige en mulighed for en klageadgang, og det er igen en af de ting, hvorom man kan sige, at nu bevæger vi os i den rigtige retning. På nogle punkter er man også gået videre end det, der var lagt op til i den betænkning. F.eks. er det ikke ministeren alene, der skal sidde med den byrde, det er at udpege tilsynet, ikke, fordi jeg ikke tror, at ministeren kunne klare det eller håndtere det, jeg synes sådan set blot, at det her er en yderligere kontrolforanstaltning.

Man kan selvfølgelig altid ønske sig mere, men jeg synes, at man har broderet rigtig meget på det her lovforslag. Man kunne godt have taget nogle andre vinkler ind andre steder, men det korte af det lange er, at vi fra SF's side er meget tilfredse med den her aftale.

Vi synes faktisk, at det er en historisk aftale, at der nu kommer et forbedret tilsyn og en god kontrol med både Politiets Efterretningstjeneste og med FE. Vi synes, at der er en fornuftig balance, hvor man både tager hensyn til, at vi skal have en effektiv efterretningstjeneste, og sikrer en fornuftig kontrol.

På den baggrund kan vi fra SF's side støtte lovforslaget.

Kl. 18:17

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er en enkelt, der har bedt om ordet indtil nu. Det er fru Pernille Skipper, Enhedslisten.

Kl. 18:18

Pernille Skipper (EL):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at spørge SF's ordfører, om SF ikke synes, at det er problematisk, at det tilsyn, der skal føre tilsyn med efterretningstjenesterne virke, i hvert fald for den del, der handler om personoplysninger, har den samme chef som efterretningstjenesterne selv.

Sender det et signal til befolkningen om, at der er tale om et reelt, uafhængigt tilsyn, at de har den samme chef i form af ministeren?

Kl. 18:18

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 18:18

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes sådan set, at det, der er det centrale her, er, at det nye tilsyn får mulighed for at pålægge FE at slette nogle oplysninger, hvis tilsynet efter en klage fra borgeren konstaterer, at FE har handlet i strid med reglerne. Det synes jeg sådan set er med til at sikre de muligheder, der er for en kontrol i det her.

Man kan selvfølgelig altid tale for og imod den ene og den anden ordning. Jeg synes faktisk, at det her samlet set er en styrkelse af, hvordan tilsynet fungerer. Det giver også nogle bedre muligheder for

konkret at klage over FE; såfremt man er utilfreds med f.eks. ens egne oplysninger, har man faktisk nu en instans til det.

Kl. 18:19

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Pernille Skipper.

Kl. 18:19

Pernille Skipper (EL):

Det er jo fuldstændig rigtigt. Nu kan man klage, hvis man har en mistanke om, at man er uretmæssigt registreret. Man kan ikke klage, hvis man har mistanke om, at man bliver overvåget eller der på andre måder bliver brudt regler. De klagemuligheder eksisterer ikke. Men det var sådan set ikke det, jeg spurgte til.

Jeg spurgte til udpegningen af tilsynets medlemmer, som jo skal ske, så vidt jeg husker, i et samarbejde mellem forsvarsministeren og justitsministeren, som jo er chefer for de to efterretningstjenester, der skal kontrolleres. Ergo er cheferne for tilsynet de samme chefer, som er chefer for efterretningstjenesterne. Vidner det om uafhængighed i kontrollen?

Kl. 18:19

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 18:19

Jonas Dahl (SF):

Vi har jo – hvad skal man sige? – en politisk kontrol med de respektive ministre, det ligger jo sådan set i de parlamentariske arbejdsvilkår, vi har herinde. Derved har vi også en parlamentarisk kontrol både med det, justitsministeren og forsvarsministeren i givet fald foretager sig. Det er der, hvor man kan sige, at demokratiets spilleregler sådan set gør sig gældende, og heldigvis for det.

Men det er klart, at regeringen jo også vil skulle underrette Folketingets Kontroludvalg, hvis der opstår en sag, hvor en henstilling fra tilsynet f.eks. ikke tages til følge. Det synes jeg sådan set også er med til at sikre, at vi faktisk bevæger det her i den rigtige retning.

Nu får vi et tilsyn, som for mig at se er et styrket tilsyn, hvor vi netop får nogle instanser ind, som rent faktisk kan være med til at kontrollere det.

Så kan man selvfølgelig altid diskutere, om man så kan have tillid til forsvarsministeren og justitsministeren. Det er så der, hvor vi som parlamentarikere heldigvis har den mulighed at kunne vippe dem af pinden, såfremt vi ikke er tilfredse med dem. Jeg har nu ret stor tillid, i hvert fald til den nuværende justitsminister og den nuværende forsvarsminister.

Kl. 18:20

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så er det ordføreren for Enhedslisten, fru Pernille Skipper.

Kl. 18:21

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Jeg er i dag ordfører på vegne af vores forsvarsordfører, hr. Nikolaj Villumsen.

Vi er i Enhedslisten enige med de forrige ordførere, for så vidt angår det faktum, at det er på tide, at der kommer et lovgrundlag for vores efterretningstjenester. Det har jo tidligere været fuldstændig ureguleret. Både Forsvarets Efterretningstjeneste og Politiets Efterretningstjeneste har kun været reguleret på baggrund af instrukser, altså administrative beføjelser, fra ministeriernes side. Et lovgrundlag er selvfølgelig positivt.

Derudover er der ikke tale om et reelt uafhængigt tilsyn af efterretningstjenesternes arbejde. Der er udelukkende tale om et tilsyn, som kan føre kontrol med, om reglerne for personregistreringer bliver overholdt. Det ændrer i øvrigt meget lidt ved, at der ikke bliver ført nogen uafhængig kontrol af alle de øvrige regler, som vores efterretningstjenester er underlagt i deres arbejde. Det gælder eksempelvis, når Forsvarets Efterretningstjeneste opererer ude i verden og skal arbejde under noget så basalt som folkeretten. Hvis der er mistanke om, at de regler bliver overtrådt, kan vi ikke få det kontrolleret af et uafhængigt tilsyn.

Det, der er det beskæmmende ved, at man nu har lavet et forlig mellem regeringen, Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, er særligt, at det ikke bringer Danmark på niveau med øvrige demokratiske lande. Stort set alle andre lande, vi normalt sammenligner os med, er i stand til at udøve en kontrol med deres efterretningstjenesters arbejde, som går videre end det her, og som i langt højere grad ikke kun sikrer, at efterretningstjenesterne kan operere og kan forsøge at beskytte mod bl.a. terror, men også samtidig sikrer, at borgernes retssikkerhed bliver overholdt, og at der er tillid til, at efterretningstjenesterne kan finde ud af at overholde reglerne. Det er besynderligt, at det kan lade sig gøre i alle andre lande, som vi normalt sammenligner os med, at have en større grad af kontrol og i højere grad sikre, at der er demokratisk kontrol med efterretningstjenesterne, men at det af en eller anden grund ikke kan lade sig gøre i Danmark.

Enhedslisten vil stille nogle spørgsmål til lovforslaget, og så vil vi tage yderligere stilling til, hvordan vi skal stemme, men vi støtter i hvert fald ikke lovforslaget.

Kl. 18:24

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er indtil nu en enkelt, der har bedt om ordet, og det er hr. Jonas Dahl fra SF.

Kl. 18:24

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil bare høre, om ordføreren ikke kan bekræfte, at udpegningen af de her tilsynsmedlemmer ud over formanden, som i øvrigt så skal være landsdommer, skal drøftes med Folketingets Kontroludvalg.

Kl. 18:24

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 18:24

Pernille Skipper (EL):

Det er fuldstændig rigtigt, det skal drøftes med Folketingets Kontroludvalg, og så er det ellers op til de to ministre, henholdsvis forsvarsministeren og justitsministeren, at træffe beslutninger. Det vil sige, at tilsynet i praksis har den samme chef som efterretningstjenesterne.

Kl. 18:24

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Jonas Dahl? Nej. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er det ordføreren for Liberal Alliance, hr. Villum Christensen.

Kl. 18:24

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Tak for det. I et moderne og åbent demokrati som det danske, som må leve med, at truslen om terror er langt større end truslen om krig, vil vi altid have brug for en effektiv efterretningstjeneste, og det må så koste det, det koster. Forsvarets Efterretningstjeneste skal altid have de bedste muligheder for at manøvrere, og vi anerkender, at der

hverken kan eller skal være total åbenhed om tjenesternes arbejde, hvis det skal kunne fungere normalt.

Når dette er sagt, skaber det selvfølgelig en masse dilemmaer som liberal, fordi en sådan organisation jo bedst af alt kan betragtes som et nødvendigt onde – for at sige det, som det er. Vi bifalder dog, at forslaget her forudsætter, at en fremtidig regulering bygger på almindelige persondataretlige principper, som det jo hedder, at vi får et uafhængigt tilsyn og en klarhed, i hvert fald større klarhed over rammerne for opgavevaretagelsen. De sidste to ting forudsætter jo nærmest hinanden.

Når vi ikke har armene helt oppe over hovedet, skyldes det, at vi her endelig har en mulighed for at gå skridtet helt ud og komme på linje med det, som Enhedslisten var inde på med vores nabolande som f.eks. Norge og Storbritannien. Selv efter disse lovændringer vil vi ifølge opgørelser fra bl.a. CEPOS være et af de lande, som har den svageste kontrolforanstaltning.

Det synes jeg er lidt ærgerligt, vi synes godt, man kunne være lidt mere ambitiøs i den afbalancering, der har fundet sted mellem tjenesternes mulighed for at arbejde uden for radaren og den helt afgørende kontrol, som jo også er en forudsætning for tjenesternes legitimitet og opbakning i befolkningen. Da sidstnævnte trods alt har fået bedre vilkår og forslaget trækker i den rigtige retning, vælger vi at støtte forslaget.

Kl. 18:26

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om ordet. Så er det ordføreren for Det Konservative Folkeparti, fru Lene Espersen.

Kl. 18:27

(Ordfører)

Lene Espersen (KF):

Dette lovforslag udmønter den politiske aftale mellem regeringen og Det Konservative Folkeparti samt en lang række andre partier om Forsvarets Efterretningstjeneste, og det følger i store træk den tilsvarende aftale, som den samme gruppe partier har indgået, for så vidt angår PET's virksomhed.

Hovedtrækkene i aftalen følger målet om at sikre, at vi har en efterretningstjeneste, der skal have mulighed for at virke effektivt og velfungerende. Vi står over for reelle trusler som samfund, og her udøver vores efterretningstjenester en forbilledlig indsats for at beskytte Danmark og danskerne.

Samtidig er det også vigtigt, at den styrkelse af efterretningstjenesterne naturligvis går hånd i hånd med klare regler for efterretningstjenesternes virke og en kontrol med, hvad der foregår. Jeg vil gerne understrege her, at det ikke er, fordi vi har nogen form for mistillid til efterretningstjenesterne, vi vil nærmere gerne sikre, at de, der måtte sætte spørgsmålstegn ved efterretningstjenesternes virke, ikke får held til mytedannelser om indsatsen.

Der indføres en lovregulering af personoplysningerne, der indføres et uafhængigt tilsyn med efterretningstjenesterne til afløsning af det nuværende Wambergudvalg, og tilsynet vil udgive en årlig redegørelse.

Som noget nyt vil Forsvarets Efterretningstjeneste gennem fysiske kilder kunne søge at afdække, om der i terrortræningsleje befinder sig i Danmark hjemmehørende personer. Det er alene de fysiske og juridiske personer hjemmehørende i Danmark, der er omfattet af lovforslagets beskyttelsesregler, og det giver rigtig god mening. Der er ingen grund til, at al-Qaeda, Taleban og andre skal fiske efter retningsoplysninger her i landet.

Vi støtter helhjertet lovforslaget.

Kl. 18:28

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har bedt om ordet. Så er det forsvarsministeren.

Kl. 18:28

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Tak for det. Indledningsvis vil jeg gerne sige tak til alle ordførerne for de faldne bemærkninger i forbindelse med det fremsatte lovforslag. Det er annonceret, at der vil blive rejst nogle spørgsmål, som vil kunne debatteres under udvalgsbehandlingen af forslaget. Det synes jeg er fornuftigt; det ser jeg frem til.

Jeg synes, at det er godt, at vi i dag behandler forslag til den første egentlige lov om Forsvarets Efterretningstjeneste. Lovforslaget bygger, som det også er blevet nævnt, på den betænkning fra Wendler Pedersen-udvalget, der ligger. Og der er tale om en historisk regulering, da det er første gang, der laves en samlet lovregulering af FE.

Som bekendt udmønter lovforslaget en politisk aftale, som regeringen har indgået med Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Venstre. Jeg noterer med tilfredshed, at Liberal Alliance vælger at tilslutte sig det lovforslag, der ligger. Det er jeg glad for, for som den radikale ordfører også sagde, er det vigtigt, at lige præcis den regulering, vi har af vores efterretningstjenester, står på et bredt grundlag, sådan at de består uforanderligt, uanset hvilke politiske vinde der måtte blæse til hvilke tider.

Til kernen i det her forslag – og det er blevet berørt på forskellig måde – er der jo det at sige, at Danmark er et åbent samfund, og et åbent samfund er et godt samfund at leve i. Det åbne samfund styrker vores demokrati, skaber frihed og samhørighed, giver tryghed, giver mulighed for at udveksle ideer og skabe rigdom. Derfor skal vi være så åbne, som vi kan.

Men det åbne samfund er, som det er blevet nævnt af flere ordførere, også et sårbart samfund. Vi skal ikke være naive; vi skal tage de forholdsregler, der skal til for at beskytte vores samfund mod dem, der vil udnytte, at vi ikke er pakket ind i en betonmur eller kontrollerer alt, hvad der foregår i det offentlige rum. Det er derfor, vi har efterretningstjenester. Man kan sige, at Forsvarets Efterretningstjeneste i virkeligheden er en del af forudsætningen for, at Danmark kan være et åbent og godt samfund, at vi kan beskytte os mod dem, der vil udnytte vores åbenhed.

Som forsvarsminister er jeg yderst tilfreds med lovforslaget, der samlet set balancerer de to hensyn. På den ene side medfører det, at Forsvarets Efterretningstjeneste effektivt kan løse sine meget vigtige opgaver med bl.a. at medvirke til at forebygge trusler mod Danmark og danske interesser og tilvejebringe det efterretningsmæssige grundlag for dansk udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik.

På den anden side lægger jeg vægt på, at der med lovforslaget samtidig indføres klare og tidssvarende regler for FE's virksomhed og en betryggende kontrol hermed. Med lovforslaget vil kontrollen med FE således blive styrket.

Der er oprettet et nyt, styrket, uafhængigt tilsyn med efterretningstjenesterne, som skal føre tilsyn med FE's behandling af personoplysninger. Det synes jeg der er grund til at glæde sig over. Nu er Enhedslistens ordfører så midlertidigt gået, men jeg synes også, at der i forlængelse af debatten med Enhedslisten er grund til at bemærke, at tilsynet jo i praksis får en helt anden styrke, end det har været set indtil nu, idet der allokeres betydelige ressourcer til tilsynet, og idet tilsynet vil få et eget sekretariat.

Set i forlængelse af diskussionen om, hvorvidt tilsynet er uafhængigt eller ej, må man bare konstatere, at det er direkte skrevet ind i loven, nemlig § 14, at der er tale om et tilsyn, som opererer i fuld uafhængighed. Så også på det punkt synes jeg der er grund til at være tilfreds med lovforslaget, sådan som det er udformet.

Kl. 18:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det.

Der er ikke nogen, der har bedt om ordet. Dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Forsvarsudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 18:32

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 20. marts 2013, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 18:32).
